

SOKOL AMERICKÝ

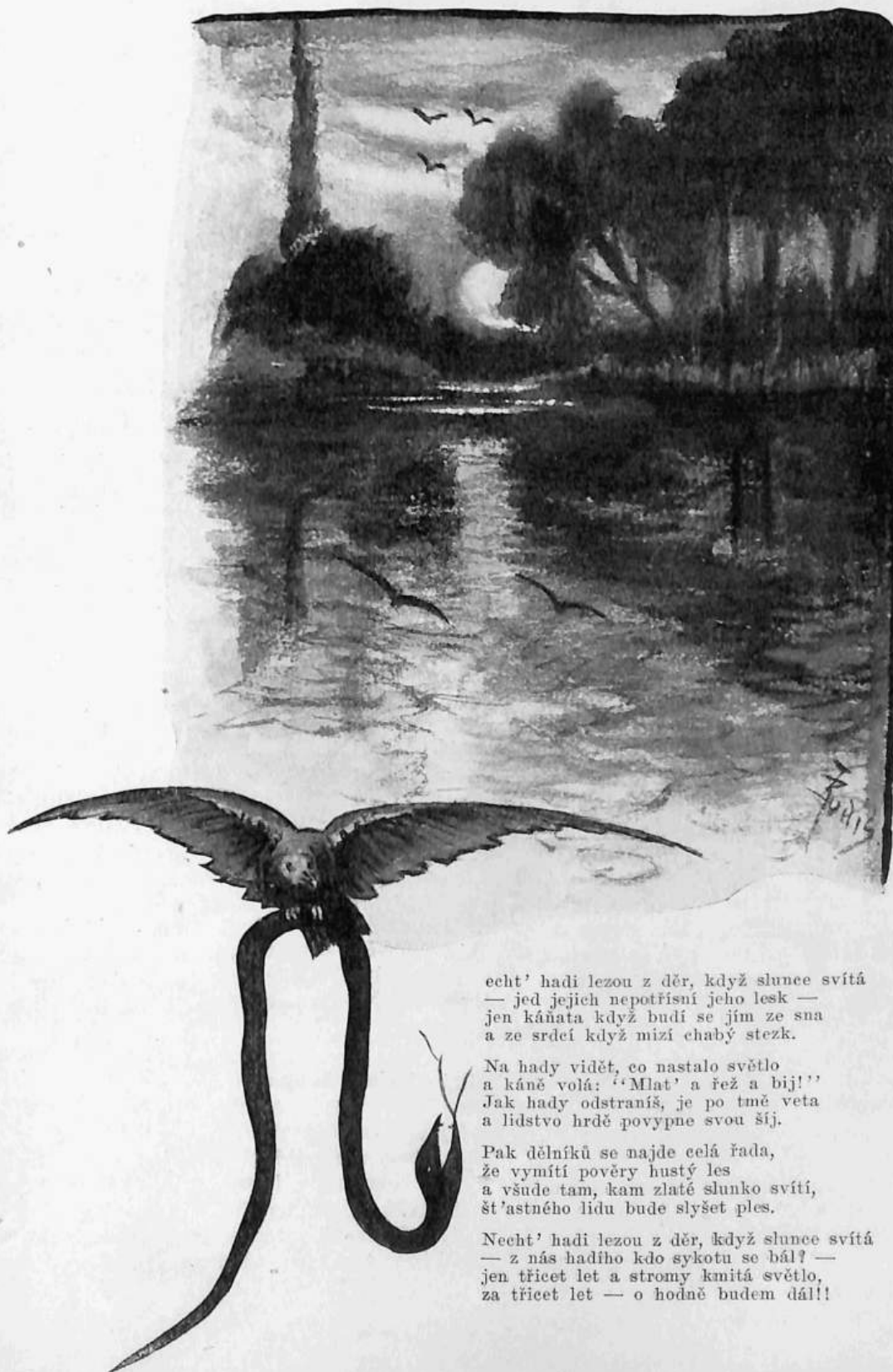
ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXX.

CHICAGO, 15. SRPNA 1908.

Číslo 8.

J. J. Hájek:

echt' hadi lezou z děr, když slunce svítá
— jed jejich nepotřísí jeho lesk —
jen kánata když budí se jím ze sna
a ze srdcí když mizí chabý stezk.

Na hady vidět, co nastalo světlo
a káně volá: "Mlat' a řež a bij!"
Jak hady odstraníš, je po tmě veta
a lidstvo hrdě povypne svou šíj.

Pak dělníků se najde celá řada,
že vymítí pověry hustý les
a všude tam, kam zlaté slunko svítí,
šťastného lidu bude slyšet ples.

Necht' hadi lezou z děr, když slunce svítá
— z nás hadího kdo sykotu se bál? —
jen třicet let a stromy kmitá světlo,
za třicet let — o hodně budem dál!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Jdeme do práce bratří a sestry milé, do práce úsilovné s tím vědomím, že na sjezdu naší N. J. S. v Detroit, Mich. stane se vše co prospěti může celku a lidu našemu i slovanskému vůbec. A protože v tělocviku vidíme ten nejpevnější můstek, na němž sejít se musí a jednou také sejdou všechna naše sdružení tělocvičná česká i slovanská v zemi této, bez rozdílu kroje a smýšlení, jen když pokrokového, dovoluujeme si sdružení ta upozorniti výslovně na pracovní sněm náš. ba těšíme se, že promlouvati se bude i o tom, zda-li jest možný ten již tak často navrhovaný a zase zaspáný Svaz Sokolstva amerického. Tázáte se snad, proč ona sdružení upozorňujeme? Jednoduše proto, že sjezd náš jako jednoty sokolské nejstarší jest jediným místem, jenž právo máje přijímati hosty bratrských sdružení jiných, může mnoho učiniti, když bude dobré vůle na všech stranách. Výkonný Výbor, aniž kdo jiný má právo někoho zvláště zváti, protože sjezd hned jakmile se ustaví jest tělesem jednoty naší nejvyšším, tribunálem hlavním a jak bylo by jen hezké, vhodné a opravdu sokolské, kdyby ti, již se Svazem aspoň po stránce technické myslí to upřímně, zde přítomností svou i dokázali, jako hosté naší jednoty, našeho sjezdu. Žet' pozdě? Že ve chvíli poslední? Nu, snad jiní také myslí a vědí co by se státi mělo.

Den co den přibývá Chicagu veřejných hřišť; parkovní i městská správa přichází k poznání, že poskytne-li mládeži příležitost, aby na veřejném hřišti neb v tělocvičně zbavila se své přebytečné energie, své bujnosti, že má to veliký vliv na její vývin mravní a že peníze, vydané na hřiště a tělocvičny ušetří opět tím, že nebude nucena vydati na polepšovny a soudní síně. Proto hřiště ona všude se množí a dnes snad stojí Chicago nejenom počtem ale i nákladnou úpravou hřišť v čele všech měst celého světa. A tu s politováním dodáváme, že posud neseťkali jsme se s žádným českým sokolem v čele některého z těchto ústavů. Byli jsme svědky "veřejné slavnosti" těchto hřišť a tu diviti jsme se musili, jak chudě by taková slavnost dopadla, kdyby nesúčastnily se jí tělocvičné spolky (mezi nimi i sokolské). Při takové podpoře, takové příležitosti, kde učitelové vládnou neobmezeným časem, při dobré vůli a trochu svědomitější práci musila by slavnost taková míti zcela jiný vzhled. Kdyby některý z našich českých sokolů získal místo v jednom z těch četných hřišť, svědomitější práci musela by slavnost taková míti domitostí, pílí a láskou k věci jest s to dokázati. Kéž v nejbližší budoucnosti shledáme se v čele některého hřiště s českým sokolem!

č.

Uvažujeme-li o možnosti úspěchu tělocviku našeho vůbec a toho našeho Sokolství zvláště, musíme si přiznati, že naprostého pochopení sotva dosáhneme u všech lidí dospělých a našeho původu, za to můžeme více si slibovati v mládeži. Ale i dospělých zjednáme

věci naše příznivce, slovem, písmem a příkladem. Všichni tohle víme a protože víme musíme zvýšiti činnost svou ve školách našich tělocvičných pak zvláště. Zapíráti si, že právě v té mládeži jest naše budoucno, bylo by pošetilým, jako šeredně mýlily by se ty spolky a jednoty podpůrné, kdyby nechtěly uznati, že právě z těch našich tělocvičen lze dodávati jim zdravý a silný materiál členský.

V minulém čísle "Sok. Amer." zmínili jsme se o 1000mílovém běhu výměnném z New Yorku do Chicaga, jehož účastníci se athletičtí junáci organizace Y. M. C. A. různých měst. Hoši, kteří památného běhu tohoto chtěli se účastniti, musili podati důkazy své tělesné spůsobivosti, jejich zevnějšek měl potvrzovati vše to, co o výchově tělesné se hlásá a každý vykázi se musil vysvědčením **mravní bezúhonnosti**. A bylo mnoho ucházečů odmítnuto jen proto, že tomuto poslednímu požadavku vyhověti nebyli s to. Zde jeví se pravé pochopení toho, o čem my zatím jen mluvíme. Kdo representovati chce iden tělesné výchovy, musí representovati ji jak po stránce tělesné tak i mravní. Řekli jsme na tomto místě již nejednou, že idea tělesné výchovy — rozumějme slova výchova v pravém smyslu — jest u Američanů lépe pochopována nežli u národností jiných. Komu pak na příklad u nás by napadlo, vyloučiti ze závodů vynikajícího boree, jenž by nemohl vykázi se neposkvřenou pověstí? A přece — voláme-li, že na závodistiích sokolských shromažďuje se výkvet lidu našeho, měl by to býti výkvet skutečný, měli by to býti muži dokonalí a nejenom "nářad'oví umělci".

č.

Některým lidem jest nemoc jako nemoc a vše odvozuji "od nastuzení". Toho nastuzení pak se bojí tou měrou, že vidí všude nebezpečí nastuzení, upěvávají i klíčovou díрку ve dveřích, aby zlý průvan tudý nemohl, za největšího vedra nesedli by si do trávy pod širou oblohou a jsou obaleni flanelem, aneb jinými krámy, jako cibule o desatero šatech. Jiní zase svého zdraví nedbajíce vydávají se nesmyslně v nebezpečí nastuzení, lehce oděni do průvanu lezou, polonazí do zimy atd. Takovéto výstřednosti v odnětí tepla větší části těla, aneb tělu celému škodí, poruchy nastávají i onemocnění. Těla schoulostivělá však vždy dříve onemocní těch, kdož utužená a posilněna jsou.

Pokud víme, že hledali jsme pravdu, pokud zdá se nám, že pravdy jsme našli, milujme ji a hajme ji čestně jako přesvědčení své. Neslušit' se sokolu, ani sokolee, aby jen házeli hesly ráznými a hned v zápětí ohýbali pokorně záda, když z takového a podobného ohnutí kouká nějaký ten dollar. Tím hůře, jestli dollar potřísněný krví, potem a mozolem soudruha, aneb docela i bratra někým vykořistěného. U nás musíme se k zásadám svým volným zjevně a přímo hlásiti za

živa, omlouvati nestatečnost svou a jiných, že osobní prospěchy, jdou u nás často ruku v ruce s vlivem zevnějších okolností, může jen sketa prodajná a žádný sokol.

Tyrš prál: "Sokola vskutku dokonalého pak máme nejenom z těžkých cvičení, nýbrž i z každého výkonu nejjednoduššího na první pohled poznat, že svrchované úhlednosti a bezvadnosti, totiž, s kterouž každý výsed aneb výmik vykoná." Nikoliv tedy obtížnost cviků, jako spíše jejich provedení a jednoduchost již Tyršovi se zamlouvalo, kdežto u nás někteří bratři si ještě dnes myslí, že bez jejich krkolomného veletoce sotva veřejné dalo by se odbýti.

V různých pokynech a návrzích pro letošní sjezd zmínili jsme se též o tom, aby udělena byla zvláštní cena borecům za nejsouměrnější výkon tělesný. Cena taková, aby udělena byla družstvu i nejdokonalejšímu jednotlivci. Máme za to, že udělení ceny takové by učinilo slety naše zajímavějšími a o cenu takovou ucházeti by se mohl i borec, jenž třeba cviky čistě elementární pěstuje. Věříme též, že cena taková by dala jiný směr cvičení v našich tělocvičnách. Víme dobře, že jak jednotě, tak i evičitelům a borecům jedná se hlavně o dobytí ceny. Následkem toho pak drou se na nářadí bez ohledu na to, zdali souměrnému vývoji tělesnému jest to na ujmu čili nikoliv. A právě ti nářad'oví "dřiči" z pravidla nemohou se chlubit krásným, všestranným vývinem. K tomu náhledu přišli již i bratři ve staré vlasti. Touha, získati cenu za nejkrásnější výkon, vedla by nejen borece, ale i evičitele na dráhu rozumného, všestranného tělocviku, od níž se stále odchylujeme. Prosíme zástupce, aby všem podaným návrhům a pokynům věnovali náležitou pozornost a uznají-li, že by ten neb onen jen dosti málo prospěchu nám přinesl, at' vřadí jej do článků ostatních, od nichž letos všichni upřímní sokolové tolik dobrého očekávají. č.

Řekli jsme si již několikrát, že ženská otázka, otázka poměru sokolek k našemu velikému celku N. J. S. žádá určité objasnění, žádá opatření na příštím sjezdu našem, aby konečně se vědělo co sestrám a jejich sborům i odborům nejlépe půjde k duhu. Těší nás, že poznámka naše v čísle minulém zavdala aspoň několika brkům sokolím k rozpravě o tomto veledůležitém předmětu.

Nynější poměry pracovní, poměry pravé "honby za dollarem" nutí obyvatele měst, aby po celé dny, ba celý skoro život svůj živořili v uzavřených místnostech, závodech, těsných domovech v napjetí práce mysle a jinde opět činnosti tělesné, až do úpadu. V řadách takových lidí touha po volné přírodě a po umělé náhradě nějakého osvěžení vždy se jeví. Není divu, že pak všelici fanatičtí proroci a dodavatelé "zdraví" mohou si s lidem dělat co chtějí, mohou slibovat a oznamovat vše možné, všechny nesprávnosti a výstřednosti obětí svých léčiti, vlastně

humbukovati. Ano — i na mnoze s tělocvikem humbuk tropí a jednotlivé cviky nevhodné jako lék na všechno vychvalují. U nás však víme, že tělocvik soustavný a jediné soustavný prospívá, jako každá jednostrannost vymstítí by se mohla. Podle toho také eviči se v našich školách tělocvičných postupně a podle schopnosti žactva pouze a jejich vývinu. Vždyť již staří Řekové rozeznávali tělocvičné pohyby jen pro zdravé lidi a jiné především nemocným lidem prospěšné.

Cože, jakže? Bylo by možné? Známe případ, kde náčelník sboru sokolského, jenž kdysi patřil k N. J. S. minule, aby se mohl oženiti s dívkou srdce svého, irského původu a katoličkou dal se jednoduše a bez uzardění i výčitek sokolského svědomí — pokřtiti, jen aby mohl být v chrámě vyzpovídán, mohl jíti k přijímání, měl ohlášky tři na jednou a pak oddávky. A je to jeden z té mladší generace, kdežto tuhle se nás ptal starší bratr na návštěvu k nám přijedší, jestli bychom mu nemohli povědít kdo jest vlastně hlavním pořadatelem "Sokola" od nového roku. Tak a nyní si myslíte co chcete, ale jen jinak jednejte, nežli takové a podobné "vzory".

Když zvěděl činovník jeden z našich nejlepších, že nějací krtkové snažili se pohaniti bratry naše sboru pařížského za to co vše učinili tam pro borece naše a sestry new yorské, když zvěděl, že i to americké Sokolstvo bylo někým odtud pošpiněno a všelike věci po roce po sletu jako klepy nejmizernější dány do oběhu, napsal nám: "Píšu Ti, abych pomohl lže a hanobení našich v Paříži a našich doma z kořene vyvrátit. Co se mé vlastní osoby týče, pokládám si za veliké štěstí, že jsem viděl Paříž a s návštěvou tou spojené. Co tamní výbor pro nás učinil, zasluhuje jen vděků nejvřelejších a nikoliv pomluvy, jež vypočítána jest nepřátely Sokolstva vůbec, na pokálení čistého štítu našeho. Jestli nějaký ten přívažek, čili přítěž výpravy reptalo, když muselo zaplatit za vše co si objednalo, jaký div. List náš za v čas varoval a náležitý výběr účastníků své doby odporučoval, ale tu ani při nejlepší vůli nikde a nikdy nelze se každému zachovati. Pro někoho návštěva museí a památek pařížských bylo pouhým vyhazováním peněz, ale na "prazdroj" to již franky se nelitovaly. O našich borecích a sestrách, sokolkách dlužno jen chvalně se zmíniti . . . "Jsme bratřím v Paříži jen díky povinnováni, a kdybychom jen byli mohli tušiti, že po roce najde se někdo, kdo chtěl sbor tamní zlehčovati, nás z úmyslů nekalých obviňovati a p. byli bychom učinili již dříve opatření a vyšetřili ty mnohé a nezasloužené útoky na bratry pařížské pak zvláště. Dnes stalo se, píšeme takto zúmyslně a bratřím v Paříži znovu a znovu děkujeme.

Co chceme? Kam vlastně směřují snahy naše výchovné, kde nejvíce nasaditi nutno páky utuženými pažemi svými a s myslí povznešenou, volnou a járou? Chceme jíti k lidu svému a jako apoštolové víry

v největší poklad člověka, poklad nejsvětější z draví jeho, snažíme se o uzdravení lidu svého, jeho posilu a povznesení. Budou-li všichni lidé čeští, bratři naši slovanští a s nimi lid vůbec lepší, silnější, utužení a v soutěži práce poctivější, pevných povah a milovníky pravdy vždy a všude, oč lépe bude na světě. V tom úkol sdružení tělocvičných vůbec a Sokolstva zvláště jest bez odporu veliký. Že pak povinností svých vůči lidu našemu jsme si vědomi z důstatek, že známe cesty své k metám nejvyšším, to necht' dokáže ten náš sněm sokolský, ten sjezd veliké naší organizace N. J. S., kteráž již třicet let práce má za sebou. Tož k dílu, k práci opravdové a s láskou k věci naší nejlepší!

Prosím vás bratři drazí co by jste tomu tak říkali, aby některý z nás v pořadatelstvu pojednou byl chycený "slavomamem" a rozběhl se hezky z čerstva k bratrům našim do Čech. Nejprve by ovšem dopsal br. Dr. Jos. E. Scheinerovi i vložil mu na srdce, že chce uspořádati po oblastech české vlasti naši několik přednášek. Br. Scheiner ovšem s radostí by vyhověl, aby naši v Čechách také jednou uslyšeli "genuine" Američana, sokola. Tak a nyní přijde to hlavní. Bratr náš z pořadatelstva mluví nejdříve k ohromnému shromáždění lidu, bratří sokolů a sokolek pak zvláště, na Žofině. Sál jest k cíli tomu vyzdoben v českých a amerických barvách. Bratr spustí a to hned na plno, dejme tomu, že jsme sami, a již se sálem nese jedna hrubší výčitka, jedna lepší a povedější rada, jakž to Sokolstvo české v Čechách mělo by pokračovati, jak přidržeti se nás vzoru volných, pokrokových a jediné a výhradně moderně svobodomyšlných, ve cvičení vynikajících a ve sportu všelikém přímo k neudolání. Řeč byla by třeba vyslechnuta, Dr. Scheiner by řečníku také něco do ucha pošeptal, ale "blamáž", hotový škandál by přec jen zůstal, at' již by noviny na druhý den, dle toho jaké právě jsou barvy a smýšlení "umývaly" aneb "trhaly". Je na divno vám, proč povídáme?

V červencové schůzi usnesl Plzeňský Sokol v Chicagu zakoupiti pro svoji knihovnu 25 výtisků knihy "Tělocvik", která vydána byla nákladem Výk. Výboru, a knihu tuto pak mezi členstvem všemožně rozšiřovati. Sokolové budou vyzývání k odkupování díla toho a při různých příležitostech, při závodech, za vzornou návštěvu cvičení a p. budou knihy rozdávány mezi dorost a členstvo. Plzeňský Sokol uznává, že má-li kniha ta prospěti, musí rozšiřována býti mezi členy a dorostem, tak aby znalost naší tělocvičné práce se šířila do všech vrstev a nebyla majetkem jen těch, kdo vynucováním se zabývají. Příkladem Plz. Sokola měly by následovati všechny jednoty k N. J. S. náležející. ě.

V dějinách Sokolstva vůbec a amerického zvláště měsíce srpen vykazuje mnohé dny památné, tak jako mnohé připomíná nám události z těch smutných nejsmutnějších. Na osmý srpen připadlo, kdy ztratili jsme vůdce jednoho z nejlepších, muže nad

ryzé zlato a nejceněnější drahokam, může srdce dobrého a snah nejšlechetnějších pro ten ubohý, utiskovaný a hnětený nepřátely národ jeho, ztratili jsme našeho miláčka Tyrše. Byl veliký člověk český, silný duchem a pevnou vůlí svou, jenž viděl jen v utužení národa, v práci opravdové a přičinění vlastním záchrany. Proto stavěl šiky své, v Garibaldistů rudou košili oblečené a dobrovolně zkázněné všude tam, kde dokázati se mělo, že ta součinnost sokolská jest především školou vzájemnosti bratrské, jež sílu lidu zdvojnásobí, když zájmy osobní s mužným sebezapřením samoděk prospěchu celku se podřizují. "Neoblomní a neústupní pokud v šiku nepřítelům svým hledíme v tvář, dejme lásce a svornosti panovati ve středu svém!" Tak mluvil k nám veliký ze sokolů nejlepších. Zdaliž vzpomněli jste všude jeho památky v těchto dnech? A jestli kde i připomněli jste sobě úmrtí ženy české, šlechetné, ženy zakladatele našeho Kateřiny Fuegnerové. Roste ten počet rovů sokolských tam doma i zde u nás, rovů činovníků našich. Nezapomínejme práce jejich a novou práci uctívejme všech těch lidí našich vůle nejlepší a povah nad ocel památku na mnohá leta.

Nevíme, jak čteně navštěvovány jsou schůze sokolských jednot v jiných městech, ale v Chicagu očekali jsme se už toho smutného zjevu, že jeden z nejsilnějších sborů sokolských nemohl pravidelnou schůzi odbývati pro nedostatečný počet přítomného členstva. Příčin, proč sokolové schůze svého sboru tak nedbale navštěvují, jest mnoho. Jednou z příčin těch jest, že u nás skoro každý náleží k spolkům několika a tu se stává, že má nějakou schůzi téměř každý večer. A jelikož spolky podpůrné s každým nedbalým členem neb neplatou jednají přesně dle stanov, jest zcela přirozeno, že člen do schůze spolku takového spíše jde, než-li do schůze sboru sokolského. Druhou příčinou jest, že četní členové dovedou se spíše rozhodnouti pro nějaký ten "ohnutý hřeb", než-li pro životní otázku jednoty. Rozvláčné debaty o zbytečnostech, touha mnohých, "aby také něco řekli", "vtipy", jimiž často odbývá se ta nejvážnější věc, a — last but not least — přímo dusivá atmosféra, působená udatným kouřením v malé často místnosti, znechutí návštěvu schůzí i těm, kdož posud o sokolský sbor jakýsi zájem jeví. Což kdybychom učinili zkoušku s následujícím způsobem odbývání našich schůzí. Řekněme, že sbor odbývá schůzi dvakrát za měsíc. Jedna schůze at' věnována jest vyřizování záležitostí spolkových — druhá at' vyřídí jen nejnutnější, co nestrpí odkladu, načež zbývající čas at' věnován jest různým rozpravám o otázkách sboru se týkajících. Ustanovený výbor by mohl vždy předem rokování z předu určit a také jej oznámiti a my pevně věříme, že ze schůzí takových by jednotám vyplynul prospěch nemalý. Členové zvykali by si zde své myšlenky lépe vyjádřovati, různé věci by jim zde byly objasněny, a tak nepřímou působili bychom i na duševní rozvoj svého členstva. Za zkoušku by to snad stálo. ě

K PŘÍŠTÍMU SJEZDU.

IV.

“Desatero řemesel — desatera bída.” Toto pravdivé pořekadlo měli by míti zástupci sjezdoví na mysli, bude-li jim poukazováno opět na spoustu různých cest a cílů, různých snah a účelů. Čím více úkolů sobě vytkneme, tím méně vykonáme. Učme se z nabytých zkušeností. Dnes vyzýváno jest Sokolstvo, aby přiložilo ruky k tomu neb onomu dílu, “chce-li zůstatí věrným svému poslání” — zítra naznačí mu “přátelé” jeho opět jinou cestu — a my obyčejně za několik pochvalných řádek v tisku dali jsme se naznačenou novou cestou, aniž bychom uvažovali o tom, že toho pravého cíle svého se čím dále tím více vzdalujeme. Pamatujme, že hlavním cílem naším jest *v ý c h o v a t ě l e s n ě* — a že nejsme dosti silnými, abychom svoji činnost tříštili a na všech stranách úkolům svým dostáli. Právě se nám, že to naše pěstování tělocviku není ničím jiným, nežli pouhou zábavou, sportem mladých lidí a proto že bychom měli činnost svoji na jiná pole rozšířiti. Ti, co nazývají náš tělocvik dnes pouhou kratochvílí, sportem, mají do jisté míry pravdu — neboť my až posud představovali veřejnosti tělocvik co pouhý sport. Věnujeme-li veškerou pozornost jen výchově několika boreů k dobytí cen, vystupujeme-li na veřejnost vždy jen s vyspělými borei a lichotí nám pak poznámky pp. zpravodajů, že “výkony sokolů budily v diváctvu pravý obdiv” — nesnažíme-li se představovati veřejnosti tělocvik takový, jímž chceme docílití souměrného vývoje těla, chlubíme-li se před veřejností členy, jichž těla jsou nepřirozenými cviky spíše znetvořena, nesnažíme-li se veřejnost seznamovati s rozumným tělocvikem v celé jeho kráse a důležitosti, ký div pak, že veřejnost naučí se pohlížeti naň co na pouhý sport a třeba naše velkotoče a stoje obdivovala, přece jen pohlížeti bude na takový tělocvik jako na něco, bez čehož společnost docela dobře by obstála, a právem potom nám častěji připomíná, že vedle toho svého “sportu tělocvičného” měli bychom zvoliti si jiné, důležitější cíle. A my? Na místě abychom veškeré prostředky, jimiž vládneme, obrátili k tomu, by v lid proniklo poznání o té pravé ceně a důležitosti výchovy tělesné, potácíme se bezmocně se strany na stranu, dle toho, odkud silnější vítr zavane, odvracíme pozornost svoji od cíle hlavního, pro který jsme uvedeni byli v život a tímto bezmocným jednáním jako bychom sami přisvědčovali: “máte pravdu, ten náš tělocvik jest jen jaksi vedlejší věc, pouhou zábavou mladších členů — my musíme něco jiného dělat, chceme-li býti opravdovými sokoly!” Smutné, ale pravdivé.

Nezapomínejte, bratří zástupci, že dnes tělocvik stal se vědou, stal se nezbytnou částí ve výchově lidu. Tělocvikem — t. j. tělocvikem výchovným a ne komediantským — odchováváme společnosti lid silný a zdravý, lid pevné vůle, neboť stálým překonáváním nesčetných překážek při cvičení tělesných osvojujeme si nepodajnou vůli, odvahu, tyto důle-

žité průvodčí na dráze životní. Tělocvičnými zkouškami v ústavech polepšovacích bylo dokázáno, že na základech vědeckých založená výchova tělesná má rozhodný vliv na stránku mravní — a jsem přesvědčen, že vykonáme dosti záslužnou práci ku prospěchu lidstva, když veškerou energii, veškerou sílu věnovati budeme hlavně této své snaze výchovné. I to jest část' kulturní práce. Nemusíme se pak ani na chvíli pozastavovati nad tím, když ti, kdož blahodárné výsledky výchovy tělesné sami nepoznali, budou i nadále práci naši zlehčovati, podečňovati. Musíme ale dříve míti to vědomí, že tuto svoji výchovnou práci konáme poctivě, svědomitě, jak toho nová doba od nás vyžaduje! Této otázky musí sjezd věnovati hlavní pozornost. Vynajítí cesty, jak pravé poznání důležitosti výchovy tělesné proniklo by v lid, aby netužil se nás pouze nepatrný zlomek, to musí býti hlavním předmětem jednání sjezdového, neboť jest to naší otázkou životní a proto mnohem důležitější, nežli otázky, jak to neb ono cvičení při závodech souzeno býti má.

Nebudiz mi však rozuměno tak, že vůči ostatním pokrokovým snahám mělo by Sokolstvo zachovati se nevšímavě. Nikoliv. Při tvoření Svazu Svobodomyšlných vyzývány byly jednoty sokolské, aby stávaly se členy Svazu s ročním příspěvkem 40c za člena. Kdyby kterákoliv jednota přistoupila, povinný poplatek odvedla a ničeho více si pak nevšímal, byla by veřejně za to pochválena, že “své poslání pochopila a že povinnosti své řádně plní”. Já však mám o účastenství při snahách pokrokových zcela jiný náhled. Věřím, že osobní účast' členstva našeho při každé přednášce, podpora svobodomyšlného tisku bude vydatnější součinnosti, nežli pouhé odvádění příspěvků a pak naprostá nečinnost vůči všem podnikům pokrokových sdružení. Přičiňujme se o to, aby zdar všeho, co krásného, ušlechtilého, byl zajištěn vždy a všude, kde převládá živel sokolský — aby pokrokový tisk nalezal největší oporu svoji v řadách sokolských a výzva veškerého členstva našeho k takové práci, k takové součinnosti bude pokrokovému hnutí mnohem prospěšnější a nám více ku cti sloužiti bude, nežli nějaká ta resoluce anebo roční příspěvek!

A na konec, bratří, dovoltež, abych připomenul vám, co již jednou na tomto místě bylo povědíno: At' není vaše shromáždění pouze shromážděním silných těl, ale dokažte, že v těch silných tělech sídlí též silný duch. A silného ducha osvědčíte jen tenkrát, když veškeré otázky, byť sebe choulostivější, vyřizovati budete s důstojnou rozvahou; když nedáte se sváděti k výbuchům hněvu, osočování, podezřívání. Kdo se nedovede ovládati, dokazuje, že člověkem jest slabé povahy — a síla tělesná malá má ceny bez síly duševní. At' důstojný průběh sjezdu podá důkaz, že zasedali v něm mužové, pracující k “tělesnému i mravnímu povznesení lidu” a že všichni ukážete se býti důstojnými zástupci této krásné snahy. Na zdar!

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODN. JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pofadatelé:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa
Části přírodovědecké, zdravotní, atd.
JOSEF ČERMÁK, 898 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill. Části tří. pověšné
A. HALLER, 845 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Editors:

Věkové dopisy pro "Sokola Amerického" budtež zastlány hlavněmu pofadatelé:
Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - 75 cents per year
Predplatné 75 centů ročně - - - - Do Čech \$1.00

Kdo s Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sdílí tak
ročně i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož
osendky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb
ustanovení jednateleové zvláštní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu
články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního po-
fatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou,
že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a
neschovávají déle, nežli od čísla a číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídloví se sokol sám, a sice
možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému
sboru náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník
aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

NENÍ HANBOU DÁTI SE POUČITI.

Za tu dlouhou řadu let, co působíme na poli výchovy tělesné, setkali jsme se s učiteli tělocviku různého stáří, vyspělosti a schopnosti a též různých národností, ale v jednom byli si vždy všichni stejní: všichni jevíli touhu po poučení, každý s vděčností přijímal pokyny, kde to neb ono dalo by se zlepšiti. Není na světě učitele, jenž věděl by vše — i ti nejstarší učitelé bádají, dávají se mladšími silami poučovati, navštěvují zvláštní kursy, jen aby mohli kráčet s duchem nové doby. Není hanbou dáti se poučiti a jen ten při vyučování jiných setká se se zdarem, kdo ochoten jest též nechati poučiti i sebe.

Při pozorování našich veřejných cvičení postřehli jsme některé zjevy, které dávaly jinak dosti pěknému celku nátěr nehotovosti, nevyspělosti. Objevně postrádali jsme v družstvech, jmenovitě dívčích, pěkný krok, kteréžto cvičení jest přece základním cvičením veškerých tělesných cvičení vůbec.

Pamatujeme se, že jsme na tuto vadu už dávno upozorňovali — ale shledáváme se s ní po dnes. Ne-

byl to pouze úsudek náš, ale i jiných cizích odborníků, kterým nedostatek shora zmíněný bil nápadně do očí — ale posud nejsme s to zaznamenati změnu k lepšímu.

Čím to jest? Je snad hanbou přijmouti upřímně míněný pokyn? Cheeme raději před cizinci nadále stavěti na odív svoji slabost, jen abychom nemusili doznati, že řídíme se dle upřímné rady z našeho středu vycházející? Či jest snad příjemnější, státi se předmětem nepříznivých posudků cizích odborníků, jen když máme to vědomí, že nedáme se poučiti bratrem sokolem? Č.

SOKOLSTVO VE STARÉ VLASTI A DOROST.

Před nějakým časem vypsána byla ve "Věstníku Sokolském" cena na pojednání o tom (pamatujeme-li se dobře), jak český dorost získati pro jednoty sokolské a jak dorost ten v řadách sokolských udržeti. Mohlo by se nám do jisté míry vytknouti, že neznáme poměry, ve staré vlasti panující, nejsme ani dosti málo spůsobilými o předmětu tomto svůj úsudek pronášeti, avšak my domníváme se, že přirozená touha a náklonnost mládeže jest všude stejná a stále tu a tam se opakující stesky, že česká mládež tíhne spíše k tak zvanému "sportu" a tělocvičnám že se vyhýbá, toto naše domnění jenom potvrzuje. A proto odhodlali jsme se pronésti svůj úsudek o tomto problému, kterým zabývají se nejenom tělocvičné jednoty v Čechách, ale kterým zabývají se musí jednoty i zde v Americe. O cenu vypsanou se však článkem tímto neucházíme, za nejlepší odměnu bychom pokládali, kdyby slova naše nalezla aspoň v některých kruzích ohlasu, a my hřivnou svoji mohli tak přispěti k rozluštění otázky, která jest důležitou nejenom pro budoucnost jednot sokolských, ale i pro celý český národ.

Máme za to, že v Čechách i zde lpíme příliš na starých pravidlech a způsobu cvičení tělesných a že na každou novotu pohlížíme jako na hřích, spáchaný na odkazu zakladatelů Sokolstva. Nová doba však vychovává nový lid — a nový lid činí nové požadavky. Spíše se lidskému dŭmyslu podaří dáti toku řeky jiný směr, nežli zameziti, aby lid netoužil po něčem jiném, po něčem novém. Dorost tíhne k sportu, tedy k evikům přístupnějším, lidovějším, tělocvičnám se vyhýbá, což jest zjevem zcela přirozeným. Ten dorost vidí stále jedno a totéž náradí, stejné eviky, vidí, že vyžadovati bude dlouhá leta vytrvalé a trpělivé práce, nežli k nějaké dokonalosti dospěje. Na druhé straně vidí v sportu něco nového, vidí, jak rychlonohý běhoun stává se předmětem obdivu a jasoty, vidí, jak hráč, jenž na hřišti byl projevil duchapřítomnost a odvahu, jest zasypán salvami pochvaly — vidí, že jen poměrně krátká průprava stačí, aby býti mohl též jedním z těch, kdož bud' to v rychlém běhu, skoku, vrhu, neb i ve hře dobývají si palmy vítězné, a tu nevezme mu mnoho času, má-li rozhodnouti o tom, kterým evikům věnovati by se měl.

"Nejde-li hora k Mahomedovi, musí Mahomed

k hoře" — a počíná-li se mládež jednot sokolských vzdalovat, musí jednoty vyjít mládeži v ústřety. Puditi by je měl k tomu nejenom pud sebezachování, ale péče a zdravý, tělesný a mravní vývin české mládeže. Vyjít mládeži vstříce, jest tedy jejich povinností. V klubech sportovních nejedná se o všestranný vývin, nýbrž jen o vítězství. V klubech sportovních zaplatí se vítězství zdravím, touze po vítězství obětuje se všestranný vývin. A povinností jednot sokolských jest, se všech sil k tomu pracovati, aby takové výchově tělesné kladený byly meze.

A jakým způsobem?

Běhy, skoky, vrhy, lehká i těžká atletika, náleží též k pěkným evikům tělesným. At' jednoty sokolské vřadí veškeré eviky tyto do své soustavy a at' pro dorost český pořádá "české Olympiady", sestávající jen z uvedených eviků lidových. Při tomto závodění, at' svědomití učitelé vštěpují českému dorostu smysl pro přímou a poctivou, at' působí na mravní stránku dorostu tím, že jen mravně zachovalí jsou připuštěni k zápasu o vítěznou palmu v "Olympiadě českého dorostu". At' poskytnou při tomto tělocvičném svátku mládeži příležitost závodit i v různých hrách, při nichž vyvíjí se duchapřítomnost, neohroženost, odvaha, rychlost v jednání, samostatnost, kde zároveň každý úskok budiž vždy v zápětí trestán a tak působiti se bude více na vyvíjející se povahu, charakter budoucího lidu českého, nežli eviky na nářadí pouze. Tím není řečeno, že by cvičení na nářadí mělo býti pomíjeno, at' pěstují se eviky tyto jen za účelem všestranného sesílení a vývinu a kdo chce účastniti se "Olympiady českého dorostu", musí vykáhati se též vysvědčením, že i eviky nářadové pilně pěstoval. Mluví se stále o "zkázněnosti sokolských řad". Přísná kázeň za jistých okolností, chceme-li docíliti jistých výsledků, jest ovšem nutnou, ale zdá se nám často, že je v tom českém lidu té kázně až přes příliš. Přísná kázeň a neobmezená poslušnost ve školách, železná, přímo otrocká kázeň ve službě vojenské, a k tomu ještě přísná kázeň tam, kde má se člověk cítit volným, svobodným — ký div, že v českém člověku je smysl pro kázeň a poslušnost až příliš vyvinut, k jeho vlastní škodě!

Dejte dorostu českému více volnosti, uňte ho jednati samostatně, uňte mladý lid spoléhati se na sebe, a nejen že mladý lid získáte pro jednoty sokolské, ale zároveň odchováte lid, jenž navyklý bude nejen stále poslouchati na povel, ale dovede též spoléhati se na sebe, dovede jednati samostatně, budete odchovávat národu lid volný, neohrožený, lid jakého je vlasti české třeba!

NE JAK DLOUHÝ ŽIVOT — ALE JAKÝ ŽIVOT.

Každý rádný, rozumný člověk, kdyby voliti měl mezi dlouhým životem, plným svízelů, plným vášní a výstředností, s truchlivými následky těchto — a životem krátkým sice, ale plným plodné, záslužné práce, který zanechal by pozůstalým nejenom vděčnou, ale i hrdou vzpomínku, zajisté zvolil by život kratší, ale užitečnější.

Četli jsme mnohé a mnohé úvahy o našem ná-

rodním a spolkovém životě v této cizí zemi — a všechny úvahy až posud zabývaly se pouze otázkou: jak dlouho? O tom, jakým ten náš život jest — je-li hoden, aby takový život byl uměle prodlužován, toho se posud nikdo nedotekl.

Čemu naši vůdcové a učitelé měli by společně věnovati pozornost, jest, abychom vedli život zdravější, plodnější, bychom potomkům svým zanechali nejen vděčnou, ale i hrdou vzpomínku. Vyléčiti naše národní těleso z jeho choroby, bylo by záslužnější prací, nežli uvažovati pouze o tom, jak dlouho za panujících poměrů těleso to na živu zůstane. Spojte se k společné práci na naší očistu a delku života pak ponechte přirozené naší síle, naší schopnosti.

Pokud ale veškeré naše snažení bude vrcholiti stále jen v titěrných parádách, hlučných pitkách, pokud vše měřiti budeme jen dle toho, mnoho-li lze vyzískati; pokud rvavost, osobní zášť bude každou poněkud lepší snahu v zárodku ubíjet; pokud nad věcmi, jež jménu českému ku etí neslouží, z ohledů hmotných budeme jen bezmocně krčít rameny; pokud chovati se budeme shovívavě k té řadě různých "vzdělávacích" klubů, které jsou nejhnusnějšími vředy na tom našem národním těle; pokud za nějaký roční příspěvek na tu neb onu věc nad znemravňující činnosti klubů takových budeme oči zavírat; pokud budeme klidně dívati se na věci, jež často slušnému Čechu vhnání krev studu do tváří — tu málo záležitosti bude na tom, vezme-li takový život za své dříve či později.

ZÁSTUPCI SOKOLSTVA.

Před nějakým časem přinesli jsme delší pojednání, nadepsané: "Zjevy, které by měly zmizeti." Článek ten týkal se hlavně našich závodů a vystupování veřejných vůbec. A dnes, kdy rozpomínáme se na minulé sjezdy, jichž jsme byli účastni, mimoděk tane nám na mysl též celá řada nepěkných zjevů, s nimiž neměli bychom se při při sokolských sjezdech nikdy shledávati.

Jsou lidé — ano i mezi námi sokoły jest mnoho takových — kteří mají prazvláštní pojem o tom, co je žert. Slušný, povedený žert jest na místě a přispívá značně k osvěžení mysli delegátů, sjezdovým jednáním unavených. My ale často byli svědky věcí, které překračovaly hranice slušnosti: udatné přihýbání si z lahví, sotva že vlak z nádraží vyjede a pohoršlivé výstupy v železničním voze zajisté k dobré pověsti naší nepřispěje. V městě samém pak noční pitky, hlučné pouliční výstupy, znepokojující hostitelů by byly na místě, kdyby sjezd odbývaly na těchto "národních a vzdělávacích klubech", které takové "ušlechtilosti" mají ve svém programu — ale kde sjezdou se zástupci jednot sokolských, kde sjedou se zástupy sdružení, jež obrala si za účel tělesné i mravní povznášení lidu, tam takové zjevy jsou jen hnusnou skvrnou na štítu sokolském, který vždy a při každé příležitosti má zachován býti čistým, neposkvrněným!

č.

MLÉKO A BAKTERIE.

Bakterie jsou drobnohledné, nejčastěji jednobuněčné, nejníže v rostlinstvu stojící organismy, skládající se z protoplasmatu a blány buněčné. Tvaru jsou různého, nejčastěji kulovité, tyčinkovité — bacilly —, nitkovité, vývrtkovité a j. Obvykle jsou bez barvy, jiné jsou nazelenalé, červené i žlutavé. Barviva anilinová dychtivě jímají a tak k pozorování drobnohledem se připravují, kdežto jiné samy barviva tvoří a opět jiné se živé pohybují pomocí bičků, rozmnožují se nepohlavně, to jest dělením a výtrusy čili spory. Tyto spory oddolávají mnohdy horku i mrazu a najdou-li půdu příznivou, množí se přímo úžasně. Bakterie jsou v přírodě všude, ve vzduchu, ve vodě, prachu a co hlavního, i v mléce a jako cizopásníci jsou nejdůležitější, pokud vyvolávají choroby u člověka i zvířat, jakož i opět užitečné v přírodě vlivem svým na půdu, při hospodářství, při výrobě sýra atd. Proti choroboplodným bakteriím bráníme se v době moderních opatření čistotou, desinfekcí, assanací a léky, staráme se totiž o to, aby bakterie nevytvářely jedy, toxiny atd. Z těchto jedů povstává zánět, někdy hnisání, v krvi nastává otrava, talovitost a těžké choroby nebezpečné i smrtelné. Jiné vyvolávají dle své povahy zvláštní choroby, průjmy, cholery, křeče, ztrnutí čelistí, mázdrivku a jiné význačné neduhy. Z těch pak tuberkulosa řadí nejhůře, jak již v dotýcném pojednání na místech těchto jsme si byli pověděli. A povážíme-li, že právě máslo a mléko, takto nejčastěji užívané potraviny v době této, nejvíce těchto škodlivých obsahovatí mohou potvůrek, seznáme ihned, proč právě u předmětu toho se zdržujeme na všech nás poučení.

Při náležitém dozoru na dobré a čisté mléko, jakž tu i onde zdravotními úřady se provádí, což zejména pro výchovu dětí důležitým se stává, často v mléce mnohém tuberkulosní bacilly se nachází. Najíti tyto potvůrky drobnohledem v mléce nebývá ani tak snadno a proto obmezují se dnes odborníci nejen na drobnohlednou prohlídku, alebrž i na vstříknutí tuberkulínu dobytčeti, jež podezřelé se jeví. Takovýmto vstříknutím ihned se rozpozná, zda-li zvíře jest nemocné na tuberkulosu či nic a učiniti se mohou za v čas náležitá opatření další. Používání tuberkulínu k rozpoznání souchotin lidí se sice také již používá, však tu výsledky ještě nejsou úplné, ač mnohé případy rozpoznání staly se i v počátečních vlastních chorobách.

Podle toho, když jinak tuberkulín dobytku neškodí, bylo by jen záhodno, aby takovéto zkoušky, očkování a ochranné opatření konalo se s každým kusem stáda, když byl se případ tuberkulosity vyskytl. Zjistilo by se, kolik krav a kusů vůbec jest chorých a kolik zdravých.

Otázka tato dojista nemalé jest důležitosti, zejména v této roční době, kdy letní nemoce se vyskytují a děti požitím špatného mléka jen trpí, ba stav celé společnosti lidské tu i onde může býti ohrožen, at' již jedná se o větší, aneb menší město.

Státní zákony zakazují padělání mléka, aneb používání škodlivých látek nějakých k jeho udržení. Však tu jsou ještě jiné cesty, jež vésti mohou k poškození zdraví veřejnosti celé. A ty nezávisí vždy jen od nepoctivosti mlékaře, alebrž proto se vyskytují, protože fakta, jež vědecky teprve nedávno se zjistila a různá pozorování v životě praktickém se ještě zcela neznají a potřebná opatření neprovádí.

A tu jsme u bodu hlavního, čili přítomnosti bakterií v mléce. Mléko, jakž od dobré jest krávy a zdravé, neobsahuje bakterií skoro žádných a jest pokrmem v tomto stavu zajisté jen dobrým. Jakmile však nechá se za obvyklé teploty státi, bakterie se již tvoří a to náramně rychle, tak že za dvanácte aneb čtyřiaadvacet hodin obsahuje již mléko 50.000 až 100.000 bakterií na čtvereční centimetr — takovýto čtvereční centimetr rovná se asi patnácti kapkám. Škodlivé změny, jež dějí se s mlékem, jež dlouho stálo, jsou právě ty, jakž bulletiny zdravotních odborů vám dosvědčí, jež způsobily bakterie.

Snahou naší mělo by tedy býti, zmenšiti počet těchto bakterií v mléce co nejvíce. To státi se může způsobem dvojím: Za prvé dbáti v prvé řadě všech pravidel čistoty ve stáji, venku a všude, kde se s mlékem zachází, a za druhé starati se o to, aby mléko ihned dalo se vychladnouti po dojení a zůstalo, kde teplota není vyšší 50 stupňů dle Fahrenheita a ještě lépe, když bude tam jen 40 stupňů. Města, kde jest náležitý dozor na mléko a jeho dávku, zejména v obou tu směrech naznačených, úmrtnost dětí a nemluvnat zvláště poklesla.

Však ještě větší nebezpečí hrozí tam, kde vyskytly se nakažlivé nemoce u hovězího dobytka, a z těch ovšem, jak již výše bylo řečeno, tuberkulosa jest nemocí nejhorší, protože at' si o tom sporů jest či nie, nákaza mlékem snadno přenéstí se dá. Důkazů v tom ohledu nashromáždilo se dost a dost v poslední době, třeba mnozí učenci o přenesení takovém byli pochybovali, ba dnes víme, že bacill hovězí dobytek zachvátivší, daleko nebezpečnějším jest, nežli onen, který byl zachvátit tkanivo tělesné člověka. O přímé nákaze nedá se pochybovati, jakož i mnohé případy souchotin stopovány byly přímo k té či oné zásobě mléka, té či oné krávy tuberkulosní. Tuberkulosa dobytka není nemocí řídkou a celá stáda dobytka hovězího skoro ve všech státech naší Unie za časté se najdou vládními dozorci a na jatkách skoro všude se o pravdě těchto slov můžete přesvědčiti. U dobytka nejvíce se nemoc tato tak nápadně, jako u člověka, ba v některých případech vypadá dobytek na pohled zcela zdravý, až pojednou objeví se tuberkulosní bacill v mléce při bakteriologickém nálezů a vyšetření, kdežto po porážce kusu zjistí se choroba ta nad veškeru pochybnost. Proto přísný dozor vládní na porážku dobytka byl zařízen, proto masa toho druhu se ničí a do trhu nevpustí, leda tam, kde některý nesvědomitý člověk sám si poráží a také sám, jak může a cokoliv prodá, bez vládní prohlídky a dozoru vůbec, čili jednoduše za zády úřadů zdravotních.

Zkouškou provedenou pomocí tuberkulínu po-

skytuje se nám příležitost zjistiti tuberkulosu v dobytčeti při poměrně velice malém vydání, stane se tak v době krátké a co hlavního, aniž by se zvířeti očkovanému nějak ublížilo. V zemích pokrokových, kde zdravotnictví věnuje se péče veškerá, takového zkoumání dobytka, mlékáren, sýráren a míst všech, kde se dobytek nalezá, čili náležitý dozor jest povinný a tuberkulinu se používá co nejvíce.

Tak děje se hlavně na Východě, kdežto v jiných státech se zkoušky s tuberkulinem používá, když se přiveze dobytek k chovu ze státu do státu, aneb podezření stává nákazy.

Otázka zda-li by se této zkoušky nemělo používat i na všech zvířatech, jež člověku mléka k výživě dodávají, ponechává se dnes ještě na rozhodnutí těch kterých místních odborů zdravotních. Na Východě však již jest jináče, tam mléko do trhu se nevypustí, dokud není zjištěno, že krávy jsou úplně zdravé, že bylo v každém jednotlivém případě použito zkoušky tuberkulinem.

Tuberkulín jest prostředek prof. Kochem v Berlíně k léčbě tuberkulosy navržený, ale neosvědčený v tom ohledu, však k rozpoznávání tuberkulosy u hovězího dobytka se hodí znamenitě, ba i v prvním směru pracuje se stále na zdokonalení jeho, tak že již i rozpoznání tuberkulosy u člověka, jakž řečeno v některých případech v prvním stupni se děje a léčba dle toho zavádí.

Uvážíme-li, že mléko jest hlavní potravou kojenců, malých dětí, ba v domácnostech dosti se pije téměř všemi členy rodin našich, padá čistota jeho, zdravota a jakost na váhu, zejména právě pokud dětí se týče, protože ty spíše jakékoliv nákaze podlehnouti mohou a tuberkulosní bacill je slabounké tím spíše sraziti může. Dozor na mléko, pravidlování jeho prodeje a dodávky jest tedy věcí nejvyšší důležitou. Příznaky choroby se u dítek dosti záhy zjevití mohou, ba někdy i náhle, tak za časté tuberkulosní žlázy zvětšené na krku se objeví, zažívací orgány trpí, žlázy i tkáně tvrdnou, tuberkulosa kostí se dostavuje, kloubů a hlavně ovšem plic. Obvyklejší choroba sama jest vleklá, aneb bacilly v té či oné tkáni tělesné za dětských let uváznou, aby později i za několik třeba let zachvátily celou soustavu tělesnou, podlomily zdraví člověka, jenž sotva že se octl u věku jinocha, děvušky, podlehá tuberkulose plic, čili souchotinám, aniž by bývalo kde znatelné příčiny a podnětu. A přece bylo! To tělo slabší, netužené, neposilované, vnímavější a schoulostivělé, ta jeho tkáň tělesná slabá, nemohly vydržeti v zápolu s množícími se bacilly a neštěstí záhy se dostavilo. Silné, utužené tělo, vypracované a soustavně tělocvikem vedené, tak snadno nepodlehne. O tom již tolikráte byla tu řeč.

Jednotlivé správy měst nejsou všude dostatečně poučeny o tom, jakž dozor vésti třeba na správnou dodávku mléka vůbec, jakož i nevidí ještě úkoly své v předejití spíše nemocem, nákaze a epidemii, nežli zabývati se pozdě jen vlastním léčením. My sokolové však musíme znáti, musíme znáti na vlastní náš prospěch, jako prospěch lidu našeho.

Čím pak více bude těch našich jedineců, již články tyto a rozpravy podobné listu svého čítajíce, dále uvedou, k uvědomění českého člověka přispívající, tím lépe a ještě bude lépe, když na jednotlivé liknavé správy měst nalehati budou, aby dozor zdravotní i na mléko rozšířily, aby opatření i v tom ohledu na zdraví celých rodin, celých společností našich a hlavně dítek se stala. Tak úmrtnost těch maličkých by se jistě záhy zmenšila, dobré výživy by se jim zabezpečilo a o jejich zdraví, našeho to budoucna, bylo by postaráno.

Z NAŠICH PÍSNÍ.

Za sokolským praporem!

Spějte dál, statně dál,
za sokolským praporem,
dokud boj neustál,
v poutech úpí rodná zem,
dokud bouř kolem zní,
každý na svém místě stůj!
A kdo se odrodí,
čepelem v tu zrádnou hrud'.

Bratří, výš, stále výš,
smělým letem slunci vstříc,
v nadšení, cíli blíž,
spěje borec na tisíc,
silou lví, každý z nás
k boji obrněný stůj!
Věrnou stráž, vlasti máš,
Sokol třímá prapor Tvůj.

Paže tuž, vlasti služ!
zní nám v cesty řadu let,
s heslem tím v nadšení
řítíme se mužně v před,
v pěsti zbraň, v oku žár,
v žilách otců vřelou krev!
Nad námi prapor vlá,
v rudém poli bílý lev!.

Karel Matoušek:

NA PRAHU SJEZDU.

Již v několika málo dnech zástupci sborů N. J. S. sjedou se do města Detroit, Mich., aby tam na jednacím sjezdu porokovali o potřebách naší sokolské organizace, aby staré naše zařízení, jež se neosvědčují popravili, aneb úplně něčím lepším nahradili. O sjezdech jednacích mínění mnohých se různí, co jedni přejí si další jich odbývání, druzí za zbytečné je považují, a žádají odstranění týchž. Pravda, mnohé záležitosti, a to mnohá důležitá, dají vyřídit se cestou poštovní bez velikého nákladu. Většina z nás jest však toho přesvědčení, že jsou jisté záležitosti, které nedají se jinak spořádati nežli sjezdem, nepočítaje ani nadšení a ruchu, jaký sjezd vždy v řadách našich vyvolá. Jest jako se slety. Vysíláme, jak aspoň doufám, ku příležitosti takovým, nejosvědčenější činovníky, tedy výkvet inteligence naší, aby buď pro dobro organizace naší pracovali, neb průkaz práce sokolské lidu našemu i cizině před oči stavěli.

Tento občasný styk našich předáků není bez vlivu na ně samotné, čerpají při tom posilu i chut' ku práci další, která doma, sborům jejich jest ku velkému užtku. Toto shrnuto v celek jest snad dostatečnou obhajobou pro odbývání sjezdů nadále.

Nezatajím, že větší zájem očekával jsem před sjezdem letošním, že bratři v milém tomto listě našem více budou

přetřásati dnešní stav Sokolstva amerického, že rozeprší se o nových potřebách našich nejen v oboru tělesné výchovy, ale i po stránce osvětové, vzdělávací. Mnozí ovšem podali své návrhy skrze sbory své V. V., tím však byli jsme poněkud zkráceni o předběžné uvažování a hromadné rokování o nich. Mnohdy zaslechl jsem i tu poznámku, že nemnoho oprav jest nám třeba, zvláště co se tělocviku týče. Rádi doznáváme, že ač sami na sebe odkázání, značný pokrok učinili jsme za posledních pět roků po této stránce, což svědčí, že při pilnosti a poctivém snažení dnešní naše zařízení dobře nám jde k duhu. Přes to však, nejdůležitější krok musí být učiněn právě na prospěch tělocviku. Hlasy po novém kursu tělocvičném volající se stále se všech stran ozývají, zvláště z míst, kde okolnosti nejsou příznivý ku vlastní výchově sil cvičitelských, a tomuto požadavku sjezd náš musí vyhověti, nemá-li výchova tělesná v našich řadách ochabnouti ku škodě nás všech.

Jinak sám jsem toho mínění, že netřeba nám nějaké úplné revise pořadu sokolského, po níž volají někteří "taky reformátoři", jimž nejen práce Tyršova, ale vůbec vše, co v dřívějších letech vykonáno s nejlepším vědomím, jest dnes přežilé, nemoderní, patříci do starého haraburdí, jako prý ta naše stará svobodomyšlnost. Leč, pardon, teď zavádil jsem o něco, o čem není radno psáti v době přítomné, nechce-li člověk v očích "svobodářů" moderních — sic — státi se buď hlubecem a tvorem politování hodným, ne-li nejhorší kreaturou na světě. Jest snad již z důstatek známo, že ta nová svobodomyšlnost sociální, spíše se s kapitalistou, zpátečníkem, ramenářem i reverendem snese, než s našincem, který soustavou prací osvojovací znal, a volnému smýšlení snad více prospěl, než tucet "reformátorů". Nediv se, čtenáři milý, že to povídám zde tak směle, má to své příčiny. Nemám se totiž čeho obávat, neb všech zbraní bylo již proti mne použito, a tu opravdu nevím, co by se ještě mohlo sesypat na ubohou mou hlavu.

Dnešní, opravdu rozervaný stav mezi svobodomyšlnými Čechy americkými, měl by býti pro nás poučením, měl by býti pro nás i podnětem ku ráznému vzhopení se k práci, a zabránění dalšímu řádní těch živlů, jimž nejde dnes, zda-li vůbec kdy šlo o svobodomyšlnost a lidu prospěch, ale jen o boje a štvání konkurenční, z něhož vytloukati by se mohl kapitál pro stranu i jednotlivce, mimo slávy "vůdců hnutí světového".

Sokolstvu, nejpřednější organizaci národní a svobodomyšlné, náleží právo zvolati v tu vřavu své: Až potud a nic dál! Vidíme, jak práce dřívější se rozmetává bez upřímné snahy zbudovati novou, lepší, a proto Sokolstvo mělo by pevně zaujati stanovisko v chaosu dnešním, a pak vlivem svým, jakého má po všech česko-amerických osadách dosti, zasaditi se o stavení krátce veškeré zběsilosti, která svobodomyšlností prospěti nemůže, naopak tuto zcela ubije, ku veliké radosti chásky zpátečnické a klerikální, jež dnes již jásá v tušení svého vítězství, bez velkého přičinění z vlastní strany.

My sokolové vždy s radostí vítali každé upřímné hnutí volné, s radostí, ba nadšením šli jsme i na sjezd lonský v Chicagu, a pochybují, že bylo tam pracovníků upřímnějších. Ani novým proudům jsme se nebránili, vždyť svobodomyšlnost nebyla nám ničím novým, řady naše byly volné od těch prvopočátků našich zde, a my lid poučujeme a z bludů náboženských jej vyvádíme, věděli jsme nejlépe, k jakému že přesvědčení volně přemýšlející člověk dospěti musí. Svobodomyšlnost nedělili jsme do několika příhrádek, ta platila u nás všude a ve všem, jak i to naše prohlášení zásad povídá. A mezi tím co pracovníci sokolští příští organizaci svobodomyšlnou budovali s dobrým úmyslem státi se základním kamenem jejím, tu již jiní kombinovali, jak se organizace té zmocniti, jí v čelo se stavět, třebas dříve nedůvěru k ní budili. A to byli lidé, jimž náboženství bylo kdysi věci sou-

kromnou, nedotknutelnou. Marno vzpomínati, jak všechny dobré snahy šly na zmar. Nás však to poučilo, že nemožno spoléhati na nic než na vlastní práci, a té musíme se nyní chopiti seč síly stačí, aby škody způsobené byly nahrazeny. My nesmíme jíti do vleku žádnému, síly své a schopnosti nesmíme vyplýtvati při práci jinde, ale využiti je hlavně u sborů našich. Mnozí totiž, kteří nemohou chápati pravý stav věci, dnes přísluší těm "moderním", práci ve vlastním sboru zanedbávají, a pak bezmyšlenkovitě přisvědčí ku výtkám o nečinnosti sboru sokolského, ba sami je opakuji, a klidně snesou i to, když některý ten reformátor prohlásí 30tiletou činnost sboru jejich za třicetileté otravování lidu. Co mnozí si vůči nám dovolují, přesahuje meze. A ty povahy dosud nezcelené dají se zlákat, nepomyslí, že my tu byli svobodomyšlní dříve, než z "hnutí" sláva, anebo zisk kynul, že prosekávali jsme cestu houštím pověr a nevědomosti jiným, i těm, kdož dnes z Čech sem přijíždějí, a na místo navazování styků vzájemných jen nesvár budí, mužům zasloužilým lotrů spílají v těch všelijakých "národních obzorech" a vybízí ku mravnímu vraždění těch, kteří nechťi skloniti se pod jich moderní majestát. Ne, bratři, tací lidé nemohou býti nám společníky, s těmi nemůžeme míti nic společného, tak jako oni, my svobodomyšlnosti rozuměti nechceme. Nám vytýká se, že za ta léta jsme zde dosud nic nevykonali. Nu, nebudem se s nikým o to hádati, sami víme nejlépe, jaké ovoce práce naše nesla, a co ještě zbývá ku vykonání. Ale také víme, co zla napácháno bylo jinými za jediný rok. Jdeme proto vlastní svojí cestou, na sjezdu svém rozšíříme a pokud možno prohloubíme pořad náš, sborům svým za povinnost vložíme, aby, nechajíce stranou jiné, samy pronikavou činnost vyvozovaly v osadách svých, nespolehajíce na nikoho. Necht' přednáškové stálé výbory jsou zavedeny, necht' dobří naši sokolští a svobodomyšlní pracovníci zváni jsou ku přednášení, a po případě i okružní cesty konají ku našemu poučení a povzbuzování. Když příležitost ku oslavě nějaké, ať národní neb muže zasloužilého, sbor sokolský měl by za svoji povinnost považovati, sám v čelo se stavěti a slavnost takovou ve své řízení vzíti, neb tak aspoň vyvarujem se tomu, aby ty trýzny a oslavy nebyly pořádány z pohnutek různých. Bud' me sami stále na špicí, a nepomáhejme ještě vlastní svoji práci podceňovati a znehodnocovati.

A co hlavního, na školství naše nezapomeňme. Marně čekáme, že někdo jiný školy naše na lepší stupeň postaví. Přesvědčil jsem se sám, že schopné síly máme ve vlastních řadách, které lépe potřebám české volné školy v Americe rozumějí, a které dovedly by pro školy naše vypracovati pomůcky lepší, než třeba řada poměrů neznalých profesorů. A pomůcky takové mohly by býti vypracovány třeba i dle dosavadní naší mluvnice.

Než vidím, že třeba bych ukončil. Vím, že na tuto stat' různě bude pohlíženo i v kruzích bratrských, nechť však každému slouží k vědomí, že slova tato vytryskla z přesvědčení, a že pochází od člověka, který bedlivě sledoval vývin udalostí a sám v nich účast bral. Mám dobro naší N. J. S. jen na mysli, a proto bych si tak toužebně přál, aby na sjezdu našem bylo vykonáno něco rozhodného, co by k užtku bylo nám, i všemu volně smýšlejícímu lidu českému v Americe. Vždyť snad žádný z nás nechce, aby poctivá práce naše byla tupena, a ve zmar přiváděna pro choutky jiných. Vždyť jest to vlastně sebeobrana naše, když vrhají se i na věrného strážce našeho "Sokola Amerického". — Jest trnem v oku mnohých, však nepřítelů jeho ku cti mu slouží. Doufám pevně, že delegáté naší příčině se, aby volný směr jeho nezměněn zůstal, vždyť mnoho charakterů nám vychoval, a lidí statečných, nebojácných, kteří s otevřeným hledím dovedou dívat se v tvář odpůrce, a své mínění mu říci. Tož "Na zdar" sjezdu našemu.

Franta K. Klepal:

LINCOLNOVO MUSEUM.

Minule zmínil jsem se na tomto místě o historické památce v Mount Vernon, Va., kde po mnohá léta domovem byl a zemřel president Jiří Washington, přítomně předkládám miléným čtenářům neméně zajímavou zmínku o proslulém Lincolnově museu ve městě Washingtonu se nalézajícím, o místě v dějinách amerického národa známém a důležitém.

Abraham Lincoln, americký president a lidumil jest v každém ohledu vynikajícím a sympatickým zjevem, jeho charakter a tisícové snahy zdůrazněné ve směru národním i hospodářském získaly mu právem zvučného jména po celém národě i daleko za mořem. President Lincoln nebyl harmonickým článkem politického mechanismu, v němž tak mnozí mecenáši a předáci k hmotným úspěchům si nekalým způsobem a intrikánstvím dopomáhají, zájem obecného lidu byl Lincolnovi co dokonalému státníku posvátným problémem, žádnou loterii, diplomatické rozluštění povážlivě kritické situace zdálo se mu býti úspěchem celého národa.

Na mnoha místech ve městech i jednotlivých osadách pokrokovými krajany obydlených každoročně pořádají se příhodné upomínky muže nad jiné zasloužilého, pořádají se poučné přednášky, v některých časopisech seznamujeme se s cennými překlady literárních prací, čímž našemu lidu v Americe usazenému president Lincoln jako velikán v pravém světě se představuje.

Fordovo divadlo ve známém městě Washingtonu je historickým dokumentem nad jiné interesantním, na tomto místě, jak nás záznamy z nedaleké minulosti seznamují, osudného večera, dne 14. dubna 1865, při divadelním představení spiklencem Wilkensem Boothem úkladným způsobem zavražděn byl president Abraham Lincoln. O hrozném zločinu psalo se toho času v Americe i za mořem, srdcervoucím tonem roznesla se zpráva po celém národě a tisíce Američanů i přistěhovalců rmoutilo se nad úmrtím milovaného presidenta. Útočník, navedený k zavraždění Lincolnův několika renegáty v okamžiku po spáchání činu zachránil se útekem z ložové místnosti na otevřené jeviště, odkud zadním vchodem zmizel ve tmavé uličce. Pak použitím připraveného již koně, zraněn vydal se západním směrem středem města ku břehům Potomacku, kde pronásledován davem a policejní hlídkou byl dopaden po tuhém zápasu.

Residence, kam byl president po smrtelném zranění z divadla okamžitě dopraven a v následujících hodinách vojenským lékařem generálem Barnesem ošetřován, je zděnou budovou o třech poschodích s menším přízemím a mimo místa, kde postel s umírajícím presidentem se nalézala, vykazují jednotlivé místnosti tisíce zajímavých exemplářů a cenných památek z mnoha míst a z domácnosti rodiny Lincolnovy uchovaných.

Po kamených schodech se železným zábradlím s návestní deskou, stoupáme do jednotlivých pokojů v prvním poschodí se nalézajících. Staříčkému správci musea v odměnu za prokázanou laskavost zaplatíme 25c vstupného, načež v jeho průvodu tmavou chodbou zaměříme k udanému místu, kde Lincoln na smrtelném lůžku se nalézal v posledním okamžiku s Robertem Lincolnem, tajemníkem Wellesem Stantonem, generálem Halleckem a Summerem o osudech milovaného národa rozmlouval.

Na stěnách, vybledlým papírem dekorovaných, vidíme mimo četných obrazů a ornamentů za sklem mnoho menších památek a rukopisů, částky šatu presidentova, ústřížky z dekorací, květiny z hrobu a katafalku, vše je pečlivým ctitelem presidentovým, staříčkým Oldroydem v dokonalém souladu uspořádáno. Obraz malíře Thurbera, z Chicaga, představující umírajícího presidenta a kolem něho združení několika přátel je vhodnou ozdobou této místnosti, a mimo uvede-

ného díla je v druhých místnostech množství maleb a posrší sádrových, několik kusů starého nábytku z domova Lincolnova ve Springfieldu, Ill. Jsou tu železná kamna, psací stůl, čalounované pohovky. V postranní druhého pokoje mimo různých časopisů, nashromážděná je literatura, práce různých historiků a spisovatelů o životě Lincolnově pojednávající, vedle četných památek nalézáme zde Lincolnovu proklamaci o emancipaci, nedaleko toho místa obraz představující černošskou rodinu s presidentem Lincolnem, znázorňující

Dům v němž zemřel Lincoln, ve Washingtoně.

zrušení otroctví v Americe a navrácení svobody černým plemenům. Na tomto místě čirou náhodou seznamujeme se s jedním redaktorem černošského týdeníku ve Washingtonu vycházejícím, mužem inteligentním a studovaným, upřímným zastancem svého lidu proti nespravedlivostem veřejným i vládním.

“President Lincoln zrušil v Americe otroctví černochohů,” stěžuje si redaktor, “však přítomně na místo sympatie považují mnozí fanatikové černochoha za mormona, kreaturu, nepřístupnou moderní civilizaci a humanismu.”

Budova, ve které president Lincoln po útoku na něm spáchaném druhého dne z rána po sedmé hodině zemřel, byla tenkrát vlastním majetkem občana Wm. Petersena, však po krátkém čase přičiněním obětavého vlastence Osborna H. Oldroyda proměněna v historické museum, kde dnešního času přes několik tisíc drahocenných a památných předmětů nashromážděno. Místo, na kterém se památná tato residence nalézala, je zařazeno v parcelním čísle 516 10. ul. a dlužno zaznamenati, že nemálo smutným dojmem působí na cizince směsice vetešnických krámů nedaleko památného domu hluchý obchod se starým haraburdím a železem provozujících lidí.

Vydržování Lincolnova musea, jak nám samotným správcem sděleno, vyžaduje každoročně několik tisíc dolarů, k vůli

získání přiměřeného příjmu prodávají se návštěvníkům brožury a jiné památky, čímž finanční barometr udržuje se v pravidelném chodu. Mimo administrativních místností používána je budova dílem za obydlí správcem musea, přízemní místnosti slouží za skladiště a přední místnost na druhém poschodí za kancelář a čekárnu. Každému návštěvníku předložena kniha na psacím stolku, nedaleko okna umístěného, jeden po druhém zaznamenává tam jméno a datum, a nemine snad jediného dne, aby někdo v tato místa nezavítal. Objevná kniha ve svých listech chová jména celých tisíců. Přichází Američané i cizinci, černoši i běloši, mnohdy ve dnech svátečních přicházejí do musea celé delegace a družiny . . .

Místo, na kterém tragickou smrtí prezidentovou zakončen jeden z nejdokladnějších aktů dramatického umění, po onom strašlivém výjevu přestalo být hledaným stánkem umění Thalie a střediskem divadlo milujícího publika a následkem těchto událostí musela být celá dvorana proměněna a dnes s rozdělením a náležitým upravením na jednotlivé místnosti městským magistrátem k administrativním účelům je používána.

Mrtvola nešťastného prezidenta druhého dne z residence Petersenovy dopravena byla do Bílého domu, později vystavena na nádherném katafalku v hlavním sále kapitálu, kam tisíce a miliony truchlících přicházelo s úmyslem spatřiti mrtvého prezidenta — amerického vlastence — genia — který vlastní silou z chudobné chatrče dostal se až na prestol presidentský.

František Polakovič:

KDYŽ SLOVÁK TOUŽÍ PO SVÉ VLASTI . . .

Jak krásný ten domov náš v podtatranském vúkolí, jak velebná ta krajina slovenská, jak drahá ta stará naše vlast. Tak snívali mnozí, sníval jsem sám i tehdy, kdy při nejtěžší lopotě po těch tam doma se mi zastesklo.

Poznal jsem cenu utužení v povaze, těla i mysle a rád následoval všechny ty, kdož k práci na prospěch celku mně vedli, k práci národního uvědomění, k vytrvalému těla cviku.

Nadešly chvíle veliké Sokolstva veškerého, slet pátý v celých těch nádherných rozměrech. Již těšil jsem se, že zažiji spolu s druhy svými okamžiky, kdy srdce všech bratří jedním zvukem lásky bije, kdy slovanské rámě nad ocel tvrdší důkazy podá junácké své práce, jakž byli si Fugner a Tyrš přáli.

Opravdu rozechvěn výsledky sletu, s vřelým srdcem a teplou pravice od stisků bratrských, s nadšením v mysli pro další práci, spěchal jsem na Slovensko, ze zlaté, slovanské Prahy ku okenku té chaty, v které jsem prvně spatřil světlo světa a kde po návratu mém k té bytosti mojí nejdražší — matka moje umírala . . .

Ta moje ubohá, která v srdce mé mlad'oučké kdys vlévala, když již na rozum jsem bral, slova útěchy, slova pýchy, že synem jsem jařmeného národa, lidu ubohého, na jehož povznesení každý z nás přispěti má. Tak máť drahá mluvívala, kdežto otce jako desíletý hošík již jsem pozbyl.

Byly ještě dvě sestry. A co bylo v té chudobě nám vše údělem! Mně připadl úkol těžší ovšem. A sotva dospěl jsem šestnáctého roku, již s žehnáním matčiným ubíral jsem se za moře, abyeb sobě vyhledal kus tvrdého chleba a těm tam doma, sež jen bude lze pomáhal.

Celá řada let přešla. Jak hrdým byl jsem v nitru svém, že náležím k těm prvním Slovákům, sokolům americkým, již i na Slovensko si zajedou. Jak těšil jsem se na ty moje doma, na tu chatu naši a okolí domova.

A co vše mně čekalo?

Matička radostí z návratu syna svého omdlela, na smrtel-

né posteli se nalezajíc. Plakala radostí, svírajíc mně v náruči se chvějící.

Laskala a objímala mně a chvílemi opět mně již ani neznala.

Ubohá, ztrápená, jak těšilo ji, že vrátil jsem se k ní, jak těšilo ji, že věren zůstal jsem rodu svému, ba co více pamětliv slov matčiných pracoval na povznesení jména lidu našeho. A což, když vyprávěl jsem, třeba chuděrka byla již ani nechápala. Vyprávěl jsem sousedům, rodákům, však nikoliv na dlouho.

Ukrutnost maďarského úředního systému, jenž strachoval se snad toho, jenž pravdu lidu děl, o svobodě v nově vlasti povídal, záhy se ukázala. Následovalo pronásledování, stíhání a konečně žalářování. Násilím mi moje listy občanské a průvodní odebrali i štváli mně, protože jsem prý buřič, anarchista, Slovák. Zjednali si jednoho vojína od 71. pluku, aby u večer mně na cestě klidně domu se ubírajícího přepadl a trochu "poznámenal". Oznámil jsem na druhý den úřadům, ale o potrestání provinilce se nedbalo, ba ani náš konsul proti takovéto provokaci občana amerického neučinil žádných kroků vůbec. A tak místo onoho zjednaného chlapa octl jsem se jednoho krásného dne za mříží sám, jsa obžalován maďarskými pochopy z přečinů a zločinů mnohých. Pobuřoval jsem prý náš lid proti národnosti druhé a p. Soudece, jenž mně dostal do rukou, kladl si otázky dle libosti, ano i tělesným trestem mi vyhrožoval, jestli se prý nepřiznám. Jako občan americký marně jsem se hájil, marně dovolával toho, že nejsem si vědom chyby nějaké, přečinu žádného. Musel jsem být odsouzen třeba na živá udání špehounů a pochopů vládních, musel, aby se dokázalo, že pro Sokolstvo na Slovensku ještě místa není . . .

Ani toho se mi nemohlo zapomenouti, že byl jsem jedním z těch boreů, již přinesli americký prapor naším do Turčanského Sv. Martina. V tom asi bylo provinění moje největší, že symbol svobody veliké republiky odevzdal jsem jako dar Američanů na místě a u zřídla probuzení se národa našeho. Dovolával jsem se konsula amerického v Pešti, psal jsem mu o urážce naší vlajky, již v průvodu žandarmů jsme nesli hned na nádraží byvše uvítání bodáky četnictva, dovolával jsem se ochrany na základě listu průvodního, dovolával jsem se spravedlnosti, jako člověk, jenž žádné viny nebyl si vědom, žádného pobuřování se nedopustil a jen na křivé udání vězněn jest, ale vše to marné, ba ani průvodního listu z Pešti nedostal jsem zpět až asi za pět měsíců.

Tolik o té ochraně našeho konsula. Kdyby jednalo se o někoho jiného, snad bylo by se se strany vlády naší jinak zakročilo. Ale takto byl ubohý a prostý, chudičký Slovák. Co na něm záleží?

Uvěznili mně. Matka mezi tím zemřela. Pomoci nebylo mi nikde se dovolati.

A tu bratři přišli jste vy, čeští sokolové, již první zvedli jste protest a prvé učinili kroky v zájmu těžce zkoušeného bratra svého — Slovaka. Srdce šlechtná, muži bez bázně a hany, napjali jste síly své, až ze spárů sverepého Maďara posléze jen přece byl jsem vyprostěn.

Trpěl jsem, trpěl však rád, vida, že slovanská vzájemnost, bratrství a láska u nás na čistém štítě sokolském nejsou jen planná hesla.

Jsem opět tu mezi vámi. Kéž zkušenosti zažité vedou mně a spolu všechny druhé k práci a zase práci na zušlechtnění lidu svého, jeho posilu, utužení a uzdravení. Vy, bratři, vždy byli jste nám vzory, těch držeti se chceme na prospěch věci naší společné.

A co více říci mám? Jen díky, díky vřelé všem vám, již o mně jste se zaujali ve chvílích těžké zkoušky. Zdařilo se vám a kéž i v budoucnu zdar provází veškeré konání vaše i naše.

Jan Fryš:

V HUSOVĚ RODNÉM DOMKU.

Máš psáti, tyto upomínky docházejí mne tak často, že nemohu odolati. Však co psáti, vždyť mé myšlenky stále bloudí tou mou krásnou vlastí, těmi modravými horami, těmi krásnými háji, stále ještě kráčími těmi pestrými kvítím porostlými lukami, a přec již tomu úplný rok. Ještě ve svém dumání často se zapomenu a rukou tou chtivou sahám po vonném kvítí a sklámán probouzím se ze svých krásných snů a poznávám, že opět jsem tisíce a tisíce mil vzdálen od mé drahé vlasti, kamž mne ty krásné vzpomínky tak často přivádí. To vše již jsem napsal, jak nejlepši jsem dovedl a opakovat se vše nedá, tak co psáti? Nějakou tu veselou episkodu, jako: "Zmoklý americký sokol" a p., jakž věnovati jsem chtěl jedné slečně učitelce, která mne zachránila před řádným promoknutím, to zdá se mně nepříhodné do tohoto čísla našeho "Sokola". Buďe snad vhodnější zatoulá-li se mé péro do toho českého Betlema, kde zrodil se českému národu muž, jenž svou smrtí povznesl celý svůj národ, mistr Jan Hus. —

Většina účastníků naší výpravy z různých příčin vynechala toto národní a posvátné místo, a dnes zajisté vždy o 6. červenci asi litují, že nemohou svým známým vyprávěti, kde že ten velký Čech se narodil. Husův domek, jak skromné jméno a přec stkví se v našich dějinách jako skvostná perla, nade všechny hradby, zámky, a myslím, že se úplně nemýlím, když řeknu, že národ český by tuto chaloupku nevyměnil ani za vatikánské paláce, neboť jest si úplně vědom, že takové skrovné chaloupky zrodily ty největší muže, již mají více zásluhy v našem národě, nad veškerou šlechtu, jež třeba z hradu vyšla a lidu jen na obtíž byla.

Husův domek nalézá se v Husinci, malém to městečku, jež teprve prohlášeno bylo městem roku 1905, v kraji prachatickém, v jižních Čechách. Husův domek jest vlastnictvím Pražského Sokola a jest vydržován touze jednotou. Průčelí jest pohodlné, tedy beze štítu s klenutým vchodem. Nad vchodem venku nalézá se deska s podobou Mistra Jana Husa, kteráž, myslím, odhalena slavnostně roku 1869. Na pravo v průchodu vedou kamenné schůdky bez zábradlí, takže jednotlivce musí býti opatrným při stoupání neb sestupování, aby noha neminula, dva proti sobě jíti nemohou. V prvním patře nalézá se světnička, kde náš Mistr Jan Hus se narodil a zde též studoval. Hned při vchodu malými dveřmi do této světničky, učiní na vás tato mohutný dojem. Hned vaší hlavou proletí celé dějiny národa českého, srdce se vám tísni, přichází vám smutno, tane vám na mysli ta hrozná smrt toho, jenž se zde narodil, vy ohlížíte se do všech koutů, zdali snad z některého kouta nelapí vás ta římská příšera, jež nám zavraždila a umučila tohoto velkého učence a neohroženého hlasatele pravdy. Malá světnička, která, myslím, že neměří více jak 20 při 20 stopách, jest původní, jak byla před 500 roky, jen zdi tu a tam opraveny. Malé okénko v předu, zdi z hrubé omítky pokryté jsou věnci a stuhami, jakž darovány různými hosty ze všech končin a k těm se druží i náš s krásnými česko-americkými stuhami s nápisem: "Svému miláčku věnují američtí Češi, 1907." Podlaha jest svědkem přítomnosti Jana Husa, široká prkna přibytá dřevěnými hřeby, uprostřed starý stůl opřen skříženými nohama, na němž mistr náš studoval. Tu leží velká památní kniha, kam každý vpiše své jméno, obrátíte-li několik listů zpět, seznáte, jak vzácní a dalecí poutníci a návštěvníci sem putují. Na téže zdi u vchodu jest ve zdi s několika příhrádkami zasklená knihovna. Zvědaví návštěvníci byli by tuto skříňku co dřeva se třeba celou rozřezali, neb každý chtěl aspoň kousek na upomínku, takže tuto skříň dnes chrání drátěná mříž. Strop této světničky jest tak nízký, že muž o 6 stopách nesměl by vystoupiti na špičky svých nohou, aniž by nezavadil o strop. Tot' celý Husův byt.

Mimo tohoto jest v domku několik obydlí, vřadu za vchodem jest malá upravená husitská kaple, v níž dnes obývají se služby Husitů, vlastnictví to husitské sekty. Ještě dále pak nalézá se Husova zahrada, tam prý sedával náš kostnický mučedník v prázdňích chvílích, hledaje osvězení po svých studiích. U vchodu do zahrady, na podstavci, stojí poprsí našeho mistra. Celé toto nádvoří i s krásnou zahradou náleží téže sektě, což pozná každý přichozí dle množství sedadel, jež darovány ze všech dílů a končin světa. Největším počtem sedadel ovšem se chlubí Amerika, každé větší město naší Unie jest zde zastoupeno s nápisem na sedadle a od které sekty jest darováno.

Spatřiv tuto krásnou, pro národ památnou zahradu a poučen komuž náleží, pozastavil jsem se, proč tato krásná a nám všem cenná památka nenáleží národu? Třeba ona sekta Husitů měla význam historický, přec nemá žádného významu národního. Vždyť žádný národ nemá žádného prospěchu ze žádné sekty, at' jest jakákoliv. Hned mně počaly myšlenky jíti hlavou, jak český národ mohl by se zmocniti tohoto cenného a posvátného majetku. Ať tu jedna myšlenka mně v hlavě utkvěla, žeť možná. Což kdyby americké Sokolstvo tento zbývající majetek vykoupilo a svému národu darovalo? Byl by jen malý dar, byla by jen malá splátka našeho dluhu, jenž povinováním jsme naší vlasti. Není žádná obět', kdyby jen příští červenec uspořádány byly ve všech jednotách v Americe Husovy slavnosti. Za čistý výtěžek, ne že bychom koupili zbývající část' Husova majetku, ale i kus Husince bychom získali. Nestojí za uvážení? Nemyslím, aby tato zbývající sekta Husitů byla odtud vypuzená, tvrdím však, že bylo by lépe, aby tato byla v národním podruží, aby celý Husův majetek byl lidu chloubou a národním vlastnictvím.

Když odcházíte z tohoto chudického a přec tak pro národ velkého domu, jste dojatí. Jakási zášť' vás pojme proti těm, již tohoto muže tak krutě zavraždili bez příčiny a bez důkazů toho, z čeho byl obviněn. Vždyť tento muž činil dobro pro člověčenstvo, srovnává každého člověka na stejný stupeň a vy pranice nedivíte se, že lid český tehdy strašně pomstil smrt mistra Jana Husa. Strašnou smrtí Husovou byl český lev podrážděn do krajnosti a řádil hrozně v řadách římské chátvy a ještě dnes se neutišil, neboť zdá se, že tlapu svou drží již i na posledním mnichu a přál bych si jen býti svědkem až tomuto poslednímu odzvonu umíráčkem. Český národ dnes jest dosti vzdělaný, aby mohl se obejít bez těchto falešných učitelů a vyssávačů dávných.

Stanislaw Osada:

SOKOLSTVO ČESKÉ V AMERICE.

Máme před sebou skvostné vydání knihy pamětní Sokolstva českého v Americe, "Dějiny Sokolstva Amerického". Na velice vkusném obalu nalézá se v rohu nad zmíněný nápis, kdežto střed obrouben zlatou ozdobou, chová v červené barvě provedený vypouklý monogram sokolský, níže opět v rohu nalézají se tři letopočty: 1865, 1877 a 1908. První značí 43leté založení prvního hnízda sokolského v St. Louisu, Mo., druhé 30leté trvání Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech.

Autorem díla jest Dr. J. Rudiš-Jičínský, redaktor "Sokola Amerického", veliký přítel Polákův, našeho Sokolstva.

Se značným zájmem čtli jsme list od listu, nahlížeje v děje bratrské organizace bratrského národa, vždyť počátek našeho polského Sokolstva jak v Polsce, tak i v Americe v Sokolství jest českém. Zapsal tak i spisovatel cenné té knihy, zmínuje se rovněž ne bez náležitého uznání, že touze dráhou povstalo i rozvíjí se v Americe i Sokolstvo polské, chorvátské, slovenské a srbské.

Avšak rozvoj sdružení sokolských v zemi této jest jed-

nak trudný, neboť nedostává se mu pochopení právě těch, kdož nevzpomínajíce vlastního budoucna, nechť znáti cílů našich na záchranu té mládeže všech národností tu jmenovaných. Nechť viděti to utužení a posilu lidu svého výchovnou věcí naší společnou.

Spisovatel v mnohých bodech sobě stěžuje, ba stěžuje si i do vlastních řad bratrských, do mnohých jejich vad, které na každém téměř kroku i u nás vyzorujeme.

Ze statistiky jejich dozvídáme se, že jsou dvakrát starší sdružení našeho i dvakrát silnější a mohutnější ve své jednotě národní.

Počet hnízd u nás ovšem větší — do jejich jednoty náleží 58 a my máme přes sto —, ale za to jsou tam hnízda, která jistotně musí imponovati svojí silou, svojí prací přímo obrovskou. Hnízdo new-yorské na příklad, založené v roku 1867, vykazuje tou dobou 487 členů v celku, 239 sokolek a co hlavního, přes 500 dětí, žactva obojího pohlaví, kdežto majetek hnízda přesahuje \$45.000.

Druhým v řadě, co do síly, jest hnízdo Plzeňský Sokol v Chicagu, jež má 387 členů, 330 sokolek, 300 žactva a majetku \$70.000. A hle, odtud bylo, že vyšel první popud k zakládání i hnízd našich.

Procent evičičích, jak v jednom, tak v druhém hnízdě, není tak příliš význačný, evičič' junáků 70 v prvnějším a 45 v druhém sboru. Ale co i jiné práce vykonáno bylo!

Jest ještě jedno hnízdo, jež má 300 členů a síce v Clevelandě. Hnízd, jež mají více jak 200 členů, jsou čtyři, kdežto oněch překračujících počet sto členů, jest sedm. Číslice tyto jsou skoro jako u nás. Nejslabší hnízdo má členů 12.

V celku náleží ku svazu jejich pět tisíc sokolův, 1764 sokolek. Pravidelně evičičích jest 995, kdežto u nás na 3050 členů evičičilo skoro tuže dobou 800. V tom ohledu stáli bychom si poměrně lépe bratří českých.

V jednotě jejich jest 27 hnízd, jež mají vlastní Sokolny, co zatím my máme celých sedm a majetek hnízd jejich vůbec jde až do \$370.000.

Porovnávajíc naše síly se silami Čechův, nevyhlížíme vedle nich zrovna tak zle, a faktum, že máme zrovna dvakrát tolik hnízd, nežli oni, a v nich třeba drobných, silnější procento evičičích, může oprávnovati nás k pevné naději, že i v jiných ohledech mnohé vykonati můžeme při trochu dobré vůli.

Tolik bylo k vykonání a dobře, že na první tělocvičný kurs jsme se aspoň zmohli.

Aby nás bratří Češi nezapomněli, aby i oni a my prospívali, z celého srdce si přejeme, jako jejich vzrůstu dvojnásobnému, třeba roku každého. Nebudeme se hněvat, když ty síly vůdčí budou prospívat, když silou i utužení půjdeme v před, třeba jinak byli nám bratří v tyle. Nech' žije a rozvíjí se Sokol český, otec náš a prospívá. Na zdar mu!

Gaja M. Matič:

SOKOL.

Vedle holuba, labutě, kukačky a slavíka Slované velmi rádi mají sokola, neboť jen on znakem jest pravého junáctva. Básně Slovanův, zvláště ale Srbů, chrabrost svých junáků srovnávají s chrabrostí sokola. A co jest junák bez přítele, to jest sokol bez křídla:

Jak jest tobě milý sokole,
jak jest ti bez křídla tvého,
asi jako mně, bez křídla mého,
jak bratru jednomu bez druhého...

Hoj, sokole silný, sokole sivý! Ty, který jsi dokonalejší ostatních ptáků, jako slunko nad hvězdami, dej nám tvoje křídla, křídla sokolů, abychom mohli plavati po vlnách vzduchových — oblaky oceánu. Aj ptáku bystro-

zraký, který hledíš s nebes vysosti, dej nám tvoje oči, za které se modlí již matka Jugovičova, oči, kterými bychom proniknouti mohli a bystrým zrakem znali lstivost a tajné zaprodance. Dej nám jen jedno brko z perutě tvé, jímž bychom opsali v bujném letu pozůstávající hybnost' a křepost', bujnou sílu s umem a šlechtností. Tvoje perutě jsou dvě silné myšlenky, tvoje oči jako blesky a hromy, spáry jako kleště ocelové. Hoj, sokole bystrý stůj! Zastav let svůj, abychom obdivovali se tvému ušlechtilému tělu, abychom poznali tvé zlatožluté nohy s ostrými spáry. A jaký silný máš zobák! Zle tomu, kdo do moci tvé se dostane, jako ledovce padají údery. Bělavé hrdlo s tmavými pruhy by tě hned zradily bystrému oku, kdyby již i to krásné tělo nedělilo tě od ostatních ptáků. Šlechtný typ dravců, který vidíme na silném orlu, přechází do hnusnosti a lenivosti u jestřába. A u sokola se zase zvedá na ten stupeň, kterémuž se u dravců jen obdivovati musíme.

Sokolové patří mezi nejodvážlivější a nejbystřejší. Síla ve svazech, neobyčejná obratnost a vytrvalost, podivuhodný hled, ladný každý pohyb, krásné tělo — vše to jest složené jakoby v okrouhlý celek, který obdiv každého si vynutí.

A jaký jest jeho let! "Letí jako sokol," jest výraz, jímž se označuje největší rychlost. Někdy letí v závratné výši a nehne ani perutí. A tu podobá se černému bodu v oblacích.

Jest pyšný, ale šlechtný a za to jej člověk musí ctít. Jen se spolehnutím na vlastní sílu pouští se do junáckého boje. Nikdy nenapadá kořist' z úkrytu, zbojnický. A zdechliny se nikdy nedotkne, třeba hladem by zhynul.

Jako každý junák, tak jest i sokol obezřetný. Velmi rád spočine na strmém břehu aneb na jiném vyvýšeném místě, odkud v dál hledí a obezírá i pozoruje nebezpečí, aneb střeží bystře dobrou kořist'. Jindy opět až pod oblaky se vznese, zkoumaje na vše strany. Spozoruje-li vydatnou kořist', jak blesk padá šikmo a chytá pevnými spáry. Jestli se však kořist' schová do skal, třeba ji i viděl, neútočí na ni. Často se i spustí na husu, kohouta a jiného ptáka a s těmi pak junácky zápolí, úskoku nemiluje žádného. Vyhledá jako junák nepřítele, neboť jen tak vítězství jeho jest slavné.

Kdo předčí orla v síle a sokola v chrabrosti, odhodlanosti? Jeho odhodlanost jest zvláštní, tak že po výstřelu z pušky se spustí, aby lovcí třeba před samým nosem odnesl zastřelenou koroptev.

Ukáže-li se sokol nad dědinou, holuby strachy nevědí, kde se schovat, i hledají spásu v širém poli, místo co by do holubníku vletěli. Pozorujte jen, jaké kruhy dělá ve vzduchu.

Každý pohyb holubů sleduje, které již zcela opanoval strach a mezi nimi nastal veliký zmatek... Ale co to? Oddělila se bílá holubice od ostatních a letí sama jemu vstříc. Snad se chce obětovat za hloupost druhých. Co chtěla, dosáhla. Sokol již si vybral ji za oběť svou. — Jak se hned změnil. Oči mu hoří divným žářem; hlavou sem a tam hrá a perutě křečovitě stahuje, jako hrom letí za ní. Již má ji ve spárech svých. Bílé peří její již poletuje vlastní její krví zbarvené... A hle! Nebezpečí nastalé smrti nevinné holubici v příštím okamžiku již odváživost propůjčuje... Sokol jako střela šikmo do strašné vznesl se výše. S velikou námahou holubice ze spárů se vysvobodila. Sokol letí za ní, chce ji chytit, holubice ale již zkušena, vtáhne křídla pod tělo, jako padající hvězda letí; slétla k nohou mezi ovečkami stojícího pastevce. Jest zachráněna; po krátkém odpočinku již zaletá do svého holubníku. Nehněvá se sokol, ale klidně zasedl si na skálu a čeká dále. Případy takové ovšem zřídka se udají.

Přes léto zdržuje se v horách a mezi skalami, odkudž do sousedních dědin na výlety se vydává. Hlas jeho zvukný jest na postrach ptákům druhým. Hnízdo své klade na místa nepřístupná. Do tohoto sokolice v červnu snese dvě — čtyry tmavě tečkovaná, šedá vajíčka.

V zimě hnízda zanechá. Tehdy se přidržuje na blízkou dědiny aneb takového místa, kde více potravy se najíti dá.

Starý sokol má tělo na půl metru dlouhé a široké s rozpjatými perutemi jeden metr. Rychlost letu za kořisti je as míli za minutu.

Co se duševních vlastností týče, stojí sokol nad ostatními dravci. Sokolové naučí se snadno lovu jiných ptáků. Takovýto chov a vycvičení jejich byly zvykem ve středověku. Německý císař Bedřich II. sám napsal knihu 1240,

kde se cvičilo, kde neponechávala se výchova tělesná, vzrůst a udržování těla ve zdraví pouhé náhodě, nýbrž účelnými a soustavnými prostředky jako činí škola veřejná na mysl, konalo se v Sokolně ve vývinu těla, rodiny takové skoro lékaře nepotřebovaly. Všichni členové těšíce se úplnému zdraví, v tělocviku nacházeli nejen osvěžení, ale i posilu k nové práci. Nechci tvrditi, že tělocvik chránil by snad před každou nemocí, ale tolik vím, že otužuje — viz jen po čase rozedmu hrudníku — a právě otužení zabrání může vzniku nemoci vůbec. Nemyslete, že psátí chci nějaké učené pojednání, kde brko hlavního pořadatele hodně mohlo by škrtat, naopak. Především jsem pouze proto, abych zdůraznil důležitost tělesné výchovy vůbec, poukázala hlavně na důležitost tělesné výchovy ženy, jež v tom

Sokolky T. J. S. St. Louis, Mo.

v které podrobně popsal způsob, jak nacvičiti lze sokola pro lov a honbu. Tehdejší páni veliké peníze obětovali na takovéto sokoli. Dobře vycvičený sokol stál až 200 kor. V 17. a 18. století pěstování sokolův se začalo zanedbávati. Do doby přítomné udrželo se jen v Asii, obzvláště u Tatarův, kde ještě mnohý ochočený sokol jest na řetízku. Také namnoze v Evropě, však zřídka již, takové najdete, leda kdes v Belgii, Holandsku a ve Francii. . .

H. Bůžicková:

ŽENA — SOKOLKA.

Sama jsouc z rodiny sokolí, vím nejlépe, jak tělocvik soustavný prospívá muž i žena, mládeži pak zvláště. Ví, že v rodinách, kde počínaje otcem, matkou až po nejmenší

žítí svým má mnohé jiné a od muže různě se úkoly. Nám tělesné obratnosti, síly a utužení jest zrovna tak potřeba, jako mužům a jestli opravdu chceme slouiti ženami uvědomělymi, musíme si přiznati, že v době moderní, v době nynějšího pokroku a emancipace v soutěži s mužem chceme-li obstáti, musíme se tužiti na vlastní svůj prospěch jako sokolky, později na prospěch rodin svých a tak jako jedinci silní na prospěch silných celků. Sílou rozumím rovněž nejen sílu svalů, ale i celého ústrojí tělesného, vedle síly mysle volné a jaré. Tohle všechno se ví, znají ty mnohé ženy naše vůdčí, znají i listy jejich, však v těch řadách našich sokolek marně hledala bys právě ty, o nichž dalo by se očekávati, že budou s námi.

Kde jsou všechny ty předsedky, slavné úřednice a jiné "sestry", kde jsou ty "dámy" — sic — a jiné, řečnice,

předčítatelky různých "vlastenecky" prosycených proslovů přiležitostních atd.? Najdete je u sokolek? Ne všude, jestli ještě nepojí se k tomu zjevné nepřátelství, předstdek a pohana. A přec na kolik z řad sokolek vychází i těm českým "damským" sborům, jednotám podpůrným, sesterským a organisacím silných členek, na kolik do roka přistupuje k nim manželé sokolů, na kolik přibude s takovýmto volným a utuženým živlem pevných povah a statečných i v práci vytrvalých činovnic?

Netřeba uváděti číslice. Ví, předobře se ví, a přec nikde ničeho se neděje, aby pokud lze každá česká žena, každá česká děva snah pokrokových patřila k sokolkám a nejen patřila, aby i evičila.

A co těch nedostatků v našich řadách!

Na tolik tisíce a tisíce Čechů, na tolik všelikých jiných, namnoze i zbytečných spolků, kolik máme u té naší N. J. S. sokolek? Poměrně málo a ty co jsou, pracující všechny za stejným cílem, krásným a velikým, ani se neznají. Sdílnosti žádné mezi námi není a každý odbor spěje svou vlastní cestou. O práci společné toho našeho celku nelze, pokud nás se týče, mluvit vůbec. Svádíme pohodlně na veliké příspěvky k N. J. S. a v listu svém jsme se ani jedná nezvala, jak a co by se zaříditi mohlo, aby rovnocennost, na kterýžto stupeň s bratry nás sjezd poslední postavil, jsme pro sebe nějak uplatnily a ve vlastní organisaci pomohly i organisaci velikého celku našeho N. J. S.

Co všude výmluv! Tam pak, kde se necvičí, co vytáček a zatím všechno zavinila neoprávněnost v práci, snažení a nepochopení myšlenky sokolské vůbec. Ba mnohá z nás, třeba měla evičební i parádní kroj sokolky, třeba i evičila, neví, co vlastně to Sokolství jest, a kdyby vám pověděti měla něco o základech našich, kdo ví jak by dopadlo. Jen si přiznejme, jako ti mnozí bratři z mladší generace by jistě přiznali bez mučení.

Hlavní účel náš jest tělocvik. Tím míní se tělesná výchova v pravém toho slova smyslu — tělocvik prostý všeho umělkování a výstřednosti. A zatím některé odbory sokolek, jakoby tu byly jen pro tanec a pořádání zábav, kdežto o pořádání přednášek ani se jim nezdálo. Jinde evičitel marně se namáhá, aby sehnal ty "mladší" k práci, kdežto ty "starší" myslí si, že stáří jejich je oprávněné k privilejiu nějakým a tak "mladším" v mnohém jen překáží, každou lepší snahu hned v zárodku maří a mají-li se koupit nějaké činky aneb kůže, jen hubují, odvolávají se na to, že za jejich časů také pomůcek nebylo a "bloomersy" se nenosily k pohoršení těch "eudnějších" matek.

Sokolky mají se snažiti o výchovu mládeže své a do růstu a to v duchu národním, svérázně českým, mají v úctě mít práci i pečovat spolu se sokoly o povznesení jména českého i v zemi této. Pouhé občasné zablísknutí se na veřejném národ ještě nespasí, tu myšlenku si musíme vyhnat z hlavy, jako musíme si uvědomiti, že práce pouze a výhradně jen pro sbor náš, byla by snaha sobecká a nikoliv v souhlasu s prodehnutím myšlenky sokolské, jež utužení a prospěch celku, všeho lidu našeho si přeje. Jde tu o povznesení veškerých sil tělesných i mravních celého našeho národa, tedy lidu našeho veškerého a to ve svém jádru znamená, že každý jedinec u nás pracovati má za všechny a ti všichni opět za jednoho. V tom jest i význam sokolského bratrství, v tom význam názvu našeho "sestry". Sestry však opravdové, nikoliv podezřívavé, nelaskavé, závistivé, hrdé a vrtkavé, neústupné a svárlivé.

Úkol ženy v Sokolstvu jest veliký! Toho nám nikdo neupře a jestli na sjezdu v Detroit najdou se cesty, aby sokolky se sdružily, aby utvořivše mocný celek, jakž dle počtu členek jim náleží, postupovati pak mohly jednotně vedle bratří svých, vedle snahy po zúšlechťování těles-

ných sil i jiné snahy projevující samostatně a v úplné rovnosti s mužem, pak bude teprve lépe, pak bude jasno mezi námi a v tělocvičnách našich jistě zavládne větší ruch.

K tomu pak připojíme-li možnost evičitelek tělocviku, výchova jejich a náležitá volba evičení vůbec, jakých nerozumná výchova soustavu tělesnou dívek a žen poškodivší, si vyžaduje, jak jinak bude, jaký i u nás mohl by být pokrok. Na evičištích, o veřejných a při všech průkazech práce sokolské jsme nikdy nescházely, ba ani ne s naší mládeží, dokazující vždy větší smysl pro kázeň a vlastní nácvik, zdalíž pak i dovedeme sestry milé i v té organisaci toho našeho celku? Či mělo by vše zůstat při starém, to snad přece ne...

Josef L. Voborský:

PŘEDSJEZDOVÉ PABĚRKY.

Tento měsíc bude zahájen sjezd naší Národní Jednoty Sokolské a tu snad nebude z místa, osmělím-li se podati též nějaké pokyny a úvahy. Činím tak více na vyzvání bratra vrchního pořadatele našeho sokolského orgánu, nežli z vlastního popudu, ale mám za to, že to ničeho nevaří, jen když se pomůže dobré věci.

Proběhnu-li v myšlenkách tu dlouhou řadu let, co naše Národní Jednota existuje, a uvážím-li, co práce se vykonalo za ten čas, co peněz se vydalo ve prospěch naší věci, musím přiznati, že práce naše není tak oceněna veřejností, jak by skutečně zasluhovala. Dnešního dne čítá naše Národní Jednota asi pět tisíc členů, což jest počet na tolik Čechů zde ve Spojených Státech Amerických žijících velice malý. Co jest toho příčinou, že sokolské spolky tak pomalu vzrůstají? Odpověď jest zcela snadná: Nepochopení pravého účelu sokolských spolků. Ano, kdyby náš lid pochopil pravý účel sokolských spolků, musela by naše Národní Jednota Sokolská čítati dnes při takovém počtu Čechů zde žijících nejméně dvacet tisíc členů. Jest to velice smutné, že nám není přáno tak jak zasluhujeme za naše snahy. My přece se přičiňujeme o spravedlivou výchovu tělesnou a zároveň i duševní našich dětí a členů, staráme se o povznesení naší národnosti, podporujeme české školy, ano sami i tyto v některých místech vydržujeme, podporujeme národní úče a vzdor tomu pokrok náš není tak významný a znatelný, jak bychom zasluhovali.

Bude tomu bezmála dvacet let, co Národní Jednota Sokolská vypsala cenu na téma: "Jak docíliti by se dal vzrůst Národní Jednoty Sokolské", a tu jakožto jeden ze závodníků, jenž obdržel tehdy první cenu, mezi jinými náhledy, projevil jsem i ten, že na česko-americkém tisku nejvíce záleží vzrůst sokolských sborů tu ve Spojených Státech. Trvám na tom ještě dnes, že jen pomocí českého tisku zde v Americe podaří se nám docíliti ten pravý rozmach jednot sokolských a jejich sesílení co do počtu i jakosti. Jsem úplně jist, že kdybychom poskytli českému časopisectvu příležitost, že by nám neodflekly, vždyt' vím ze zkušenosti, že český tisk jest po většině Sokolstvu příznivý a má k tomu podstatnou příčinu: vždyt' jim vychováváme čtenáře. Národní Jednota Sokolská měla by míti ve středu svém zvláštního referenta, který by neměl nic jiného na starosti, nežli informovati český tisk o všech věcech sokolských a pro veřejnost českou důležitých a tím by se stalo, že by časopisy české často o nás více psaly a mimo toho by veřejnost českou na nás upozorňovaly a seznamovaly by ji s naší prací, s našimi snahami a účely. Náš orgán "Sokol Americký" není dosud tak rozšířen, aby všechny tyto informace dostaly se do širších vrstev našeho lidu a jen český veřejný tisk toho může docíliti. Proto by bylo záhodno na sjezdu o tom pohovořiti.

Bylo by třeba věnovati více péče a pozornosti mate-

rielní změně stanov, nežli technické a parlamentární a si-
ce z toho důvodu, jak naši mládež dostati do svého středu
a také ji udržeti a vychovati, aby se z ní stali členové.
Víme všichni ze zkušenosti, že poměrně jen málo jsme si
z naší mládeže podrželi za ta leta. Velmi malé procento
mládeže mezi námi zůstalo. Upravme naši metodu tělo-
evičnou takovým způsobem, která by se jim spíše zamlou-
vala, nežli dosud. Učiníme tělocvik zábavnějším, rozmani-
tějším, po způsobu amerických tělocvičen, a jsem jist, že
mládež mezi námi zůstane. Ovšem úprava tělocvičen mu-
sila by býti na prvním místě. Otázka zachování naší mlá-
deže jest velice tvrdým oríškem k rozluštění a bude za-
sluhovati náležitě úvahy. My víme, že naše mládež necítí
tak česky, jako my staří, nemluví tolik česky, jako my
jsme činivali, ale při náležitém vštěpování národního uvě-
domění, myslím, že by se i to dokázalo, ovšem kdyby hlav-
ně otcové a matky nám byli nápomocni. Vím ze zkušeo-
nosti, že naše mládež z padesáti procent nedovede správně
česky číst a tu záleží pouze na rodičích a na nás samotných,
abychom se přičinili češtinu mezi mládeží naší více pěstova-
ti. Tím způsobem nevykonáme nic jiného, nežli že svě-
domitě a věrně vyplníme znění našich stanov.

Pořádejme častěji závody, neboť jenom touha po závo-
dišti podněcuje mládež ku evičení, vždyt' ze zkušenosti
známe, že vždy po závodech nebo veřejném evičení byl po-
čet evičící mládeže a členů vůbec ve evičárnách zmatelně-
jším. Pořádejme závody třeba v jednotlivých sborech každý
měsíc, dávejme vyspělým malé odměny. Odměna, třeba ma-
lá, vzbudí mezi závodícími větší zájem a lásku ku sokol-
ské věci.

Pořádejme poučné přednášky jednou za měsíc v zimním
období. Přičiníme se, aby naši členové tyto přednášky co
nejvíce navštěvovali; v přednáškách takových vštěpujme
jim, co jest tělocvik, co jest sokolská myšlenka, co se tělo-
evikem docílí a podobně. Přednášky spojené se zábav-
ným programem zajistí se zalíbí mládeži a členstvu a bu-
dou náležitě navštěvovány.

Pořádejme evičební sjezdy, jak bratr Čermák navrhuje.
Tyto sjezdy by měly daleko větší výsledek, nežli se na
první pohled zdá. Na evičitelích záleží příliš mnoho. Oni
mohou býti těmi pravými a nejlepšími činiteli při pokro-
ku a rozmachu Sokolstva česko-amerického. Ve sjezdech
takových dostalo by se evičitelům poučení, pokynů a po-
šleme-li na sjezdy ty sokoly a evičitele upřímné, zajistí uvi-
díme, že docílí se velmi mnoho.

Jednou za dva roky měl by se vyslati po všech jedno-
tách sokolských společný evičitel, aby strávil u každého
sboru jeden týden a povzbudil činnost vůbec a přivedl na
vyšší stupeň.

Společný evičitel vykonal by více dobra, nežli všeliké
tělocvičné kursy, jakž sami jsme seznali. Kolik pak zůstalo
evičitelů činných, kteří navštěvovali poslední kurs? My-
slím, že bychom je velice lehce spočítali.

Ovšem, se všemi opravami jsou spojeny výlohy, které
jsou na nás na dnešní poměry příliš veliké, ale kdyby naše
řady vzrostly jen o jednu tolik, co nás jest, dalo by se
více vykonati. Proto vynajdeme prostředek, jak rozmno-
žiti počet dobrého a pro práci nadšeného členstva a to
ostatní přijde samo sebou.

Zaved'me lepší postup při odevzdávání odměn závo-
dníkům. Víme ze zkušenosti, že ceny závodníkům se mají
dávati po skončených závodech na evičišti. Děje se tak? Ni-
koliv. Poslední závody byly toho nejlepším příkladem, kdy

dostalo se závodníkům cen až za rok po závodech a co vy-
jednávání a dopisování to vyžadovalo, nežli ceny byly do-
dány. Způsobem podobným kazí se nálada a trpělivost bor-
ců a tito rozmrzení čekáním, později již se závody vzda-
luji. Ceny by měly pozůstávati pouze z odznaků, pamětních
penízů atd. a diplomy měly by se dávati pouze četám.

Národní Jednota Sokolská měla by vydávati každého
roku Česko-americký sokolský Sborník po způsobu Pragrova
Sborníku, vycházejícího v Kolíně v Čechách. Ve Sborníku
tom mohly se uveřejňovati některé tělocvičné i jiné lepší
práce během roku napsané a uveřejněné v "Sokole Ame-
rickém", aneb i rozpravy výhradně pro "Sborník" psané
atd. Tím by se zachovaly všechny původní práce našich
evičitelů a my bychom se zmohli na ryze česko-americkou
tělocvičnou literaturu a souhrn vlastní tvorby.

Tímto jsem načrtl několik skromných, ale upřímně mí-
něných náhledů s tím přáním, aby práce příštího sjezdu
našeho byla účinná a nám vespolek přinesla dobrého ovo-
ce pro příští doby. Přeji sjezdu mnoho zdaru!

Fr. Pecival:

NA UVÁŽENOU SJEZDU NAŠEMU.

Zdá se mně, že jsme právě v té kritické chvíli, kdy
nastati má zlepšení celého života Národní Jednoty Sokolské,
aneb pokračování na cestě k úpadku. Naše sbory se množí,
však činnost stále a stále ochabuje, jakž pozorovati lze ze
zpráv dopisovatelů.

Výkonný Výbor pracuje, seč síly jeho stačí (a dle zá-
pisů velmi zřídka kdy schází členové jeho ve schůzích) a
kde jest jejich moc přímá, tam jeví se dobrá práce, a kde
jest práce výboru indirektní, tam sbory více neb méně ochabují.
Prvně nám bude záležet na tom, kde má být usídlen
Výkonný Výbor? Tam, kde budou členové ve výboru zase-
dávající navštěvovat schůze pravidelně a míti schopnosti ob-
chodní a technické, a když město takové schopné síly má,
zdali jest možno síly ty získat pro nový Výkonný výbor. A
bratři zástupci, zdali osobně máte nějaké osobní věci k vy-
řízení s Výkonným Výborem jest nutno, aby jste na záleži-
tosti ty zapomněli a pracovali pouze pro dobro celku jako
zástupci jednot svých.

Druhou důležitou otázkou jest činnost v našich tělo-
evičárnách. K sborům Národní Jednoty Sokolské přestává při-
stupovati ta přistěhovalecká mládež a přistupuje k nám
mládež zde v Americe vychovaná, naši povinnosti jest dáti
jí tělocvik dle její schopnosti evičencům takovým užitečný
a při tom není nikterak třeba zanedbávat prvnější živel,
zdali takový v tělocvičné máme.

Dobrý krok učiníme rozdělením závodů na gymnastické
a athletické. Cvičitelové budou nuceni své činné členstvo
na závody připravovat a v novotách by se brzy zdokonalili.
Věřím, že bychom si při takovém evičení podrželi tu mládež,
která nám z tělocvičen utíká. (Mezi 260 žáky a žákyň má-
me 32 sokolů a 25 sokolek).

Pro ženský tělocvik se může učinit mnoho, porovnati
stačí těžký tělocvik s mírným, uhlazeným a esthetickým
tělocvikem, což má větší platnost, zejména když známe rozdíl
v soustavě ženy a muže. Schází namnoze znalost toho, proč
by se neměla evičet některá cvičení, a proč by se měla evičet
nová cvičení, která budou prospívati našim ženám. V po-
sledních několika letech se stala velká změna ve vyučování
ženského tělocviku a velice by osvědčil se nyní celkový
kurs, abychom se seznámili nejenom s novými eviky, ale
příčinami, proč ty neb ony jsou vhodné pro ženy a proč
těch neb oněch eviků měly by se vystříhati. Sjezd má před
sebou důležitou práci a na zástupcích jest, aby naděje
upřímnými sokoly v ně kladené nezklamaly.

CVIČENÍ KŮŽELI.

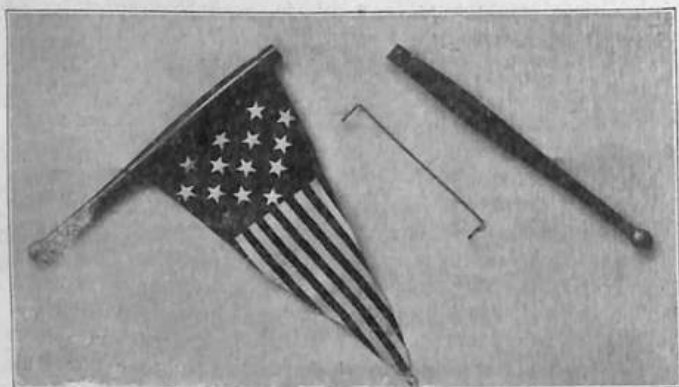
Sestaveno pro 12 evičenek a provedeno na V. všesokolském slavnosti - Fráze Tě. Sborem Dívek a Paní z New Yorku
Napsal Ferda Martyny.

Cvičení sestává ze tří oddílů a každý oddíl rozdělen jest na oddělení:

- A. = Kroužení kůželi.
- B. = Kroužení kůželi spojené s postojí a obraty.
- C. = Cvičení skupinová.
- D. = Cvičení rejová.
- E. = Cvičení kroků.

Časomíra a ruch, postavení i rozstup udává se na začátku každého oddílu i oddělení, jelikož jsou v každém oddělení jiné.

Ku cvičení použito náradí, které jest jakýs druh kůžele, ozdobený praporem, a proto cvičením kůželi jsem je nazval. Aby praporec při kroužení na kůželi se nenamotal, připevněn jest na měděný drát na obou koncích do polokruhu

Obraz 1.

zahnutý, který zasadí se do výhloubní na kůželi, v nichž lehce se otáčí.

Praporečky zhotoveny z filce, který jest těžší než jakákoliv látka, která na praporec upotřebiti by se mohla, následkem čehož i snáze a jistěji kol kůžele se otáčí. (Obr. 1.)

Cvičení provedeno při hudbě, kterou sestavil sokol R. Průša, učitel zpěvu T. J. Sokol v New Yorku.

Nástup: Na cvičišť přijde se v zástupu. Cvičenky nesou kůžele připážno vztyčené, v pravé ruce kůželi s praporem americkým, v levé ruce s českým a odpočítány jsou na: první, druhé a třetí. Ze zástupu utvoří rozstup v trojstupech, a to v osmi dobách.

Cvičenka střední t. j. druhá zůstane na svém místě státi, první však jde obloukem v pravo zevnitř, třetí opět v levo zevnitř se pohybuje a zatočením dovnitř ve stejnou výši s druhou (stojící na svém místě) přijdou. Rozstup evičenek, pokud v zástupu se nalezaly, musí být delší plného kroku, aby docílen byl mezi trojstupy rozstup na čtyři kroky délky.

Obraz 2. (Kolečka značí zástup, čtverečky opět rozstup naznačují. Tečkovaním přechod první a třetí evičenky v rozstup se vysvětluje.)

ODDÍL I.

A. Kroužení kůželi.

Základní postavení: stoj spatný, paže připážno skrčené, kůžele vztyčené.

Časomíra: 1.—12.

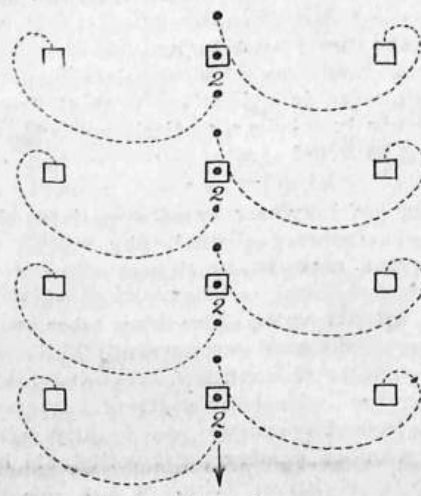
Ruch: dle valčíkové hudby.

1. Trčít do vzpažení a hned velké kruhy zevnitř.
2. Velké kruhy zevnitř.
3. Velké kmihy zevnitř do upažení a hned střední kmihy dolů za hlavou do vzpažení.
4. Velké kmihy zevnitř za tělo a tam malé kruhy za tělem nahoru zevnitř, (malé kruhy začínají za tělem a končí před tělem).
5. Velké kmihy v předu nahoru, pravá před levou, do vzpažení.
6. Velké kruhy zevnitř.
7. Malé kruhy v předu zevnitř ve vzpažení.
8. Velké kruhy zevnitř.
9. Velké kruhy zevnitř.
10. Velké kmihy zevnitř do upažení a zde malé kruhy v předu dolů v upažení.
11. Velké kruhy dolů (zevnitř) do upažení.
12. Paže skrčit připážno, kůžele vztyčené.
- 13.—24. Opakujem totéž.

B. — Kroužení kůželi totéž jako v A. a připojit postoje a obraty.

Základní postavení a časomíra jako v A.

1. Stoj zánožný v pravo.
2. Výdrž ve stoji zánožmo v pravo.
3. Předkrokem v pravo, klek v levo, vztyk a přinožit v pravo.

Obraz 2.

4. Výdrž ve stoji spatném.
5. Výdrž ve stoji spatném.
6. Stojem překročným v pravo půlobrat v levo ve stoj úkročný v pravo (stoj předkročný a obrat vykonáme současně a sice dříve než kruhy samotné začínáme).

7. Půlobrat v levo a předkrokem v pravo klek v levo. (Zde opět obrat a předkrok konáme v okamžiku, kdy kůžele jsou ještě vzpažmo vztýčené, t. j. při dokončení kruhu v době předešlé; poklek provádíme při započetí kruhu a při dokončení kruhu konáme již opět v době následující uvedený vztyk).
8. Vztyk, půlobrat v levo ve stoj úkročný v pravo.
9. Půlobrat v levo ve stoj zánožný v pravo.
10. Výdrž ve stoj zánožném v pravo.
11. Přinožit v pravo.
12. Výdrž ve stoj spatném.
- 13.—24. Cvičíme totiž opáčně, to jest začínáme nohou levou a obraty konáme v pravo.

C. — Cvičení skupinová.

Základní postavení: jako v A.

Časomíra 1—8.

Ruch dle hudby ($\frac{3}{4}$ takt).

V prvních 16 dobách všechny cvičí jednou v pravo a jednou v levo. V druhých 16 dobách krajní zástupy cvičí dovnitř a zevnitř, střední zástup (druhý) provádí pak cvičení jiné. Pohyb koná se v době první a v době druhé výdrž konáme.

Obraz 3.

- 1.—2. Kmihy na pravo vzpažit zevnitř levou, zapažit dovnitř pravou — výpad v pravo stranou. (Kůžele jsou v poloze strmě, jak pravá krajní cvičenka, (první v pravém zástupu), v obrazi 3. naznačuje).
- 3.—4. Kmihy dolů předpažit vzhůru — $1\frac{1}{2}$ obratu v pravo na pravé noze, stoj předkročný v levo. (Pohyb paží i obrat konáme současně, odrazivše se levou nohou od země, zůstaneme tato napnutá a ve stoj předkročném na původním svém místě spočíváme. Viz krajní pravou cvičenku v obrazi 4).
- 5.—6. Malé kruhy dolů (napřed) vně paží a velkými kmihy dolů upažit — výpadem v pravo v před klek v levo. (Malé kruhy konáme současně s výpadem v před; velké kmihy dolů konáme v zapažení zevnitř, z něhož v upažení přijdou a sice v okamžiku, kdy v klek přicházíme. Viz krajní cvičenku v obrazi 5.)
- 7.—8. Kmihy dolů paže skřít připažmo, kůžele vztýčené — vztyk a půlobratem v pravo (na levé patě) stoj zákročný v pravo a hned přinožit v pravo. (Vztyk, půlobrat a stoj zákročný vykonáme současně na začátku 7. doby a teprv po obratu, t. j. když již čelem v před se nalézáme, kmihy dolů a přinožení provede-

me a tu již částečně na začátku 8. doby v základní postavení přijdeme).

- 9.—16. Totéž všechny cvičenky v levo provedou.

V následujících šestnácti dobách první (pravý krajní zástup a třetí (levý krajní zástup) opakuji totéž, však v prvních osmi dobách cvičí dovnitř a v druhých osmi dobách zevnitř cvičení provedou.

Obraz 4.

Druhý (zástup střední) provádí v těchto šestnácti dobách cvičení následující:

- 1.—2. Z trčení ve vzpažení dovnitř, velké kruhy dovnitř — stoj zákročný v pravo. (Po vykonání kruhů kůžele jsou ve vzpažení dovnitř skřížené).
- 3.—4. Velkými kmihy dovnitř vzpažit zevnitř — klek v pravo.
- 5.—6. Velkými kmihy dovnitř do upažení — vztyk, celý obrat v pravo, stoj zákročný v pravo.
- 7.—8. Kmihy dolů, paže skřít připažmo, kůžele vztýčené — celý obrat v pravo, přinožit v pravo.
- 9.—16. Totéž cvičení v levo provedeme.

Obrazce 3., 4. 5. cvičení zevnitř znázorňují.

Obraz 5.

Po cvičení tomto změni se útvar trojstupů. Každý trojstup přejde v útvar odpovídající trojhranu, a sice:

- 1.—8. První pravá krajní vykoná dva sunné kroky v levo příčně na zad, třetí (levá krajní) dva sunné kroky v pravo příčně na zad (ve čtyřech dobách); druhá (střední) zůstane na svém místě státi. Po přechodu v trojhran první a třetí otočí se příčně, čelem ku středu trojúhelníka, načež všechny cvičenky čtyři doby v klidu setrvají.

V následujících osmi dobách cvičí:

- 1.—2. První: Stoj úkročný v levo.
Druhá: Stoj zákročný v pravo.
Třetí: Stoj úkročný v pravo.
Všechny předpažit zevnitř (paže a kůžele v jedné přímce). Obraz 6.

Obraz 6.

- 3.—4. První: Vzpažit zevnitř v pravo, odpažit v levo — výpad v pravo v před zevnitř.
Druhá: Vzpažit zevnitř v levo, odpažit v pravo — půlobrat v levo, výpad v levo stranou.
Třetí: Vzpažit zevnitř v levo, odpažit v pravo — výpad v levo v před zevnitř.
Obraz 7.

Obraz 7.

- 5.—6. První: Stoj předkročný v levo a půlobratem v pravo přinožit v pravo.
Druhá: Půlobrat v pravo, přinožit v pravo.
Třetí: Stoj předkročný v pravo a půlobratem v levo přinožit v levo.
Všechny pokrčit paže upažmo, kůžele sklopit na ramena.
(Všechny cvičenky jsou pak v zástupu, čelem v původní směr.)
Obraz 8.

7. Výdrž.

8. Všechny: V řad v pravo čelem — připažit, kůžele vztýčené — a hned se přejde v cvičení:

D. — Cvičení rejová.

Ruch dle hudby (pochodu).

- 1.—4. Čtyry kroky na místě.
1.—4. Čtyry kroky v před (v řadě).

- 1.—12. V pochodu měnit řad na pravo.

(Všechny cvičenky pokračují v pochodu, však na 1. obrátí se první cvičenka v pravo v bok a ve směru tom pochodem pokračuje, na 2. obrátí se cvičenka druhá v pravo v bok, připojí se k první a s ní v pochodu pokračuje, na 3. třetí, atd., jedna po druhé se obrací v pravo v bok až na 12. dobu poslední (dvánáctá) se obrací a tím znovu řad utvoří, který obrácen jest čelem v zad k původnímu postavení.)

Obraz 9.

- 1.—4. Čtyry kroky v před (celý řad).

Obraz 8.

- 1.—12. Měnit řad na pravo (v pochodu).

(V době 1. začnou se cvičenky obracet od dvánácté postupně a poslední obrátí se cvičenka první).

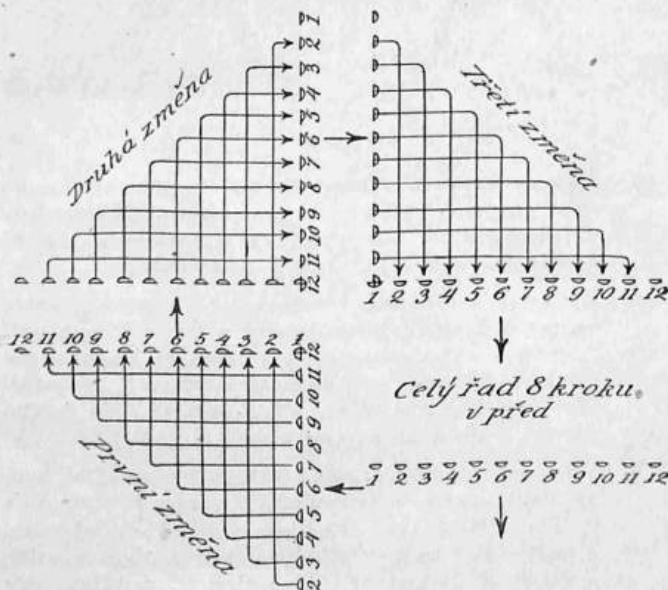
Obraz 9. druhá změna.

- 1.—4. Čtyry kroky v před (celý řad).

- 1.—12. Měnit řad na pravo.

(Nyní obrací se na 1. cvičenka první a další postupně až k dvánácté.)

Obraz 9., třetí změna.

Obraz 9.

- 1.—8. Osm kroků v před (celý řad).

- 1.—4. Čtyry kroky na místě.

Tyto čtyry kroky vykonají se v tempu volnějším, dle hudby a cvičenka první nachází se na místě, kde při cvičení A, střední druhého trojstupu stála.)

E. — Cvičení kroků.

První část provede se ve 32 dobách.

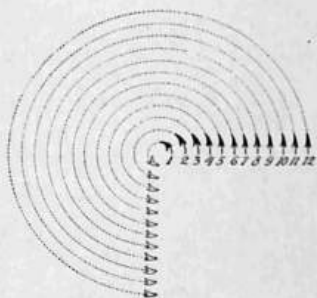
Ruch dle hudby (střední — 2-čtvrteční).

1. Stoj přednožný v pravo zevnitř.
2. Stoj zánožný v pravo dovnitř.
3. Stoj zánožný v pravo zevnitř.
4. Stoj přednožný v pravo dovnitř.
5. Stoj přednožný v pravo.
6. Stoj zánožný v pravo.
- 7.—8. Měnný krok v pravo v před.
- 9.—16. Totéž cvičení v levo opakujeme. V době 16. vykonáme však celý obrat v pravo.
- 1.—16. Celé znovu opakujeme, začínaje pravou nohou na 1. a levou na 9. dobu a zůstanou čelem v zad obráceny.

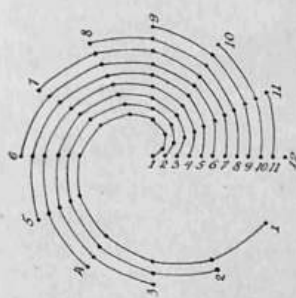
Přechod v kruh.

- 1.—4. Čtyry kroky na místě.
- 1.—32. V čelném řadu v levo zatáčet. Zatočení vykoná se $\frac{3}{4}$ kruhu (270 stupňů).
- Obraz 10.
- 1.—32. Řad zatáčí se dále, však vždy po každých dvou dobách zůstane jedna stát na svém místě v kruhu (koná pak kroky na místě) až všechny rozstoupí se v kruh. Nejdříve přijde na své místo v kruhu cvičenka dvanáctá, po ní jedenáctá a postupně všechny následující.
- Obraz 11.

Po vytvoření kruhu cvičenky jsou ku středu čelem obráceny. Kruh vytvoří se v 32 dobách, počítaje v to čtyry kroky na místě v posledních (29.—32.) čtyřech dobách. V těchto čtyřech dobách všechny cvičenky lichých čísel (1, 3, 5, 7, 9

Obraz 10.

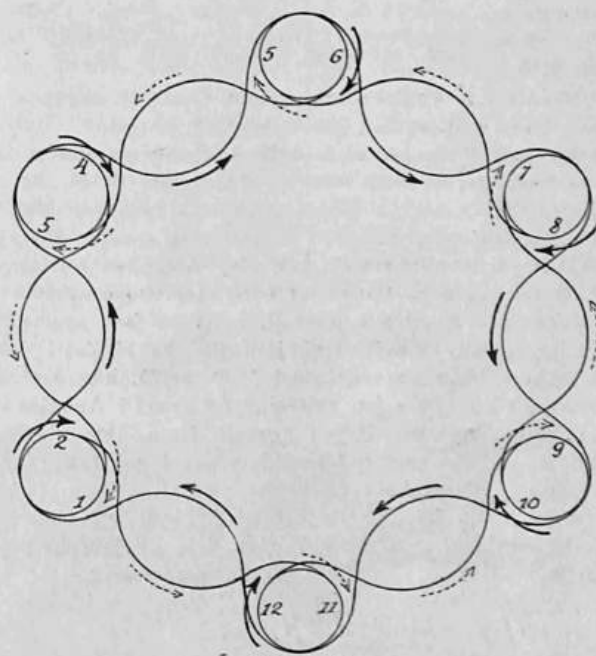

Obraz 11.

a 11) vykonají půlobrat v levo a cvičenky sudých čísel (2, 4, 6, 8, 10 a 12) půlobrat v pravo. Utvoří se tím dvojice, stojící čelem proti sobě, a sice první s druhou, třetí se čtvrtou a tak dále.

Cvičení v kruhu.

- 1.—8. Dvojice založí v zad levé paže a vzpaží zevnitř pravé, takže kůžele jejich (dvojic) jsou skřížené a měnnými kroky v pravo kolem se zatáčí. Na osmou dobu rychle složí (všechny) pravou paži v zad (mají pak obě paže v zad složené, kůžele při tělu, strmě v před zevnitř směřují).
- 1.—8. Dvojice se rozdělí a měnnými kroky pohybují se protivným směrem (od sebe) obloukovitou cestou, jak na obrazci naznačeno. Cvičenka první sejde se se čtvrtou, však minou se a až na místě vedlejší dvojice, kde 3. a 4. stály, spojí se s cvičenkou šestou. Cvičenka druhá opět setká se s cvičenkou jedenáctou, minou se a spojí se s cvičenkou devátou. Všechny ostatní v stejném pořádku se vyhýbají a opět v dvojice spojují.

Obraz 12.

Obraz 12. — Plné šipky udávají směr a dráhu cvičenek lichých, tečkované šipky dráhu a směr cvičenek sudých čísel naznačují.

- 1.—16. Opakuje se prvních šestnáct dob. Vzpažením zevnitř utvoří dvojice se na 1. a jednou kolem se zatočí nyní cvičenky: 1mí s 6tou, 3tí s 8mon, 5tá s 10tou, 7má s 12tou, 9tá s 2hou a 11tá se 4tou.
- 1.—16. Opakuje se totéž, ale zatáčí se kolem: 1. s 10., 3. s 12., 5. s 2., 7. se 4., 9. s 6., 11. s 8.
- 1.—16. Opakuje se totéž, ale zatáčí se kolem: 1. s 2., 3. s 4., 5. s 6., 7. s 8., 9. s 10., 11. s 12.
- 1.—16. Opakuje se totéž, ale kolem zatáčí se: 1. s 6., 3. s 8., 5. s 10., 7. s 12., 9. s 2., 11. s 4.
- 1.—16. Opakuje se totéž, ale zatáčí se kolem: 1. s 10., 3. s 12., 5. s 2., 7. s 4., 9. s 6., 11. s 8. — V posledních osmi dobách cvičenky přijdou na svá původní místa v kruhu, takže celé cvičení průpletu (řetězu) zabere 96 dob.

Sestup v řad.

- 1.—4. Obrátí se všechny cvičenky pravým bokem ku středu kruhu, konajíce kroky na místě.
- 1.—32. Přijdou pochodem do jedné řady touže drahou zpět, kterou před tím v kruh přešly. Nejdříve první připojí se k pravé straně druhé a spolu jdou ku třetí, třetí připojí se k nim, jdou pak všechny tři ku čtvrté atd., až přijdou opět v řad, v jakém před vytvořením kruhu se nalezaly.
- 1.—24. Celý řad zatočí půlkruhem v pravo kolem.
- 1.—4. Čtyry kroky na místě a obrat v zástup v pravo v bok.
- 1.—4. Rozstup k II. oddílu. — Cvičenky dle prvotních čísel v trojstupu (1., 2. a 3.) vykonají rozstup, jdouce čtyřmi kroky, první na pravo v přič a třetí na levo v přič, na čtvrtou dobu obrátí se čelem v před. Druhá zkrácenými kroky v před jde.
- 1.—4. První trojstup vykoná jeden krok v před, třetí trojstup jeden krok nazad a čtvrtý trojstup dva kroky nazad. Tím přejde se opět v rozstup, v jakém při začátku I. oddílu jsme byli.

A. Folbrecht:

OLYMPIADA V LONDÝNĚ.

Skončila ta veliká Olympiada v Londýně, skončila fiaskem, třeba byl náklad peněžní přímo ohromný. Byly tu ukázky sportu mnohé, však došlo i k nedorozuměním mezi pořadatelstvem, soudci, zástupci Spojených Států, Francie a jiných, již k zápolu přijeli s chutí a mnohými obětmi. Byla nespokojenost své doby v Athénách a zde ještě větší, však nemyslete si, že zcela bez viny Američanů. Nám nezamlouvalo se, když Carpenter odstrčil svého soupeře v běhu, jako zase Angličané ukázali, že divní jsou sportsmeni, když prostředky k vítězství jsou jim každé dosti dobré. Tak bylo v běhu na vzdálenost 1500 metrů, kde Američan Sheppard však přece jen zvítězil. Že vyhráli Američané v běhu marathonském, Hayes porazil Itala Dorando, jenž padna, k cíli donesen byl soudruhy, není ani tak velikým vítězstvím, jako sokolu se přímo protiví, co vše jménem sportu se omluví. Na štěstí takový zápol v našich kruzích by neobstál, nemohl obstát u dětí Tyršových, nezištných a poetických. Za Č. O. S. v závodě jednotlivců byl br. Josef Czada, kdežto br. Mueller byl soudcem. Br. Honzátko vyslán byl Č. V. O. Český svaz fotbalový měl tu celé družstvo. Naši místního sboru sokolského Žižka byli často na závodisti a sledovali hlavně čistou a výdatnou práci našich borců, již v té obrovské soutěži obstáli

jen ku chvále své a ku cti našich sdružení pěstujících tělovýchovnou soustavu. Stadion bylo rozměrů obrovských a v prvních dnech sotva bylo dosti tu diváků, ba ani lawn-tenis netáhl, až teprve střelecké závody, kde Američané ukázali opravdu, co dovedou, vlastní olympické hry začaly 13. července a skončily 25. Plachetní závody a závody veslařské byly později. Mužstva anglická sama byla dobrá, jen to vedení jejich narazilo, protože se zdálo, že místo sportu pravého se hráli si páni pouhou kratochvilnou komedií na jedné straně a co jim scházelo, trucech chtěli dodělat. Protestů bylo tudíž dost. Pokud mně se týče, mně Američané se zamlouvali svou zkázněností, vzorným chováním a gentlemanstvím a jako na poprvé, tak i ku konci olympiady byla vlajka americká, jež na důkaz vítězství byla vztyčena. Královna Alexandra udělala vítězům odměny sama a Italovi Dorandovi přifkla zvláštní pohár za nedokončený běh marathonský. A tu zase Američané osvědčili takt, davše pro Itala zhotoviti peníz pamětní, jenž bude mu doma odevzdán prostřednictvím amerického vyslance. Žárlivosti bylo vůči Američanům všude dost a jaký také div, tak Spojené Státy docílily celkem 114 a jednu třetinu bodů, kdežto Veliká Británie dotáhla sotva na 66 a dvě třetiny i s Irskem, Švédsko získalo 12 a jednu třetinu, Kanada 12, Jižní Afrika 8, Řecko 8, Nory 5, Německo 4, Itálie 3, Francie 2 a jedna třetina, Uhry 2 a jedna třetina, Austrálie 1, a Finsko 1. V podrobnostech vypadá as takto:

Závod:	Vítěz:	Druhý:	Třetí:	Doba, vzdálenost:
Marathonský běh	Hayes, Amerika	Hefferon, Již. Afrika..	Forshaw, Amerika	2:55:18
800 metrů	Sheppard, Amerika	Lughi, Itálie	Braun, Německo	0:15
1.500 metrů	Sheppard, Amerika	Wilson, Anglie	Hallows, Anglie	1:52 4-5
S překážkami 110 m.	Smithson, Amerika	Garrels, Amerika	Shaw, Amerika	4:03 3-5
400 metrů	Bacon, Amerika	Hillman, Amerika	Treemer, Anglie	0:55
Skok vysoký	Porter, Amerika	Leahy, Anglie	Simody, Uhry	6 stop 3 palce
Skok o tyči	Gilbert, Amerika	Cooke, Amerika	Jacobs, Amerika	12 stop 2 palce
Běh 400 metrů	Halswelle, Anglie			0:50
Běh 5 mil.	Vaight, Anglie	Owen, Anglie	Svanberg, Švédy	25:11 1-5
3.200 výměnný	Russell, Anglie	Robertson, Anglie	Eisele, Amerika	10:47 4-5
3 mil. běh družstev	Anglie	Amerika		14:39 3-5
10 mil. chod	Larner, Anglie	Webb, Anglie	Spencer, Anglie	1:15:57 1-5
Trojskok	Ahearne, Anglie	McDonald, Kanada....	Lawson, Nory	48 stop 11¼ palce
1.600 m. závod v běhu ..	Amerika	Německo	Uhry	3:29 2-5
Vrh kladivem	Flanagan, Amerika	McGrath, Amerika	Walsh, Kanada	170 stop 4 palce
Vrh diskem, řecký	Sheridan, Amerika	Horr, Amerika	Jarvine, Finsko	128 stop 8 palců
Vrh diskem, volný	Sheridan, Amerika	Giffin, Amerika	Horr, Amerika	134 stopy 2 palce
Vrh koulí	Rose, Amerika	Horgan, Anglie	Garrels, Amerika	46 stop 7½ palce
Skok z místa, daleký ..	Ewry, Amerika	Tsilitrias, Řecko	Sheridan, Amerika	10 stop 11¼ palce
Skok z místa, do výše ..	Ewry, Amerika	Bellars, Amerika	Tsilitrias, Řecko	5 stop 2 palce
S rozběhem daleký	Irons, Amerika	Kelly, Amerika	Brieker, Kanada	24 stop 6½ palce
Přetahování lanem	Liverpool, Anglie	London, Anglie	London, Anglie	
Běh 100 metrů	Walker, Již. Afrika....	Rector, Amerika	Kerr, Kanada	0:10 4-5
Běh 200 metrů	Kerr, Kanada	Cloghen, Amerika	Cartmell, Amerika	0:22 2-5
Vrh oštěpem, volný	Leeming, Švédy	Svouras, Řecko	Halse, Nory	78 stop 7½ palce
Vrh oštěpem, obm.	Leeming, Švédy	Halse, Nory	Nilson, Švédy	1/9 stop 10½ palce
3.500 m. chod	Larner, Anglie	Webb, Anglie	Kerr, Austrálie	14:55

Pokud české družiny se týče nemohla si stěžovati nikterak, ani při večíрку British Olympic Councilu, ani později, když borci její vyrazili do práce. Polytechnie Harriers klub je mimo to významným členstvím, kdežto u velikého příznivce našeho hraběte Luetzova, v neděli, dne 12. uspořádán pravý český večírek. Byli tu naši vedením Dr. Gutha skoro všichni.

Při vlastním zápolu, dne 15. července Češi drželi se statečně. Škoda jen, že neměli tu síly naše nejlepší. Bratři Honzátko a Czada cen nedosáhli, však v celku ukázali co jest borec sokolský. Nejedlý byl ve svém rozběhu na pět mil třetím a porazil Lovase. Nettelbeck pátým. Souček ve

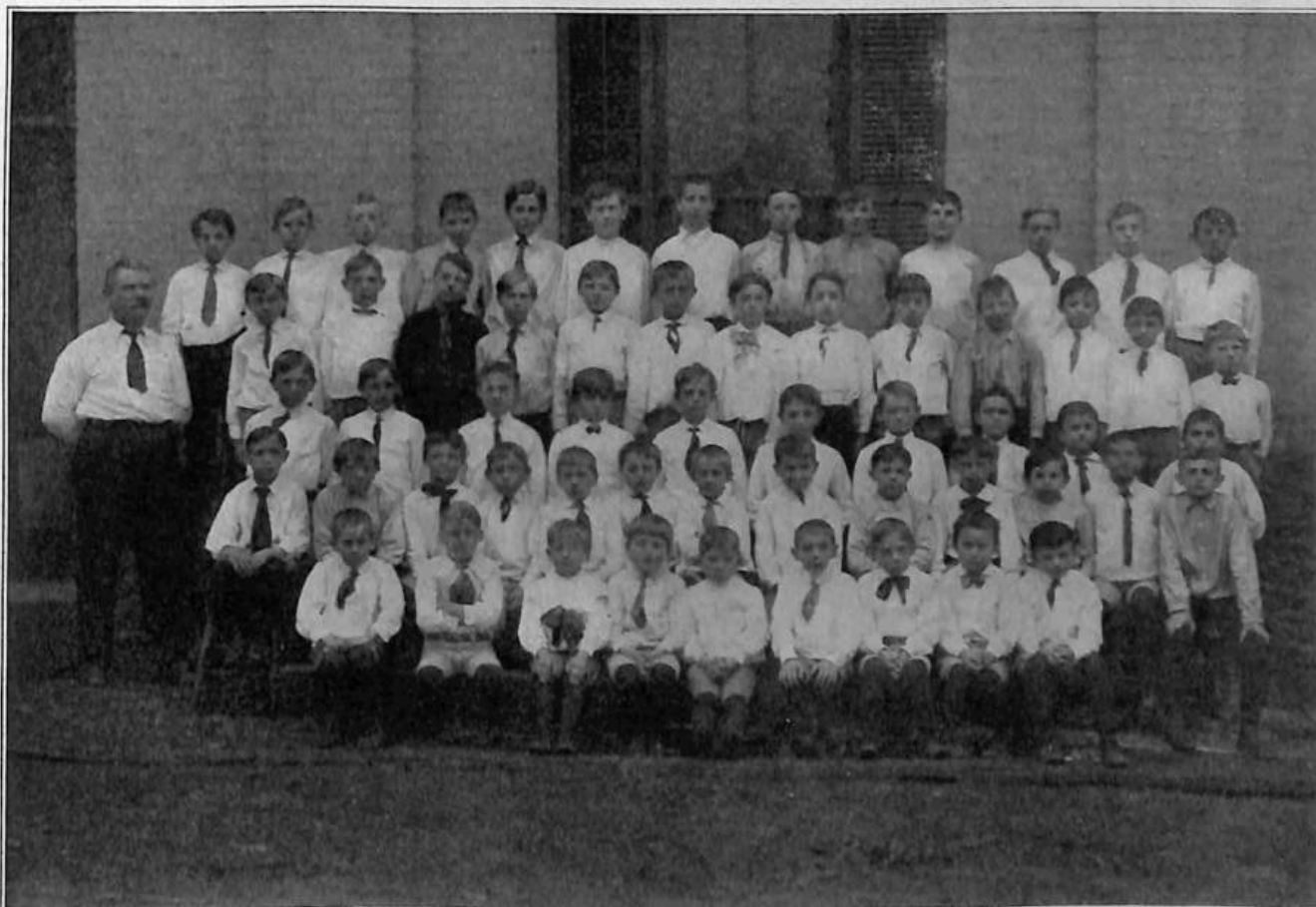
třetí skupině, kdež byli i Dorris a Halse byl pátým. V šermu v prvním chodu byli Vídeňák Fletsch, Doorman, Holand'an a Lada, Čech stejné. V druhém chodu vyhrál Lada nad Tothem a Voodtem, kdežto při hře tenisu znamenitě se držel Rázný proti Kanad'anovi Powellovi, championu, jenž o několik bodů získal více.

Stadion nalezalo se v Sheppards Bush a bylo značných rozměrů, jakž asi víte. Na tribunách mělo místa 70.000 osob, však ty nebyly vždy plné. Šatny pod nimi byly hygienicky pravým vzorem. Stadion mělo podobu vejčitou, délka 300 yardů, největší šířka 210 yardů. Vnější cyklistická dráha měla třetinu míle, kdežto největší šířka

v rovinách byla 11 yardů. Dráha pro běhy, popelová, byla 9 yardů široká a 600 yardů dlouhá dráha byla uvnitř. Podle toho souditi můžete na výsledky uvedené. Místo pro skoky upraveno bylo pro Američany nevhodně, pro vrhy lépe a dráha překážková byla dobrá. Na trávníku byly dvorce pro tenis. Nádržka pro plavecké závody byla 100 yardů dlouhá, hloubka na kraji jeden yard, v prostřed 15 yardů. Automobilní závody byly konány v Rooklandě, motorových člunů v Solentu, veslařské v Heley a střelecké byly v Risley. Pořad her vykazoval následující cvičení tělesná:

I. Závody jednotlivců: 1. Hrazda: a) Cvičení švihová, b) cvičení tahová. 2. Bradla: Tahová i švihová cvičení.

a sletech, zejména těch našich prostných. Zatajuješ dech, srdce slyšitelně buší — jaký dojem, když junáků našich proudy se valí a zde zdá se ti, jako bys byl účasten nějakých dostihů koňských a nikoliv závodů lidí, již také tvrdí o sobě, že za účel si vzali posilu a utužení člověka. Pro athleta tu ovšem taký vzácný požitek, jenže hned jakmile ty barvy americké šly do výše na žerdi, viděl's na každém anglickém obličejích chmůry, jako po peliňce. A lid tu v tisících a tisících shromážděný byl také dle toho. Nevím, s jakými pocity asi Američané odtud jeli, my však odcházeli s tím vědomím, oč že ty naše slety, ta naše veřejná vystoupení jsou lepším průkazem práce a dokladem všestranného utužení, třeba menších rozměrů, za to ale ryze

Žactvo T. J. S. St. Louis, Mo.

3. Kruhy: a) cvičení tahová, b) cvičení švihová. 4. Kůň na šíř. Cvičení metová. 5. Šplh na laně. Každý účastník musel v každém oddělení provést svoje cvičení.

II. Závody družstev: Cvičení na nářadí i společná prostná. Každý národ směl přihlásiti toliko jednu četvrtinu 16 až 40 mužů.

III. Cviky zvláštní, mimo konkurenci: Mimo tělocvik obsahoval program: Athletiku, střelbu lukem, jízdu na kole, šerm, football (association i rugby), vzduchoplavbu, golf, hokej, lacrosse, lawn-tennis, automobily, motorové čluny, polo, jízdu koňmo, racketts, veslování, střelbu, bruslení, plavání, zápas řecko-římský a yachting.

Pro každý druh závodů vydána pravidla, jakož vůbec i podrobný program.

Na závodisti byl stále čilý ruch, jen co jest pravda, ale co vše to jest proti tomu, co vidíte o našich závodech

sokolské, bratrského zápolu a podrobení se řádu závodnímu sebe pernějšimu...

NÁVRHY NA OPRAVY STANOV PRO PŘÍŠTÍ SJEZD N. J. S.

Těl. Jed. Sokol v Oklahoma City, Okla.

Vzhledem k nepravdělnému zasílání 1/4letních zpráv náčelnických navrhuje T. J. Sokol v Oklahoma City, aby tyto připojeny byly ku čtvrtletním zprávám pro V. V. N. J. S., každou jednotou zasílaným.

Aby naše jednoty více k mohutnému svazku N. J. S. přistupovaly a nové v místech dosud nám nepřístupných zakládány býti mohly, navrhuje, aby v každém státu, v němž jednoty neb jednoty stávají, hlasováním členstva zvolen byl zvláštní 3členný výbor, který by byl povinen kaž-

dého čtvrt roku podávati zprávy podrobné V. V. o postupu naší věci sokolské. — Útraty v pádu založení nového sboru, bud' též hrazeny z pokladny V. V. N. J. S.

Abys zamezeno bylo přijímání členů, kteří v mnohých jiných místech jejími škůdci, t. j. myšlenky sokolské byli a jsou, navrhuje, aby všichni nově navržení členové oznámili byli v orgánu "Sok. Am." s udáním stáří, bydliště, zaměstnání a ku kterým jednotám bud' zde nebo ve staré vlasti přináleželi. Lhůta ku podání stížnosti budiž 30denní a přes protest jedné jednoty navržený nesmí býti přijat do druhé. Tajemník sboru každého jest povinnen mít tento seznam členů v evidenci a v každé schůzi sboru budiž předkládán. Z tétož důvodu obdrží tajemník jedno číslo orgánu zdarma k vedení tohoto seznamu.

V zásadách znějících: E. — Podpora a zakládání českých svobodomyšlných sobotních a nedělních škol pro mládež i dospělé; podpora českých studentů sokolů na školách odborných tělocvičných pokud lze, a podpora každého volného hnutí, čelícího na prospěch celku našeho vůbec, — přičinujeme následující dodatek: — budiž povinností sborů, neboť vycházejíce z boje protiklerikálního, jen svobodomyšlné školy podporovány býti smí; rovněž k tomu budiž hleděno, aby každá snaha vzdělávací našla v nás dobré následníky, a ideám hnutí volného k vítězství napomáháno bylo.

Dále navrhuje následující změnu:

7. Vrečního redaktora a spolupracovníky volí sjezd až do doby příštího sjezdu, ale V. V. ponecháno jest právo v tom, aby mohl vrečního redaktora suspendovati, pakliže týž by své povinné články stanov nezachovával, aneb kdyby proti jeho jednání jednotou neb jednotami podán byl protest (a to v jedné třetině odhlasované) a tu nabýval by práva ku jmenování redaktora, na kteréžto by byl V. V. vypsán konkurs a hlasováním členstva jeho jmenování potvrzeno.

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídka domácí.

— Stěžuje se namnoze, že věci naší sokolské nedostává se náležité podpory, ba ani toho trochu pochopení tam, kde nejvíce by býti mělo — u jednot podpůrných, řádů českých. Jinde docela zjevné pamuje nepřátelství vůči tomu Sokolství a jednotlivým sborům naší i jiných jednot. Proto opravdu jen radosti naplní vás zpráva, že v Los Angeles, v Kalifornii co nejdříve dojde na založení sboru sokolského. A vidíte tu o založení jeho starají se bratři náležející k místnímu Řádu Z. Č. B. J. Jest vidět, že tamní našinci dovedou oceniti práci sokolskou, jakož tuší, že ve sboru sokolském budou mít nejlepší středisko pro mládež svou, utužení její, posilu a výchovu českou, umravnění a zachování do budoucna. Spůsobem tím jen Řád pomáhá dobré věci, podle stanovení jednoty se řídí přispěje k činnosti vzdělávací a pro budoucnost o dobré a zdravé členstvo své pečuje. Tak jest v druhé Kalifornii, kdežto v Pennsylvanii v Mount Pleasant již sbor nový utvořen a pojmenován jest jménem našeho velikého vůdce svobodomyšlných, učenice, badatele a filosofa prof. Ladimíra Klácela. Sbor činnost svou zahájil spůsobem nejvhodnějším, členové jeho totiž chutě cvičí vedením br. Přikryla. Že oba sbory záhy budou v lůně naší jednoty ani dost málo nepochybujeme.

— Bratři Poláci ztratili opět jednoho z prvních činníků svých, pokladníka jejich Svazu sokolského a sice br. Leona Czeslawskiho. Byl pilný pracovník, sokol s tělem duší, jenž zájem celku vždy stavěl nad zájem svého vlastního já. Čest jeho památce!

— Spojený tisk přinesl o turnérských slavnostech, sletu a závodech ve Frankfurtu nad M. několik zpráv i jména amerických borců, turnérů, již se nejlépe drželi. A vítě jak

turnéři si zaonačili? Jednoduše nechali z Němce domu telegrafovati spojenému tisku přímo a tak se americká veřejnost dozvěděla o "turnfestu" vůbec. U nás na takové maličkosti se nekouká, zapomene se, že o sletu jakým byl slet pátý v Praze mohl zvědět tisk veškerý, jen při trochu vypočítavosti, snaze a dobré vůli některého jednotlivce, aneb celku.

— Dozvídáme se z "Besídky Sokolské", kdež jest v čele listu obraz nové budovy D. A. S. v New Yorku, že práce ta jest již skončena a stavba dohotovena, aby budova odevzdána byla svému účeli. Jest tu zmínka o kůželníku, místnostech k sezení, sálu tanečním a galerii, ale o — tělocvičně ani slova. Stalo se snad náhodou pouhou.

— Vedle sboru našeho, jenž patří k N. J. S. v Little Ferry, nalezá se tamtéž i nový sbor D. A. S. Poslednější musí prý pořádati trochu více zábav, aby vydělalo se na tělocvičnu vlastní.

— Svaz polský v Haliči povolil \$3,000 korun na vyslání br. W. Światkiewieze do Ameriky, jako společného evičitele bratří Poláků a učitele velikého jejich kursu, který pořádati hodlají.

— Těší nás, že na Východě bratři naší od slov ku skutkům přestoupivše hlásí se v počtu slušném na závody D. A. S., také některé slovenské a polské sbory již borec své oznámily. A vidíte v tom právě jest důkaz nejlepší, že ku Svazu Sokolstva Amerického jednou dojde a dojíti musí. Pak ovšem méně bude se mluvit, méně navrhovati, ale evičící členstvo samo všech sdružení se sejde na poli závodním, sejde se u prvé mety nejkrasší a jakž vždy jsme říkali po stránce technické se sbratří, at' již někomu vhod, či nie. Pěstovati takovéto styky vzájemné, na závodisti se scházeti bývalo by kdys na Východě přecínem ukrutným a dnes jdou naši z N. J. S. chutě v zápol s "červenými", kdežto jinde také již svítati počíná, truce jdou stranou a poetivá snaha vítězí. Že zítra ještě Svazu nebude, kdož by tvrdil, že mnoho ještě překážek, kdož by zapíral, že však již ledy se lámou, že cestičky se poznenáhlu ušlapou, tot' dnes každý z nás může vypořizovati, třeba plný byl předsudku a odporu vůči těm druhým. Tělocvik všech sdružení jest úkolem nejvyšším a budou to právě ti, již nejdříve se sejdou, kteří tělocviku, posile a utužení holdují, utužení těla svého i v myslích svých.

— Sokol Dělnický v Chicagu, sotva že se přestěhoval do Čes. Angl. Svob. Školy, na 18. ul. místo evičení dal se do divadel, vyčerpál pokladnu a dnes prý není mu možno vydržovat tělocvičnou školu, neřku-li evičitele.

— Rapičáci spolu se sborem naším v Soloně, Ia., uspořádali si dne 26. m. m. veřejné na vřetě do háje blíže Solonu. Návštěva lidu byla značná a zase se jednou "vydělalo". Jak, co na tom záleží! K tomu však dodati dlužno, že v Iowa City i v Clatier již staly se kroky na založení sborů sokolských, kdežto ve Vinning, Ia., bude opět veřejné Rapičáků, již si tam vyjedou, aby se ukázalo venkovu, seč evičení tělesná vlastně jsou a pokud prospívají. Br. B. Trefný, evičitel jednoty místní se činí v tom ohledu a pracuje o nové sbory všude, kde se jen dá.

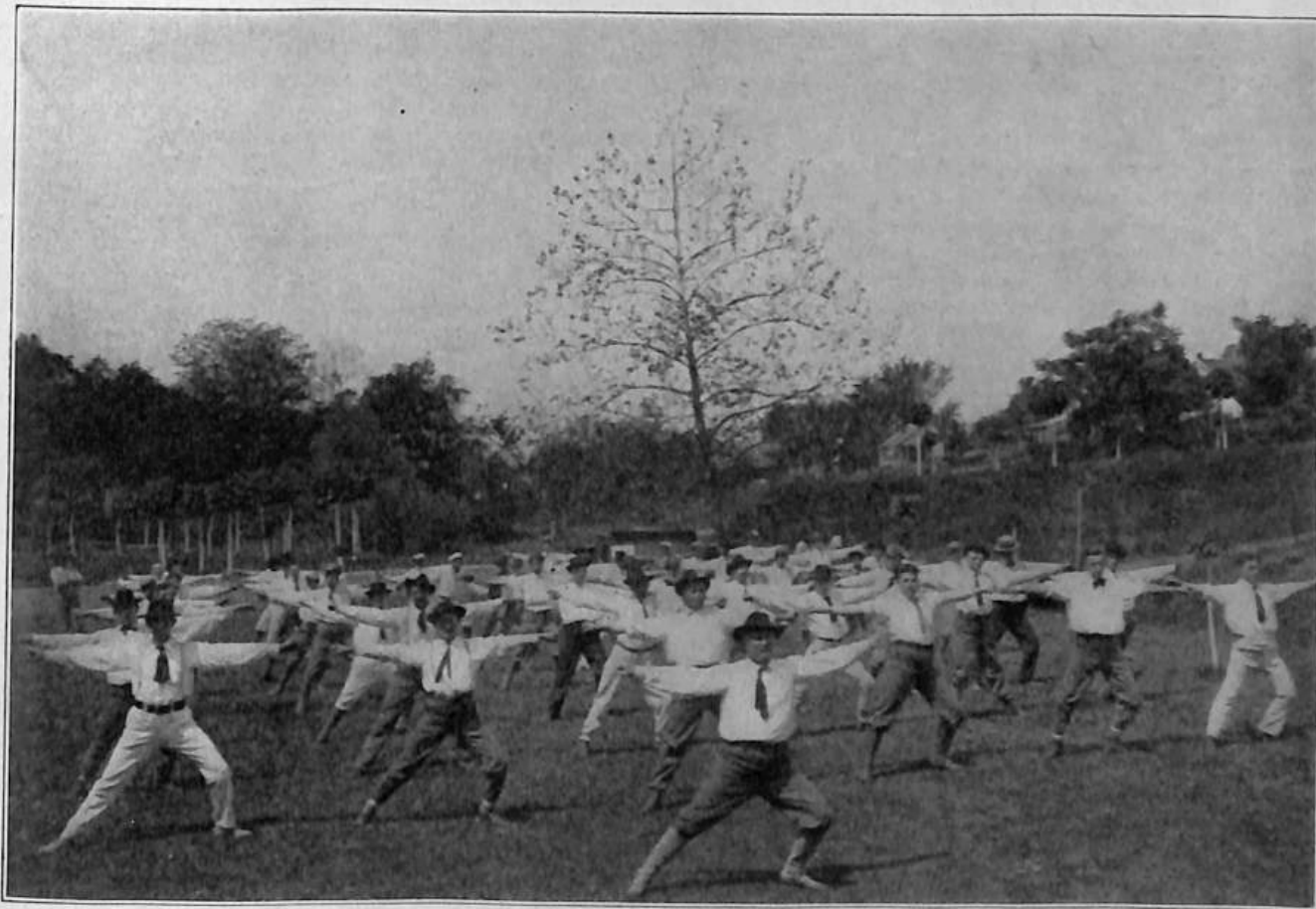
— Bratry naše v Omaze, Neb., bude zajímati, že od tamtud dodávány budou "evičitelské síly" do sborů sokolských katolických — sic — jakž v Chicagu hned na třech místech zařízeny býti mají. A povážíme-li, že první evičitel katolického sboru v Omaze, prvního toho druhu, byl kdysi evičencem sboru našeho, na divno nám jest. Nutká k opatrnosti zvýšené, nemyslíte?

— Co vše zmůže nadšení a dobrá vůle, dokázalo se minule u našich v Omaze a také Rapičáci doložili. V Omaze potřeboval sbor cementové schodiště do Sokolny. Šestnácte bodrých hochů i těch starších se jednoduše jednoho krásného jitra "zapráhlo" a práci pro sbor svůj, pro sebe samy:

si shotovali. Rapičáci si zase tímže způsobem zbudovali kulečníky ve svém parku a jiné potřeby k ozdobě místa i cvičiště letního.

— Bratři Slováci měli v Braddocku, Pa., sokolský den, dne 4. července. Před obědem byly závody Župy Matuša Trenčanského, odpoledne pochod městem a veřejné. O přebor přihlásilo se pět závodníků: Beniak, Čurila, Příbyš, Janošik a Krivoniak. Čet v práci bylo málo, pouze čtyři a závody vlastní se ani nedokončily, co zatím některá družstva nebyla prý ani dosti připravená. O veřejném mluvili br. Milan Getting a J. Výrostek. Prostná se zvláště povedla a hojně shromážděnému lidu líbila. Slavnostní řeč měl P. V. Rovnianek. Táž vyzněla skvostně a na prospěch věci sokolské vůbec. Cvičily i sokolky, kdežto A. Mamateja mluvil o významu čtvrtého července, poukazuje zároveň na

louišti líbili se ve cvičení kuželi electricky osvětlenými. Cvičení žactva bylo prý velkolepé, tak jako ukázky šermu, závodní hry atd. Byli tu zástupcové z Rakouska, Rusi, Anglie, naší Č. O. S. i Svazu polského, vedle mnohých bratří ze sborů zahraničních. Ti však všichni souhlasili v tom, že prostná Sokolstva o pátém sletu Němci nedovedou, jako zase my nemůžeme se pochlubit družstvy a četami "medvědími", jakž zde se cvičilo, turněři od 40 do 60 let. Byl obraz úchvatný, jenž lidu zvláště se zamlouval, vedle tak zvaných "živých" obrazů velikého Německa. Závody na nářadí byla pravá dřevnice. Cizinci byli ovšem výkony uneseni, třebaže odborník všelicos mohl vytýkati. Američané ve svých věcech byli důkladně secvíceni, ale proti turnérům domácími hodně zůstali pozadu, uvážíme-li jak značný byl počet boreů amerických. Ceny Američany získané v šesti-

Prostná na výletě T. J. S. St. Louis, Mo.

výchovu statečných povah sokolských, jež za přesvědčení své trpěti dovedou, jako Polakovič a jiní. Cvičení s "valaškami" bylo perlou pořadu, svérázné a čistě slovácké, samý rub a sek, vedle elegantních pohybů, postojů, kroků atd. Pak následovalo cvičení na nářadí, volné.

— Američtí turněři členové Severoamerického Bundu dojeli do Frankfurtu nad M. a byli slavnostně uvítáni, dne 17. m. m. Nadšení lidu ohromné. Město proměněno v zahradu. Američané těšili se všude zvláštní pozorností po celou dobu jedenáctého "turnfestu." Zápol byl tuhý, tak přihlášeno bylo 2,000 nejlepších boreů německých vůbec, ano i z Afriky. K získání diplomu třeba bylo 100 z možných 150 bodů. Cvičení činkami sestavené Brosiusem a v listě našem uveřejněné přijato bylo obecně do 30,000 hlav jdoucím vřele, muselo být opakováno. Američtí turněři podali mimo to ukázky her, base ballu, captain ballu a j. St.

boji jsou dle pořadového čísla: 28. Wm. Lemke, Rochester, 110 bodů; 30. Andelfinger, St. Louis, 109 bodů; 31. Bissinger, New York, 108½ bodů; 39. Max Hess, Philadelphia, 104½ bodů; 41. G. E. Kern, St. Louis, 103½ bodů; 43. Hugo Seikel, Boston, 102½; 48. Roy Moore, New York, 100 bodů. — V pětiboji: 1. Alb. Wagner, Švýceary, 110 bodů; 2. E. Welz, Hamburg; John Grieb, Philadelphia, 91½ bodů; George Meister, Pittsburg, 90 bodů; Louis Schroeder, Brooklyn, 87 bodů; George Kern, St. Louis, 83 bodů; John Meister, Pittsburg, 82½ bodů; Max Thomas, St. Louis, 82 bodů; Max Hess, Philadelphia, 81½ bodů; Fred Engelhard, Brooklyn, 81½ bodů; Herm. Ringwald, St. Louis, 79½ bodů; Wm. Lemke, Rochester, 79½ bodů; Phil. Kassel, Philadelphia, 77½ bodů; Leop. Fischer, Brooklyn, 77 bodů. — V zápolu athletickém a ve hrách získali Američané rovněž několik cen. Byly tu skok vysoký, do dálky, vrh kamenem, troj-

soků, vrh diskem, běh a prostná. Nejvyšší dosažitelný počet bodů 110. 20. července byl dnem americkým. Ku evičením Američanů hrály kapely americké písně. V průvodu, jenž byl imposantní, byli Američané na místě prvním. Přehlídku konal pátý syn císařův, princ Oskar. Císař pozdravil turnery a poslal několik řádů. Američany vedli Brosius z Milwaukee, Kindervatter ze St. Louis, Schefer, Flach z Jersey City a Josef Kitz z Hoboken. Průvodu účastnilo se celkem 50.000 turnerů, prostná evičilo na místě slavnostním a evičiště ohromných rozměrů 15.000 evičenců. A porovnáme-li výsledky malého národa českého, Sokolstva našeho o pátém sletu s prací Němců, můžeme být jen spokojeni.

— Ve "Svornosti" čteme minule: "V starém a osvědčeném sboru sokolském — v Plz. Sokole — zavládl v poslední době opět čilejší ruch, hlavně zásluhou starosty, dlouholetého harcovníka na poli sokolském, F. C. Layera a různé kroky, k nimž se jmenovaný sbor chystá, zdají se býti předzvěstí nové, zdravé činnosti v sboru jmenovaném. Tak v poslední schůzi, jelikož někteří činní členové projevíli přání evičiti v době letní, aby připravili se mohli důkladně na slavnost Sokola Praha a sbor Plz. Sokola důstojně reprezentovati, bylo usneseno požádati vrchního evičitele, aby v srpnu pravidelné evičení zahájil a evičence na slavnost náležitě připravil. — Veškerí mladší členové budou svoláni do zvláštní schůze, kde budou důtklivě vyzváni, aby v budoucím období evičení pilněji navštěvovali, tak aby Plz. Sokol, jako nejsilnější sbor na Západě, mohl poukázati s pychou též na činnost svoji v tělocvičně. — Též usneseno bylo odkoupiti 25 knih "Tělocvik", kterou s velkým nákladem vydal Výk. Výbor, tuto mezi členstvem rozšiřovati a kde budou, neb za vzornou návštěvu mají dorostu i členstvu jako odměna darovány býti knihy tyto, tak aby znalost tělocviku šířila se mezi činným členstvem co nejvíce. — Doufáme, že Plz. Sokol jako v dobách minulých, opět zaujme vůdčí místo v sokolských jednotách na Západě, neboť chová v středu svém velký počet schopných, upřímných pracovníků a třeba jen sloučiti je k společné práci. A když již jednou zmínili jsme se o snahách sboru sokolského, dovolíme si upozorniti kruhy sokolské vůbec, aby také věnovaly trochu pozornosti otázkám praktickým. Máme na mysli četná hřiště v městě našem, která nalezájí se v rukou německých turnerů a amerických gymnastů. Proč nepokouší se naše sokolské sbory o to, aby některá ta hřiště svěřena byla dozoru a péči českého sokola? Proč krčíme se stále jen v úzkém kruhu svém, ostýchajíce se uplatniti svoje schopnosti, svoji působnost v kruzích širších? Který ze sborů našich učiní ve směru tomto počátek?"

— Závody Župy Západní odbývají se, jakž sděleno již na těchto místech, v Omaze, Neb. a sice, počínaje 1. srpnem, šli v tu právě dobu, kdy list náš uzavíráme. Podrobné zvěsti musely tudíž zůstat na příště, již také z toho ohledu, že list náš dnes o čtyry strany zvětšený, obsahu nad míru rozmanitého, odborného a mnohých návrhů ku sjezdu N. J. S., právě číslo slavnostní našich brků sokolských, chceme co nejdříve rozeslati.

— Slavnostní otevření Sokolského domu D. A. S. v New Yorku stalo se skutkem a sice v sobotu, dne 25. m. m. Rozloučení se s bývalou místností v Národní Budově bylo jen případné.

— Nový sbor v Iowa City, Ia. byl již ustaven. Má as 26 členů a práci přípravnou, na vzdor mnohých překážek zarytých nepřátel Sokolstva, provedl br. Kubiček a evičitel sboru místního br. B. Trefný. S evičením započne se tu co nejdříve a sbor přidá se k N. J. S. Mnoho zdaru a dobré prospívání.

— Věříme, že rozšířením listu našeho do širších kruhů, racujeme přímo na prospěch myšlenky sokolské, na pro-

spěch naší N. J. S. Když lid pozná nás, pozná naše zásady, naši práci, náš postup učiní si teprve představu o všem co již Sokolstvem vykonáno bylo, co vykonati se dá hlavně na záchranu naší v zemi této, záchranu českých jednot a spolků, české společnosti vůbec. A lépe představy té příznivci naší a lid vůbec získati nemohou, jako z těch pečlivě vedených sloupců listu našeho. Proto také doporučovali jsme své doby, aby list náš byl posílán do knihoven veřejných. Všude jinde se tak děje, jen do české odbočky veřejné knihovny v New Yorku "Sokol Americký" prý nedochází. Proč věru nevíme, když jiné listy sokolské tu vyloženy jsou.

— Druhé naše Coliseum, veliká manifestace sokolská, jakž dojde k ní na podnět T. J. S. Praha v Town of Lake v Chicagu, dne 6. září v ohromném Drexel Park Pavillionu, bude rozměrů ještě větších, nežli původně se očekávalo. Účast spolků českých a jednot v průvodu bude značná a přihlášky dochází ještě dále a houfněji. Bude na paměť 25letí dotyčeného sboru. Ve sborech N. J. S. evičí se pilně a všude panuje ruch čilý, jen aby se znovu ukázalo, seť vše naše při práci společné a dobré vůli. Anglické listy některé již byly získány, kdežto komisaři jateční zvláště jsou pozváni, jako mnoho vynikajících odborníků cizích a slovanských zvláště. Doprava k prostným z Čech již se zkouší, jako výbor pilně o to pečuje, aby Sokolstvo české v Chicagu ukázalo se opět jednou v plné síle, vedle všech těch bratrských sborů jiných organizací slovanských a nesdružených bez rozdílu kroje. U příležitosti této vydán bude "Památník" sboru, jakž sestavil pilný činovník br. Vonásek a právě touto knížátkou bude se dokumentovati nejlépe, co Sokolstvo v dotyčné části Chicagu bylo vykonalo na prospěch celku národního a utužení českého člověka. Těšíme se sami na tento rozmach nový, jako doufáme, že budou tu přítomni zástupci sborů našich z nejbližšího okolí, z měst méně vzdálených, jako bylo v Coliseum. Kdo jen poněkud může měl by tu být, sokolové i sokolky, jednotlivě i za sbory své. Tož na shledanou při práci sokolské.

— Nenáležíme nikterak k těm, kdož dílu dobrému, protože vyšlo z jiné hlavy, bychom nepřáli, ba právě naopak. Ano i tam, kde úsudek náš a náhled jiný, vždy mile rádí rozhodnutí většiny pilné a snaživé se podrobíme. Proto také s radostí nemalou zvěděli jsme, že dne 28. m. m. odebrali se naši v Chicagu do sezení rady západních parků a podali tu formální žádost o povolení místa pro Havlíčkův pomník v Douglas parku. Také předložili náčrtek pomníku. Na výboru byli Ferd. Svoboda, prof. J. J. Zmrhal a J. E. Zárobský, vedle obě. K. Vopičky a bývalého soudce Chotta a člena parkovní rady W. Kolářka, skoro vesměs členové našich sborů sokolských. Br. Kolářek představil výbor radě a ten objasnil účel své návštěvy, vysvětliv zároveň zásluhu Havlíčka o lid český. Po krátkém rozhovoru přijala rada jednohlasně návrh, aby místo pro pomník vyhrazeno bylo v Douglas parku, s tou ovšem podmínkou, že bude vyhovovat parkovním pravidlům a schválí jej umělecká komise. Povolení jest tu, na sborech našich bratrských i odborech sokolek jest nyní, aby pomohly k dokončení díla. Výbor vyjednal s akademickým sochařem Jos. Strachovským v Praze odlitek bronzových sochy kutnohorské, jenž stál by 11.000 korun, kdežto podstavec shotoven by byl zde. Výbor má na hotovosti již as \$4.000. Kdo můžeš, přispěj, at' dílo záhy dokonáno býti může, protože přispěješ na paměť sokola českého, jednoho z těch opravdových. Míníme sokola, muže udatného, statečného, povahy ryzé, lidu svého vůdce.

— V době, kdy list náš byl v tisku, zahájen byl v Clevelandu sjezd veliké Jednoty Českých Dam, podporující organizace, sesterské. Celá řada jest i těch našich sokolek v tomto sdružení, protože ze všech nejvolnější. My pak, sledující pilně pokrok jednot českých, přejeme každému počínu sjezdu toho zdar úplný.

Václav Třeška:

VEŘEJNÉ CVIČENÍ JEDNOT CLEVELANDSKÝCH.

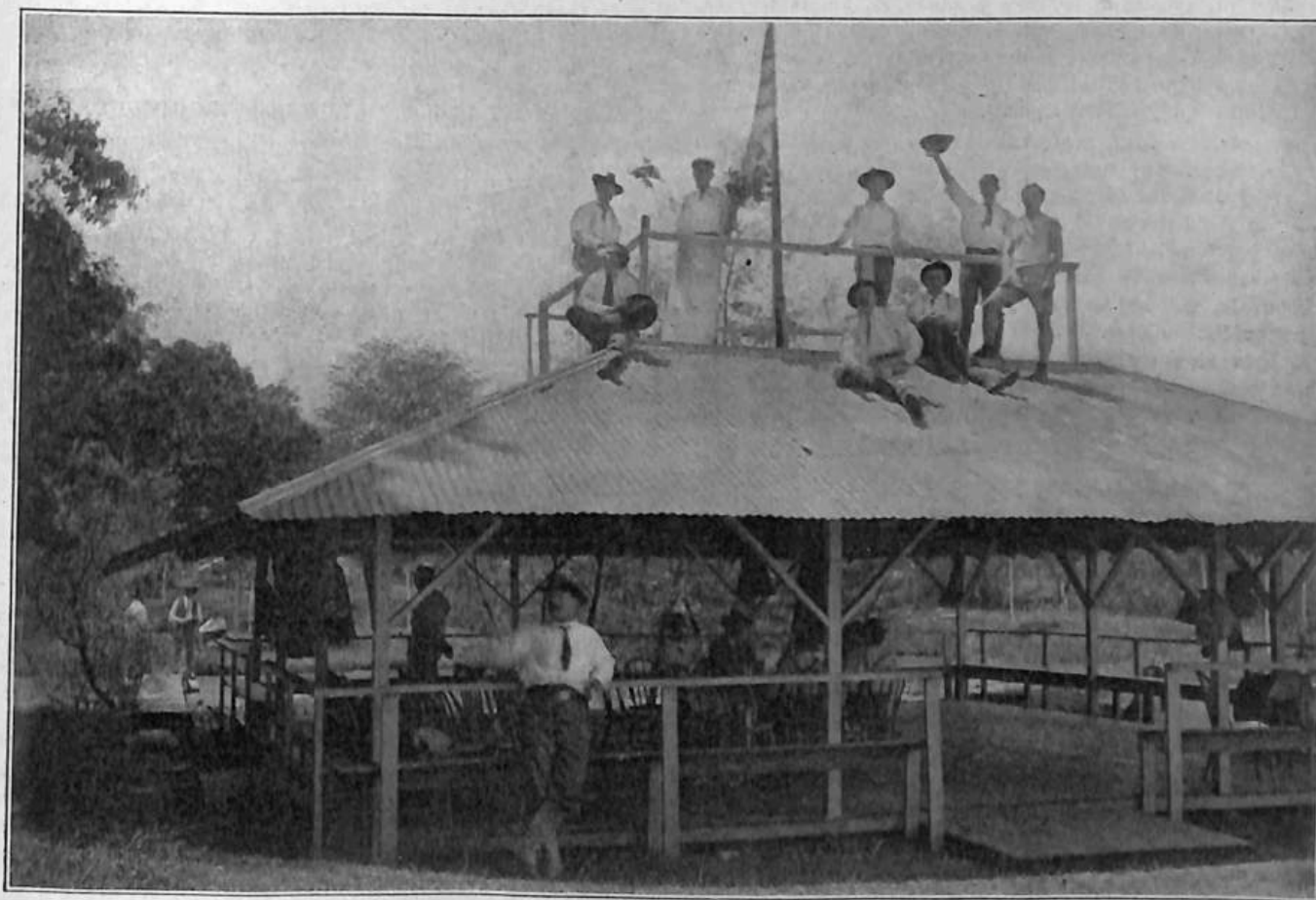
V neděli 7. června t. r. vystavily jednoty clevelandské svou práci před veřejností, majíce i společný výlet do Rau-sova parku. Vystoupení jednot clevelandských bylo částečně náhradou za neuskutečněný slet župní v Allegheny, Pa., jenž následkem letošní hospodářské krise odpadl.

O 1. hod. odpo. schází se místní jednoty ku společnému průvodu v tělocvičně Sokola "Čech", na Endel Ave. Odtud za veselé ozvěny hudby asi o 1½ hod. pochodu nejprve školní děti, dorost, členky, pak dále za trubačským odborem jednoty "Čech" pochoduje členstvo místních jednot ve čtyřstupovém útvaru v jeden šik spojené.

Průvod ubíral se v dosti vzorném pořádku, jmenovitě

bylo pro mne opravdu překvapením — a to tím více, vzpomněl-li jsem sobě na ten krásný štít Sokol "Čech". Doufám, že není mně třeba ztráceti mnoho slov a že naleznou se v jednotě "Čech" bodři bratři, již zjednají pro příště náležitou opravu. (Nejsou-li známé v trubačském odboru povely české, necht' se obrátí na br. cvičitele, ten jim potřebné vysvětlí.)

Po rozehodu na místě výletním oznamuje br. vedoucí Štíbr 15minutový pohov evičicimu členstvu a svolává technický odbor ku společné poradě, který usnáší se vzdor velkému parnu provést vše dle stanoveného pořadu. 1. Společná rej a zkouška cvičení společných; 2.) Proslov; 3.) Cvičení prostá žáků; 4.) Cvičení prostná s praporky žákyň; 5.) Cvičení s tyčemi žáků; 6.) Kroužení kuželi členek; 7.) Cvičení prostná členstva; 8.) Cvičení společná.

U cíle.—Na výletě T. J. S. St. Louis, Mo.

členstvo počínalo si uspokojivě až na místa výletu stanoveného. Žactvo ubíralo se trochu kachním tempem, tak že v tom slunečním žáru se pochod dosti prodloužil. Bylo by dobře podruhé při podobném žáru slunečním aspoň tu drobtinu do 10 roků dopravit drahou na místo, neb vezmeme-li v úvahu, že měla se pak konati zkouška, pak veřejné cvičení s dosti dlouhým pořadem v tom vedru slunečním, musíme si přiznati, že na té útlé konstrukci těla bylo příliš mnoho žádáno, což bylo ostatně citelně znáti při veřejném vystoupení.

Zmínky učiniti musím o trubačském odboru jednoty "Čech" — má dobře se cvičený trubačský odbor, což, se upříti nedá, však zajímavé bylo, že ani jeden "Sokolský pochod" jsme neslyšeli. Že málo prodechnutý duchem "sokolským" jest celý odbor, nasvědčuje nejlépe to, že br. náčelník jmenovaného odboru dával povely anglické, což

Ve 2 hod. 40 min. vstupují od seřadiště společně dorost, členky a členové na evičiště levým křídlem v před, v čele žákyň ku společné zkoušce reje a cvičení společných. Zkouška reje obstála, však odporučoval bych bratřím evičitelům prováděti rej při hodinách evičebních, aby aspoň částečně uvědomili si evičenci nejhlavnější směry k různým metám.

Taktéž zkouška cvičení společných dobře obstála, zvláště nástup dle plánu br. Štíbra prozrazoval technickou pílí a sice: střed členky s kuželi, z pravé a levé strany členstvo prostná, v témž pořádku žáčky s praporky, žáci s tyčem a prostnými, tak že celý nástup byl pestře zbarven. Jen odporučoval bych pro příště zachovati více klidu, neb to stále otáčení a opravování prozrazuje malou vyspělost kázně.

Po zkoušce odchází všichni evičící v témž pořádku, jako

byl příhod. Nyní očekával jsem malý oddech, aby zkouška částečně byla oddělena od původního veřejného cvičení, však nežli jsem se vrátil do seřadistě, byli již nastoupili žáci ku prostným vedením br. Panky. Na otázku, proč se tak stalo, dostává se mně vysvětlení od br. Štíbra, že jest doba pokročilá a tudíž třeba vše urychlit.

Ku zkoušce dovolím si podotknout, že jest nevhodné konati ji před samým veřejným, kde většina obecnstva přihlíží. Necht' se děje kdykoli, jen ne před samým vystoupením, neb zájem obecnstva k veřejnému jest pak ztenčen a znamená to asi tolik, jako když herci provedou před obecnstvem nejprve zkoušku a pak teprve původní představení. Pak při zkoušce hledíme cvičence o všech věcech poučit, čeho se musí vystríhat a hlavně ku kázni celkové obrátiti zřetel, aby pak při veřejném i ta mravní výchova sokolská viditelná byla.

Žáci při prostných počínají si obstojně, jen ta sestava, tuším čtvrtá, byla proti srsti a při nejlepší vůli nemohla tvořiti soulad s hudbou; radím pro příště ty výskoky něčím ladnějším nahraditi. Dále doporučuji po ukončení každého oddílu úplný klid zachovati.

Po odchodu žáků nastupují žacky s praporky připážno vztýčenými. Žacky byly připraveny se čtyřmi oddíly, však pro velký sluneční žár, jenž příliš na dívky účinkoval, evičeny jen tři. Při cvičení s praporky jevíly se citelné chyby v nestejných polohách paží. Pak pro příště jest nutno připraviti pro evičenky praporky, již by k provádění cvičení vyhovovaly, neb koupiti praporky den před veřejným a pak je na cvičišti ulamovat, nelze nazvati nářadí ku evičení a to byla hlavní chyba, že žacky neprovedly evičení tak, jak se očekávalo. Pak co to napadlo br. vedoucího, že dělал sám ukazovatele? Pak jsem viděl některé žacky, že usedaly po ukončení oddílu na zem; takové zjevy necht' pro příště vymizí.

Po ukončení evičení žáky nastupují žáci s tyčemi. Žáci činí lepší dojem, též prozrazují, že si mnoho ze slunečního úpalu nedělají. Přecvičeny čtyři oddíly obstojně, jen přesnější polohy tyčí, pak po každém oddílu k úplnému klidu žáky přispůsobiti třeba.

Po odchodu žáků nastupují členky s kuželi připážno vztýčenými. Cvičení členek bylo jedno z nejlepších čísel veřejného vystoupení. Přecvičeno pět složitých sestav, určených pro župní slet v Allegheny. Všechny pět sestav přecvičeno k úplné spokojenosti, i ten poslední, který mně dal tolik starostí, proveden ladně. Vytknouti bych měl jen, že některé sestry nenalezaly se ve stoji spatném, pak kužele nedržely všechny sestry připážno vztýčené, některé sestry mačkaly kužele pod paží, čímž rušen byl celkový dojem. Jinak odchází členky za všeobecného potlesku, který si plným právem zasloužily. — Bud'te podruhé zas tak pilné!

Po odchodu členek nastupuje členstvo ku evičením prostným počtem necelých padesát. Počet tento neodpovídá ani z daleka té veliké číslci členstva ve všech čtyřech jednotách sdružených. Málo vás bylo, bratří, však jakost stála za povážnutí. Přesným provedením byl jsem sám překvapen, neb všech pět sestav, určených pro slet v Allegheny, vyžadovalo velkou pílí a tu v pravdě evičící ukázali. Každý ukončený oddíl zdál se býti lepší předešlého, i ten poslední z místa proveden hravě. Ukázali jste, bratří, co pevná vůle zmůže a ta jest pro naši věc celkovou drahou a doufám, že bude příkladnou i těm ostatním bratřím lenivým, již přihlíželi nečinně, a že počet váš se pro příště zvětší.

Při evičení členstva měl bych k vytknutí ten neklid po ukončení každého oddílu, popotahování a opravování kalhot musí pro příště vymizet, neb to ruší dojem a káže celkovou.

Odchodem bratří skončeno veřejné evičení. Zbývající

dvě čísla společná prostná a členstva na nářadí odpadla následkem slunečního žáru, neboť jevíla se na všech stranách citelná únava jak ve členstvu, tak i v obecnstvu.

Shrnu-li celkové vystoupení jednot clevelandských, musím jim přiznati znatelný pokrok v práci technické, toto uznání bratřím evičitelům nemohl upříti nikdo, kdo byl svědkem jich v pravdě poctivé práce. Sloužilo ku etí nejen evičitelům, nýbrž všem bratřím, již na evičení podílu brali, ale i věci české v Clevelandu.

Přes to vše nestávejte se, bratří, domýšlivými a vrat'te se zpět do vašich tělocvičen k tiché a pilné práci, prohlubujte myšlenku sokolskou, třibřete povahu svou a bud'te bdělými nad tím, aby naše jednoty sokolské v pravdě staly se střediskem mravnosti, poctivosti, odhodlanosti práce naší a pravého ryzého vlsatenectví.

Cesta ovšem daleká, však dokažme, že sokolika neleká.

Franta Slavětinský:

VÝSLEDKY PRÁCE SPOLEČNÉHO CVIČITELE ŽUPY ZÁPADNÍ.

Po veřejném v Ord, Neb., zanesl jsem článek stejného ohlavení na poštu, bych tomu listu našemu a čtenářům jeho podal obrázek činnosti jednot našich v Župě Západní. Vracím se s blahým vědomím vykonané povinnosti a pocitem radosti nad zdařeným veřejným do "Opera Housu", kdež veřejné jsme odbývali, bych také mezi tou bujarou chasou pookřál a snad si i zatančil. Tak as myslil jsem sobě. Však sešlo z toho — vstoupiv do vnitř, slyším tu volání "Slávo!" "Franto!" Ohlédnou se a již tisknu pravici br. Jos. Brtovi, s nímž znám se z dob, kdy meškal jsem v Crete, Ptám se, jak sem přichází? A tu mi vysvětluje, že přestěhoval se do Rawenna a při tom představuje mi celou jeho společnost, s níž vydal se na cestu, aby přítomni byli veřejnému a zároveň, že již si jedou pro mě. Tak poznal jsem starostu Sokola Rawennského, br. Fialu a činovníky br. Veselého a Sedláčka. Litovali, že tak z daleka přijeli a nébylo jim dopřáno evičení viděti — přijeli totiž již po něm.

Obyčejné podobné cesty konají tu povozem, však tentokráte učinili výjimku a vyjeli si tou novější vymožeností — automobilem. A jak dobrosrdečný br. Fiala mně sdělil, praskly jim prý "podkovy" na tom "hromtobilu" as 7 mil od cíle cesty a tu nuceni byli požádati farméra, aby k cíli je dopravil. Touto nezávinnou nehodou přišli o požitek býti přítomni evičení. Rozmluvou a vypyřádáním s obou stran — zapomněl jsem na zábavu — až tu připamatovaly mně sokolky, že již čas, bych také i zde ty taneční kroky použil — ne prý jen v tělocvičně.

Druhý den br. Fiala již nechtěl svěřit svou osobu povozu, jenž tak často službu vypovídá, bez ohledu na to, kde člověk se nalézá — proto použili jsme poledního vlaku (jenž vozí vše), abychom do Rawenna jsme se dostali. V 11 hodin večer sprostěni jsme byli těch cestovních útrap upozorněním br. Brta, že již jsme v Rawenna. Sestoupili jsme s vlaku a tu ještě několik bratří hlásí se k nám s otázkou, kdež je automobil? Nedbal jsem již o nic — touha má byla do postele, a proto přistoupili jsme krok k rodině br. Brta, kdež dostalo se mi kýženého odpočinku.

Ráno ovšem, jako obvykle, samá prohlídka a seznamování — totiž jen dopoledne. Dopoledne nastala práce na evičováním závodních prostných s náčelníkem Brtem a evičitelem Múchou. To opakovalo se každý den, takže odjžděl jsem s vědomím, že seznámil jsem je s evičením tím dokonale. Večer vždy evičil jsem členstvo evičící, z nichž as 16 vybráno jest pro příští závody. Překvapen jsem byl tím počtem 30 junáků, již do evičení přišli a někteří až 7 mil přijeli. Toho večera cítil jsem se býti jenerálem —

vždyť to bylo poprvé za mého působení v Župě, že měl jsem takovou návštěvu ve cvičení.

Však při vši té radosti napadlo mě — zda-li snad nebylo rovněž tak u mnohých jednot v prvním čase jejich zrození. Slyším často od těch starších, co bylo nadšení, co cvičenci, když sbor se založil a nyní vidím, v jakém stavu tyto jednoty jsou, a tu nedivte se pranic, když v té radosti přijde myšlénka, nebude-li snad i zde takto později. Však budoucnost ukáže, zda ta obava má byla bezpodstatnou. Pakli ano, budu jen potěšen.

Jaké pozornosti nový tento sbor sokolský se těší se strany osadníků, viděti z toho, že slavnost 4. července otci města Rawenna svěřena byla k uspořádání Sokolu. A i tu použili jsme příležitosti té seznámiti ten lid s tím naším Sokolstvem.

Byv požádán, abych vedle řečníka anligického promluvil za Sokola, učinil jsem tak a odpoledne pak vložili jsme i my do obsáhlého programu dvě čísla. Podali jsme ukázkou cvičení na hrazdě a bradlech — tak, jak na krátký čas sboru trvání bylo jen možno. Činili jsme se jen co, aby nové to sdružení místně, snad poprvé na veřejnosti, před kritikou obstálo a seznámení to mu jen prospělo.

Bratří rawennští vedle práce v tělocvičně chtějí zříditi si jízdní odbor Sokola a tu poukazují je je ku přečtení článku br. Čermáka v minulém čísle "Sokola Amerického", s nímž rozhodně souhlasím a dovoluji si dodat, kde že by se vzalo cvičitelů k tomuto odboru. Jak dalece znám naše cvičitele, nevím ani o jediném, jenž v tom oboru měl by schopnosti. V městech odbory ty jsou nemožností a venkovští hoši, již denně nuceni jsou většinou s koňmi zacházeti, také as rádi se jejich na chvíli zbaví. Zprvu souhlasil jsem se zřízením tímto, však po delším přemýšlení — neoporučoval bych nic podobného.

V noci na 5. července rozloučil jsem se s bratry rawennskými, již v myslí mé vyvolali pocity radosti a slibiv jim, že zavítám mezi ně na delší dobu po závodech, sedl jsem do vlaku, jenž unášel mne k Omaze.

Odpoledne 5. července účastnil jsem se slavnosti 20. letého trvání Sokola So. Omažského. Nechci rozepisovati se o průběhu slavnosti, neb zajisté učiní tak dopisovatel sboru toho. Zde měl jsem příležitost seznámiti se s br. Jos. Čermákem, spoluredaktorem listu našeho, jenž při slavnosti této byl řečníkem. Prvý stisk ruky a pohled naň a již pocítil jsem náklonnost a úctu k muži tomu a několik těch hodin s ním prožitých počítám mezi ty nejlepší chvíle mého života. Slyšel jsem již mnoho řečníků zde i ve vlasti staré — však tak pěkně vysvětlit a rozebrat myšlénku sokolskou — dosud jsem neslyšel. Tak mluvit může jen muž, jenž život svůj věnoval tomu Sokolství, výchově toho lidu a mládeže.

Díky Ti, br. Čermáku, také za námahu Tvou, již věnoval jsi spisu "Těloevik". Každý z cvičitelů našich musí míti pro Tebe jen slova vděku a uznání, neb spisem Tvým, v tom oboru dosud jediným, vysvětlil jsi mnohé a poskytl neocenitelnou pomůcku k té nejlepší výchově — výchově tělesné, z níž plyne vše ostatní.

Ve středu 8. července odejel jsem do Schuyler a odtud dojíždím do Prague a Bruno. O místech těchto míním se šířeti rozpísatí přístě. Co toto píši, dělí nás již jen týden od závodů a veřejného cvičení Župy Západní, od dnů, kde ukázati máme tomu lidu veškerému výsledky snažení a péle na poli tělocvičném, výchovném. Slibuju si od dnů těch mnoho, snad nebudeme sklamáni?

Strom vědění není stromem života. Jen ono vědění jest mocí, které vede k činům

SRPEN.

2. Prvé závody N. J. S. v New Yorku, od 2.—4....1879
- Mimořádné závody Z. Župy ve Schuyler, Neb....1907
- Zal. odbor sokolek v Platsmouth, Neb.,.....1902
4. Závody N. J. S. v St. Louis, Mo.,.....1904
5. Návrh na založení N. J. S. J. V. Matějkou v New Yorku 1877
- Zemřel Fr. L. Čelakovský, básník.....1852
6. Druhé závody N. J. S. v Detroit, Mich.,.....1881
8. Úmrtí Tyršovo, zakladatele Sokolstva.....1884
- Amoros Fr., první zakladatel těl. proc. v Paříži...1846
- Nar. Gutsmuth, něm. vychovatel a těl. učitel...1759
10. F. B. Jahn, nar. ve Freibergu, otec turnérstva...1778
11. První sjezd N. J. S. v Chicagu, Ill.,.....1878
- T. J. S. Cleveland, O., zal.....1895
12. Český den na výstavě světové v Chicagu, Ill.,.....1893
- T. J. Tyrš v Cedar Rapids, Ia., zal.....1884
- Vyhořelo Národní Divadlo v Praze.....1881
13. Výlet českého Sokolstva na Moravu, do sloupských jeskyň a Brna.....1882
14. Šesté závody sokolské N. J. S. v Chicagu, Ill.,.....1893
- Sedmé závody N. J. S. v Clevelandě, O.,.....1900
- T. J. S. Schenectady, N. Y., zal.....1899
- Strašná porážka křížáků u Domažlic.....1431
15. Výlet Sokolstva do Krakova.....1884
- Národní Jednota Sokolská založena.....1878
- Slet Sokolstva v Budějovicích.....1903
16. Sjezd N. J. S. v Clevelandu, O.,.....1880
- Nar. T. Černý v Nymburce.....1840
18. Založena T. J. S. St. Paul, Minn.,.....1885
19. Založen těl. odbor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill.,.....1866
20. Páté závody N. J. S. v Milwaukee, Wis.,.....1891
21. T. J. S. Fugner, Long Island City, N. Y., zal...1866
22. Zemřel Jan Neruda v Praze, spisovatel a básník...1891
- Zemř. A. Eiselen, něm. spis. těl., v Mysdray, na Volyni 1846
- Třetí závody N. J. S. v Chicagu, Ill.,.....1884
24. T. J. S. Manitowoc, Wis., zal. Č. A. S.....1891
- Noe bartolomějská v Paříži.....1572
25. Sedmé závody N. J. S. v St. Louisu, Mo.,.....1904
26. Přemysl Ottokar II. zahynul na Mor. Poli.....1272
- Padl král Jan Lucemburský u Kresčaku.....1346
27. Český den na výstavě zamississippiské v Omaze, Nebr., ...1897
28. T. J. S. New Bedford, Mass., zal.....1904
29. Zemřela Kateřina Fugnerová, manželka zakladatele našeho.....1906
- Zemřel navrhovatel N. J. S., J. V. Matějka, v Chicagu, Ill.,.....1904
30. Jubilejní sjezd N. J. S. v St. Louisu, Mo.,.....1903
31. Zemřel dělnický vůdce La Salle.....1864

DOPISY.

Chicago, dne 19. července.

Dnes poprvé osměluji se napsati pár řádek a jestli za dobré uznáte otisknout je v "Sokole", učiňte tak. Jest odpověď ku zmínce na straně 197. červencového čísla t. r., jež zkráceně vyzní as takto: "Mělo by se rozhodně zjištění, co by se na příštím sjezdu mělo státi, aby sokolky celku našeho se nevzdalovaly." Otázka tato byla již mnohokrát v listě našem sokolském podána (někdy ovšem i v jiné formě), ale vždycky vyzněla, žel, na prázdno. Jsem jist, že jest mnoho sokolů i sokolek, již ví, jaká medicína na tuto bolest naši, ale proč nepodají svého náhledu, svého úsudku, nedovedu si vysvětlit. Dle mého náhledu jest hlavně ten na pohled malý poplatek k V. V. N. J. S. Čtyřicet

centů ročně se zdá být na prvý pohled malý poplatek pro sokolku, který odvésti má N. J. S., avšak tam, kde čítá odbor aneb sbor sokolek na 100 až 200 členkyň, jest tu již \$40 až \$80 ročně a na těch \$80 již se skutečně hledí jako na velké vydání a proto takový odbor nepřistoupí. A nepřistoupí-li k N. J. S. odbor aneb sbor ten nejsilnější z důvodů, že musí podporovat sbor, jehož jest odborem a z ohledu na to, že poplatek onen jest vysoký, nepřistoupí pak sbory a odbory, které méně členkyň mají, rovněž, odvolávajíce se na ty nejsilnější, že také ještě nepřistoupily, aneb co by bylo platné, aby jeden sbor patřil k N. J. S. a pět jiných nikoliv. A proto na příštím sjezdu mělo by se hledět k tomu, aby se poplatek ten snížil na nejnižší stupeň, řekněme na 10c., jako jsou poplatky župní, a uznali sjezd za dobré, třeba ještě menší, a tím doufám, že se docílí, že každý sbor a odbor sokolek k N. J. S. patřiti bude a zároveň se získá stejnost kroje cvičebního i po případě druhého, neboť jest věc, na kterou si sokolky daleko více potrpí, nežli naši sokolové. A slétne-li se pak více sborů dohromady, bude radost pohlednouti na tu stejnost a sjednocenost a tím pak ty pentličky druhů rozmanitých úplně vymizí. Co se pokladny N. J. S. týče, myslím, že tím neutrčí nikterak, ba naopak získá. Vzdor velkému vedru naše sokolky, sboru Čechie totiž, cvičí statečně počtem asi 24, připravující se na den 6. září. Sokolové však by zasloužili důtku. Na zdar!

Mt. Pleasant, Pa., 25. července.

Jsem skutečně nucen již napsati několik řádků také o naší nově založené jednotě v Mt. Pleasant, Pa. Dne 9. června sešlo se několik bratří Řádu "Dobromil" č. 108 Č. S. P. S. v České Nár. Síní, aby si porokovali o otázce sokolské. Náhodou přihodilo se mně do oné schůze přijít a celý úkol a cíl Sokolstva bratřím vysvětliti. V městě tomto mluvilo se již před dvěma lety o založení sboru sokolského, ale následkem toho, že nebylo síly cvičitelské, rozpadla se celá věc. Bratři, kteří byli nadšení, ochabli a tak vše usnulo. A hle, po dvou letech probudila se v krajanech zdejších znovu láska k Sokolstvu a všichni chopili se práce na poli sokolském a národním. Všichni bratři (starší) uznali, že jest nutno, aby takový spolek zde stával, aby mládež naše neotravovala se více v pijáckých klubech jak se až do nynější doby stávalo. Bratři uznali že jen Sokol zachrání mládež naši od odnárodnění. V první schůzi přihlásilo se 20 členů. Druhá schůze odbývala se dne 5. července a při této schůzi již přihlásilo se dalších 15, tak že náš sbor čítá za ten krátký čas svého působení 35 členů. V této schůzi byli zvoleni činovníci na běžný rok. Zvolení byli následující bratři: starosta Jan Šimandl, náměstek Vác. Hrabák, tajemník Kar. Šíp, účetní St. Pacl, pokladník Jos. Pacl, vnitřní stráž Jos. Zeman, náčelník a cvičitel Lojza Přikryl. Do výboru majetku zvoleni M. Pokorný, Jos. Šebek a Fr. Hrabák. Dále usneseno, by náš sbor jmenoval se pro vždy Těl Jed. Sokol "Ladimír Klácel." Ve schůzi této čteny a přijaty byly stanovy N. J. S. Poněvadž všichni bratři se stanovami N. J. S. souhlasili, přihlásila se Těl Jed. Sokol "Ladimír Klácel" do Svazu N. J. S. Nesmím zapomenout, že nás zde navštívil náměstek T. J. S. "Říp" z Allegheny, Pa., br. A. G. Tvrďý, br. Nebožátko a obě. Jaroslav Procházka, říditel Franklin Banku. Br. Tvrďý a p. Procházka promluvili k bratřím kteří byli přítomni v Čes. Síní "O cílech Sokolstva" a slíbily, že budou vždy sbor tento podporovat, a taky při této příležitosti musím podotknout, že tito tři bratři darovali každý \$5.00 ve prospěch toho, aby pořídilo se nářadí, kteréž chceme co nejdříve zakoupit. Doufáme, že bratrská i jiné sbory nám ku pomoci přikvácí. Dosud cvičíme prostná a pochodová, cvičí 25 bratří.

Dosud přišly od následujících milodárů peněžité příspěvky: br. A. G. Tvrďý \$5.00, br. Em. Nebožátko \$5.00, obě. Jar. Procházka \$5.00, Jos. Řihánek \$1.00, Řád "Žižkův Kalich" č. 46 Č. B. P. J. \$10.00, Sbor "Žena Dělníka" č. 57 J. Č. D. \$10.00, Řád "Dobromil" č. 108 Č. S. P. S. \$20.00. Všem těmto dárcům volá Těl Jed. Sokol "Ladimír Klácel" v Mt. Pleasant, Pa., srdečně Na zdar!

Lojza Přikryl.

New York, 26. července.

Těl Sbor Dívek a Paní v New Yorku jednohlasně zvolil starostku Annu Veselou zástupkyní do sjezdu, který odělvati se bude v Detroit. Jest první sjezd od doby co sbory sokolek náležejí k Nár. Jed. Sokolské, a proto jest třeba, aby bráno bylo vážně, jako každý jiný sbor N. J. S. náležející. Až dosud vykonáno pro ně velmi málo — skoro nic. Víím, že bude dost obtížno na něčem se ustanoviti, poněvadž některé sbory sokolek jsou jen odbory a velmi málo neodvislých. Náš sbor je samostatný, úplně neodvislý, a bylo by záhodno aby na to byl brán ohled.

Na sjezdu jest mnoho a mnoho k projednání. Co jest hlavně třeba a co při každé příležitosti do očí bije jest, že členové i členkyň zde narození nevědí ničeho o české historii a literatuře. Myslím, že jsme v tom směru až dosud málo vykonali. Umíme jen pořádati zábavy a tance — poučné přednášky při nichž nikdo nepřednáší, za to však máme za takové přednášky pohyblivé obrazy a nezbytné cvičení první čtyry na hrazdě, kde členové provádí výkony tak krkolomné, až se divákům tají dech. A říkají tomu tělocvik! Jest na čase, aby na sjezdu se pojednalo o způsobu jakým by se tohle vše nechalo změnit a napravit.

Úplně souhlasím a za zcela dobré a správné uznávám zrušení závodů sokolek jak v předešlém čísle "Sokola" jest podáno. Doufám, že mnoho jiných sester jest se mnou stejného názoru. Kdesi v listě se činí i zmínka o tykání mezi sokoly a sokolkami. At' se na sjezdu ustanoví cokoliv nebude tím pomoheno. Naši sokolové i sokolky, myslím zde narození, mluví mezi sebou anglicky. Mluví-li snad náhodou česky, tykají každému, neznajíce jiného způsobu, a jako mnoho jiných špatně překládají you na ty.

A konečně "last but not least." Co a o čem jest dovoleno dopisovateli psáti? Společně jsem vždy, že jest-li některý dopisovatel zaslal do "Sokola" dopis a pořadatel uznal za dobré jej uveřejnit, že byl dobrý, a do "Sokola" se hodí. Nedávno přesvědčila jsem se však o jiném. Pro jistý dopis bylo u nás v New Yorku mnoho zlé krve. Vzdor tomu, že byl psán všeobecně, jednotlivců se nijak nedotýká, bylo na dopisovatele zle útočeno od přátel lidí, kterých prý se to mohlo týkat.

Pro uvarování všech budoucích nedorozumění navrhuji zcela vážně, aby se o tom na sjezdu pojednalo. Důležité jest má-li dopisovatel psáti jen o velkolepých zábavách, které ten či onen sbor pořádal a popsat ty zábavy tak nadšeně, že lidé kteří tam byli a později četli popis myslí, že byli někde jinde — aneb má-li dopisovatel psáti o věcech týkajících se našeho českého veřejného života, našich chybách, potřebách atd.

Až dosud se nikdo o tomhle nezmiňoval. Z toho soudím, že se jinde dopisovatelům lépe vede, aneb mají jinde lepší dopisovatele. Na zdar!

J. Voříškova.

Cedar Rapids, Ia., 28. července.

Jako jsem se nemálo potěšil i poučil z rozličných statí v minulém čísle tohoto listu uveřejněných, tak nemálo překvapen a zarmoucen byl jsem návrhy, jež příštímu sjezdu činí jednota milwaucká. Návrhy její — až na první — (jenž společného cvičitelce se týká a s nímž bych konečně souhlasil), jsou takého rázu, že podány jsou bez jakýchkoli dů-

vodů, jsou v stavu vzbuditi u čtenáře sokola trpké pocity a vážnou nedůvěru v upřímnost navrhovatelů. Zvláště návrh na zmenšení tohoto listu našeho o osm stran. Až do přečtení návrhů oněch byl bych býval hotov vsaditi "svůj krk proti zlámané grešli", jak se říká, že nenašlo by se v celé Národní Jednotě Sokolské ani deset členů, kteří neuvítali by rozšíření, vlastně zvětšení listu našeho s jásotem. — A zatím takový návrh! — Což pak bratří milwanuští časopis náš nečtou? Nestojí téměř každé jeho číslo každému z nich za několik 10 centů? Mně ano, a doufám, že převážně většině bratří! Vždyť v čísle ku př. posledním sneseno pouze na jedenácti prvních jeho stranách tolik vysoce cenných pokynů, tolik cenné látky k vážnému přemýšlení nutící, že hrd může býti na časopis náš každý z bratří. A co články další? Co črty "Z našich kruhů"? Co ony rozličné dopisy? — Ne, ne, bratří zástupci na sjezdu shromáždění! Učinite-li jakou změnu s časopisem naším, tož jej učiňte větším a možno-li, širším kruhům ještě přístupnějším, ponechajíc řízení jeho týmž silám! Vždyť upřímně řečeno, nevěřím, že naši byste lepších! —

Neděle právě minulé odbyval nově založený sbor solonský společně s jednotou naší výlet do háje Meyerova. Vydařil se v každém ohledu. Cvičení, jehož účastnilo se 26 členů, přijato bylo vešlechným obecnstvem s hlučnou pochvalou. Cvičeno na hrazdách, bradlech, koni na šif i na děl, ve skoku a tyčemi. Zvláště cvičení tyčemi se líbilo. Budou-li hoši solonští stále takto pokračovati, vyrůstá v nich závodníkům našim nebezpečný soupeř. —

Vroucí přání několika upřímných přátel myšlenky sokolské v Iowa City stalo se skutkem, a myslím, že na jiném místě tohoto čísla bude již oznámeno přistoupení tam založeného sboru k Národní Jednotě Sokolské. A to vzdor tomu, že jeden z pánů "vyššího vzdělání" všemi možnými prostředky pracoval proti, užívaje při tom výrazů, za které by se i prasprostý slouha styděl, a jejichž oprávněnost by po čertech špatně dokazoval. — Tím však větší zdá se mi zásluha těch, nyní již bratří, kteří podobných také—vzdělanců nedbajíc, přihlásili se pod prapor náš a slíbili cestou Fugnera a Tyrše na prospěch lidu našeho pracovati. Srdečně "Na zdar Vám, bratří!" J. Halq.

Little Ferry, N. J., 27. července.

Zasílám první dopis za Těl. Jed. Sokol Little Ferry, kteráž chce pracovati svorně s jinými sbory patřícími k N. J. S. Uvedení jsme měli v Sokolovně 4. července. Uvedl nás br. Max Grabenstein, tajemník Výkonného Výboru. V krátké řeči, kterou k nám promluvil, vysvětlil nám, proč jsme sokoly, i myslím, že každý bratr dle toho bude také pracovati, aby snad nebyl sokol jen proto, když je nějaký průvod, aby se ukázal v stejnokroji. Po uvedení byl skvělý průvod, jehož se účastnily tyto sbory a kterýmž také srdečně děkujeme: V. V. Nár. Jed. Sokolské v New Yorku, Ústř. Výbor Župy východní, Těl. Jed. Sokol New York, T. J. Čes. Slov. Sokol v Bayonne, N. J., T. J. Sokol Newark, N. J., T. J. Sokol Fugner, L. I. City, N. J., Č. S. T. Jednota v Haverstraw, N. Y., a T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y., a zároveň děkujeme všem sokolkám a Č. S. P. D. S. Rádu Liberty čís. 9. za účastnění se naší besedy, která se otevřela po průvodu u obě. Holtze a kterou jsme ve veselé náladě měli v Sokolně. Slavnost naše vzdor nepříznivému počasí se vydařila skvěle. Zároveň také děkujeme p. J. Matouškovi z New Yorku, dále p. Petříkové a p. Lázníčkové a br. Jakubu Vogtovi za dary, jež jsme od nich dostali.

Také jsme uctili minule památku zemřelých br. V. Petříka a B. Lázníčky, zakladatelů naší jednoty a dobrých pra-

covníků pro Sokola. Zemřelý br. Petřík dal dorostu dobré naučení, poněvať ty, co byli tehdy jeho žáky, dnes je máme všechny již členy. Dnes má náš sbor 36 členů, 9 čekanců, 20 žáků a 74 žaček. Zajisté dosti pěkný počátek. Do sjezdu zvoleni: br. J. Dvořák, náhradník br. V. Kour. S bratrským pozdravem Jindř. Budín.

Bruno, Neb., 30. července.

Jsou jen potěšitelné ty zvěsti sokolské v době poslední, jakoby se všude náležitým rozmachem dílu opravdovému chtělo dáti výrazu, zejména před tím naším sněmem sokolským a ten list náš, to zrcadlo veškeré činnosti naší povídá nám téměř na každé stránce. A jako ještě více čekám té práce brků sokolích v tomto čísle, tak těším se i na onu, jež v Omaze nám nastává při zápolu Župy Západní. Podrobnosti asi budou příště. Jedu do Omahy a tu jen jednoho mi líto. Hnedle každý rok jsme vysílali dvě čety, až letos se nám jaksi pokazilo. Tři cvičenci odjeli nám do Dakoty, tak že nemáme celé čety do druhého oddělení. A do třetího rovněž tak. Máme pryč tři hochy plné, jeli do škol o prázdninách. Kouká to s námi smutně, přijet na závody a mít jen po půl četách, ale lépe tu být, nežli zůstat doma. Mnohé sbory tu ani borce své mít nebudou, co zatím náš slaboučký sbor přec jen podati chce průkaz práce. Jako starý harcovník napsal jsem těchto pár řádků, jen proto, že chtěl jsem být v řadě těch našich písmáků, již dnes v těch sloupcích "Sokola Amerického" dali si dostaveníčko, protože vím, že s mnohými na sjezdu se sejdem a potřeseme si pravicí bratrskou, mužnou a poctivou, jdouce v práci a zase práci na dobro celé naší N. J. S. Jen jedno mi divné, že jména mého jako soudce v župních závodech v minulém čísle nenalezám mezi druhými. Nepravím k vůli sobě, jako bratřím sboru mého. Stalo se as náhodou, vynecháno v sadbě.

Sbor náš se opět připravuje na velikou slavnost otevření naší Sokolny. Bude tak 6. září, tedy v tentýž den co bratří naši v Chicagu budou manifestovati tu práci naší sokolskou v Town of Lake. Jen, aby nám zase počasí nepřerušilo, jako minule. Pořad bude vhodný. Česky mluvíti bude prof. F. A. Štech, anglicky omažský major J. C. Dolman a senátor C. H. Aldrich a bývalý senator Chas. Hastings. Budeme mít veřejné sboru našeho, našich z Abie, Schuyler, Brainard a Omahy. Těším se na sjezd, těším se na práci jeho, jež od sjezdu minulého tolik byla přinesla, tolik nových sborů zaručila. Na zdar! Václav Blatný.

LISTÁRNA REDAKCE.

J. H.: Ne kolik lístků se napiše, ale co a jak se napiše. "Napsané trvá", a proto třeba v projevech se mírniti. Jsme tu od toho, abychom škrtali. To Tvoje však ani škrtati se nedálo a šlo přímo do koše.

Sokolka: Máš pravdu, však jsme již opatřili. Není v životě mnohých opravdovosti. Ti, co mohli by nejvíce pracovati, krčí se, jen aby si ocet nikde nerozlili k vůli "businessu". Za sebe v boj vysílají jiné a pak, když se má barva přiznati, jednoduše se ještě více skrčí, aneb vlastním svým harcovníkům — vynadají.

S.: Neuveřejníme.

Balcar: Tyfilitis jest zánět slepého střeva, obyčejně se zánětem přívěsku červíkovitého — appendicitis — souvisí. V každém případě operace třeba není, však o tom lékař s ranhojičem rozhodují, zejména v případě zastaralém, o němž píšeš.

Zvědavý: Byl Petr, Jindřich Ling ve Švédsku, jenž založil zvláštní školu tělocvičnou. Do Pruska zanesl Hugon Rothstein, vláda pak podporovala, protože škola Jahnova se jí nezamlouvala, lpěla prý na ní skvrna liberální a demokra-

tická. Do Čech tělocvík dle školy Jahnovy uvedl Rudolf Stefani r. 1842.

J. J., Neb.: Jaká porada. Dokaž, že jsme byli špatně informováni, a bude to.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ČERVENEC 1908.

Příjem.

1. T. J. S. Milwaukee, Wis., doplatek do fondu pro sjezd za r. 1908.....	\$ 6.00
1. Za tři knihy, St. Huska, Chicago.....	.99
3. S. J. Philadelphia, Pa., za II. 1908.....	16.20
3. T. J. S. Čechie, Chicago, za II. 1908.....	10.30
3. Do fondu pro sjezd za r. 1907—1908.....	18.10
3. Sb. Sokolek Plattsmouth, Neb., za II. 1908....	.80
6. T. J. S. Solon, Ia., za vstupné.....	10.00
6. Sb. Sokolek Omaha, Neb., za II. a na III. 1908..	4.80
7. Předpl. na S. A., D. A. S. v Passaic, N. J....	1.50
7. T. J. S. Fügner, L. I. City, N. Y., za II. 1908..	22.50
7. Za počtářské listiny od Slov. Sokola, N. Y.....	.30
8. T. J. S. Tábor, Chicago, za I. a II. 1908.....	102.90
8. T. J. S. Tyrš, Newburg, O., za IV. 1907 a I. 1908	30.90
8. Do fondu pro sjezd za r. 1908.....	5.00
11. Sb. Sokolek Blesk, Baltimore, Md., za II. 1908..	5.30
11. T. J. S. Jirí z Poděbrad, Clarkson, Neb., za I. a II. 1908	24.40
11. Do fondu pro sjezd za r. 1906—1908.....	4.70
11. T. J. S. Jonáš, Wilson, Kans., za I. a II. 1908..	38.10
11. Plzeňský Sokol, Chicago, za II. 1908.....	121.30
14. Předpl. na Sok. Amer., G. Banjak.....	.75
14. T. J. S. Wilber, Neb., za I. a na II. 1908....	25.90
14. Do fondu pro sjezd za r. 1907—1908.....	8.80
14. Za 100 platebních knížek od Sok. Ravenna, Neb.	1.00
15. T. J. S. Ladimír Klácel, Mt. Pleasant, Pa., za vstupné	10.00
16. T. J. S. So. Omaha, Neb., za II. 1908.....	28.40
16. T. J. S. Howells, Neb., za II. 1908.....	9.40
16. Za knihu Tělocvík od Buriana, Chicago.....	2.75
18. Sokol Slovanská Lípa, Chicago, do fondu pro sjezd za r. 1905—1906—1907.....	54.00
18. T. J. S. Crete, Neb., za II. 1908.....	19.70
21. T. J. S. St. Louis, Mo., za I. a na II. 1908....	73.60
21. T. J. S. Chicago, Chicago, Ill., za II. 1908....	96.75
21. Za knihu Tělocvík od D. A. S. Winfeld, L. I. Cty, N. Y.....	2.50
21. Za knihu Tělocvík, Tom. Štefek, N. Y.....	2.00
21. Za knihu Tělocvík od Jana Fryše, Detroit, Mich.	2.25
21. T. J. S. Tyrš, Newburg, O., do fondu pro sjezd za r. 1907.....	5.30
21. T. J. S. Čes. Lev, Brainard, Neb., do fondu pro sjezd za r. 1905—1906—1907—1908.....	7.30
21. T. J. S. Čes. Lev, Brainard, Neb., na II. 1908..	4.70
22. T. J. S. Praha, Chicago, za II. 1908.....	58.70
22. T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., za II. 1908..	27.90
22. T. J. S. Omaha, Neb., za II. 1908.....	65.10
23. Za tři knihy Tělocvík, V. Jebavý, Chicago.....	6.75
23. Č. A. S. Manitowoc, Wis., za II. 1908.....	12.40
25. T. J. S. New Bedford, Mass., za IV. 1907 a I. a II. 1908	
25. T. J. S. New Bedford, Mass., doplatek do fondu pro sjezd za r. 1908.....	.90
25. Za ohlášku v Sok. Amer.....	3.00
25. T. J. S. Timken, Kans., za I. a II. 1908.....	9.00
28. Sb. Sok. Libuše, So. Omaha, Neb., za II. 1908..	3.00
28. Za knihu Tělocvík, M. Dědek, Binghamton, N. Y.	2.75
29. T. J. S. San Francisco, Cal., za II. 1908.....	24.20

29. Sokol Ravennský, Ravenna, Neb.....	11.20
30. T. J. S. Haverstraw, N. Y., za II. 1908.....	3.60
31. T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., do fondu pro sjezd za r. 1906—1907—1908.....	18.80
31. T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.....	3.10
31. T. S. Dívek a Paní, N. Y., za II. 1908.....	25.60

	\$1,073.09
Hotovost z minulého měsíce	\$6,963.44

Úhrnem	\$8,036.53
------------------	------------

Vydání.

2. Za čtyry cuts pro S. A., Ringler Co., N. Y....	\$ 10.00
2. 200 papír. obalu na knihu Tělocvík, The Tension Envelope Co., N. Y.....	8.00
2. Za vyplnění dvou diplomů pro nové členy, A. Šedivý	2.00
8. Za tři nářadí pro T. J. S. Little Ferry, N. J..	63.10
8. Za 5131 výtisků S. A. s výpr. a pošt. pro červen, Nár. Tiskárna, Chicago	208.98
8. Polovina za cestovné organisátorů Župy Vých.	3.10
17. Za poštovné knihy Tělocvík rozesl. časopisům..	6.20
21. Za poštovné knihy Tělocvík rozeslané sborům N. J. S.	7.80
21. Vrch. poř. S. A. za červenec, Dr. J. Rudiš-Jičín-skému	30.00
21. Výp. poř. S. A. za červenec, Ant. Hallerovi..	10.00
21. Výp. poř. S. A. za červenec, Jos. Čermákovi..	10.00
23. Za tisk, vazbu a jiné práce knihy Tělocvík, br. Fr. Lierovi	584.00
23. Za tisk zlatem a rytiny pro knihu Tělocvík, p. A. Haškovi	24.00
27. Za express dějin z Chic., cuts pro S. A. a pošt. knihy Tělocvík	3.40
27. Za cuts pro S. A., Ringler Co., N. Y.....	44.55
29. Za stříbrné poháry, sokolské odznaky atd. pro závody Župy Západní, br. Houdkovi.....	102.30
29. Zasláno na výplatu soudců atd. pro Župu Západní, br. Old. Jelenovi, Omaha, Neb.....	250.00
31. Za devět cest do schůze V. V. Štěp. Kostkovi..	2.34
31. Za pět cest do schůze V. V. Vine. Zvoníkovi..	1.30
31. Za poštovné za šest měsíců tajemníku V. V. br. M. Grabensteinovi.....	1.82
31. Služné tajemníku V. V. za druhé čtvrtletí t. r., br. M. Grabensteinovi.....	8.75
31. Služné pokladníku V. V. za druhé čtvrtletí t. r., br. Fr. Lierovi.....	5.00
31. Služné jednateli V. V. za druhé čtvrtletí t. r., br. J. Černýmu.....	45.00
31. Poštovné, dovozní a pod. jednateli V. V. za druhé čtvrtletí t. r.....	5.66
31. Za dvacet vavřín. věnců se stuhami pro závody Západní Župy, M. Ryšánek.....	22.00

Úhrnem	\$1,459.30
Příjem	\$8,036.53
Vydání	\$1,459.30

Hotovost	\$6,577.23
Fond pro příští sjezd v Detroit, Mich.....	\$2,032.47
Fond pro běh cvičitelský.....	42.85
Základní fond Národní Jednoty Sokolské..	300.00
Na Germania Savings Banku.....	\$2,450.00
Na Dry Dock Savings Banku.....	2,450.00
Hotovost v pokladně Nár. Jednoty Sokolské.....	1,677.23

\$6,577.23

Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ.

Cleveland, O., 28. června.

Jelikož se do schůze nedostavil starosta, ani náměstek na přání zástupců účastníků zahájil schůzi jednatel E. Šlapák, načež zvolen starostou Alois Urbanec.

Do schůze se nedostavili následující: Josef Štibr, Václav Štibr, Josef Ouřada, Vác. Přech omluven, Frank Jiše, Anton Novotný a Karel Turek, všichni neomluveni.

Zápis z minulé schůze čten a přijat s opravou, aby ta jemník vždy zaznamenával zástupce schůze přítomné.

Vác. Přech zasílá omluvu, proto že jest mu nemožno do-
stavit se do schůze. Po delší debatě omluva přijata.

Dopis T. J. S. Podlupný čten a přijat. Tajemník oznamuje Župě, že z nařízení T. J. S. Podlupný vrací nám dva dopisy zpět. Usneseno dopisy přijmout a záležitost odkázat sjezdu.

Dopis náčelníka T. J. S. Říp v Allegheny, Pa., čten a přijat. Br. Přikryl oznamuje, že zakládá sbor sokolský v Mt. Pleasant, Pa., a dosud že jest 35 členů přihlášených. Usneseno, aby br. Přikrylovi, též T. J. S. Říp se vyslovil dík za zjevnou činnost, která skutečně ústřední výbor jen těší. Má se zaslati dopis novému sboru ustavenému s přáním mnoho zdaru.

Dopis T. J. S. Horník v Dillonvale, Ohio, čten a přijat. Bratři žádají, aby byli 8. června uvedeni do N. J. S. Dopisu jest již vyhověno jelikož Alois Urbanec dotýčenou jednotu uvedl.

Sokol Urbanec podává zprávu o uvedení T. J. S. Horník příznivou a řeč, kterou při uvedení přednesl má býti v "Sokole Americkém" uveřejněna, což si br. Urbanec na starost vzal. Zároveň podává účet za ztrátu času a cestovné \$10.00 V. V. k zaslání.

Na to schůze skončena a příští schůze se odbývá u sboru Sokol Nová Vlast.

Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ŽUPY STŘEDNÍ.

Zápis Výboru Župy Střední ze dne 20. července.

Za nepřítomnosti starosty a náměstka zahájil schůzi jednatel. Nepřítomni byli bratři: W. J. Šedivec, Aug. Tesař, Jos. Janda a Petr Plamínek. Br. Triska se dostavil později. Za předsedajícího zvolen br. Zavádil.

Zápis z minulé schůze čten a přijat.

Výkonný Výbor oznamuje, že dne 6. července přijmul do N. J. S. nový sbor pod jménem T. J. S. Solon, v Solon, Ia. a že byl též přidružen k Župě Střední. Vzato k vědomí a jednatel má zaslat patřičné uvítání.

T. J. S. Tyrš ze Cedar Rapids žádá, abychom učinili nějaké opatření pro jejich br. B. Trefného jehož přičiněním byla nová jednota v Solon založená, a který se stará zároveň o založení sboru v Iowa City. Jedna cesta tam stojí \$1.50 a br. Trefný tam byl nejméně osmkrát a stále dojíždí jednou týdně, k čemuž jest třeba skoro 24 hodin, jelikož musí vždy zůstat přes noc. Usneseno povolit prozatímne \$25.00 a další nechat do příští schůze až bude více členů přítomno.

T. J. S. East St. Louis stěžuje si, že nepravdělně do-
stávají "Cvičitelské Listy". Jednatel vysvětlil, že není vinou jeho, poněvadž již tři čísla nedostal, následkem čehož nemohl rozeslati. Uloženo jednateli dopsati na vydavatelstvo v Plzni a otázkou se po příčině proč list nepravdělně zasílán. (Br. Erben byl povážlivě nemocen. Pozn. pořadatele.)

Dále rokováno o 20letí T. J. S. Praha v Town of Lake, jak bychom jim mohli být nápomoeni. Nemohli jsme najít

však dalších prostředků. Jednatel se nabízí zastupovati Župu při této slavnosti, což s díky přijato a dále mu nařizeno zaslati blahopřejný dopis.

Sokol Čechie zasílá župní poplatky za I. půlletí 1908 \$9.10, Sokol St. Paul zasílá župní poplatky v částce \$7.25, jelikož ale jest to mnoho má si jednatel odpočíst poplatky do konce tohoto roku a ostatní zaslati zpět.

Z úty pro pana Pelanta, který ten večer přednášel v St. Louis, dán návrh na odročení schůze na čtvrtek dne 30. t. m. což přijato. Příjem \$14.00. Vydání \$25.00.

Zápis ze dne 30. července.

Náčelník V. K. Triska zahájil schůzi. Nepřítomni byli bratři: Fr. Široký, V. J. Šedivec a Petr Plamínek.

Br. Trefný ze Cedar Rapids podává zprávu o své činnosti při zakládání sboru v Solon a Iowa City, Ia., a žádá o náhradu za jízdné, za ztrátu času ponechává na naší vůli. Zpráva vykazuje, že od 30. dubna do 23. července konal celkem 14 cest s přímým vydáním \$1.50 za každou. Průměrná návštěva cvičení vykazuje 15 členů s jedním veřejným cvičením. Zpráva jest výborná. Usneseno povolit \$15 za ztrátu času a na příště pak povoleno pouze cestovné a sice na dobu 3 měsíců, za ztrátu času by se dohodl s jednotou v Solon. Dále bylo usneseno požádati V. V. o částky Župou věnovaných na založení onoho sboru, jelikož to spadá do právomoci V. V.

Jednatel V. V. br. Černý zasílá dopis, že v Ennis, Tex., jest dobré pole k založení nového sboru, poněvadž dostal od tamtuh dotazy, a žádá bychom v tom směru potřebné kroky učinili. Totéž sděluje s námi br. Cyrill Sádlo z Oklahomy a sice, že v Hallettsville, Tex., jest taktéž mnoho Čechů, kteří by se dali zorganizovat. Ač Texas patří do právomoci Župy Západní neméně uloženo jednateli tam dopsat a pomáhat dle potřeby.

Sokol Tesař podává zprávu, že z 9 posluchačů na kurs mu zbyli pouze 3 a přeje si vědět zda-li má dále pokračovat. Uzavřeno pokračovati dále a lenivé posluchače trochu povzbuditi.

Dále vzata na přetřes oprava stanov na příští slet jelikož ale br. Tesař se vyslovil, že místní zástupci již vše náležitě přetřásli ponecháno na starosti jim.

Příjem žádný, vydání \$15.00.

Na zdar!

Fr. Vůch, jednatel.

ČTVRTLETNÍ ZPRÁVA ÚSTŘ. VÝBORU ŽUPY STŘEDNÍ

za I. a II. čtvrtletí 1908.

Příjem.

Za pokladníkem z minulého roku.....	\$242.66
T. J. S. St. Louis, župní poplatky.....	11.10
T. J. S. Mt. Pleasant, župní poplatky.....	2.00
T. J. S. Milwaukee, župní poplatky.....	8.00
Plzeňský Sokol, župní poplatky.....	19.65
T. J. Cedar Rapids, župní poplatky.....	7.90
Sokol Česko-Americký, župní poplatky.....	3.60
T. J. S. Čechie, župní poplatky.....	4.50

Celkový příjem\$299.41

Vydání.

Předplatné na 14 roč. "Cvičitelských Listů"..... 8.40

Zbývá za pokladníkem.....\$291.01

Fr. Vůch, jednatel.

ZÁPIS O MIMOŘÁDNÉ SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 20. července.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi.

Schůze tato byla za příčinou závodů Župy Západní od-
bývána.Náčelník Župy Západní br. Štěrba zasílá dopis v kterém
udává úplný počet boreů a sokolek k závodům oněm při-
hlášených a zároveň udává další jména soudečů. Do I. od-
dělení přihlášeno 5 boreů, do II. oddělení 42 boreů, do III.
oddělení 61 boreů, sokolek 38. Celkem 146.Následující bratři byli zvoleni soudci o těchto závodech:
F. Kříž, J. Studnička, J. Bobisud, B. Vašak, J. Nesporý,
J. Červený, A. Kubiček, F. Fiala, B. Jelen, J. F. Fiala,
A. Novák, V. Bartoš, A. John, J. Brt, L. Jiran, F. Benák,
A. Dařicek, J. Vankat a J. Lacina.Výbor na tělocvik podává zprávu, že zaopatřil veškeré
ceny k závodům, zahrnuje v to ceny pro jednotlivce a ceny
čtové a pro sokolky. Veškeré ceny a v pádu by bylo co
dalšího zapotřebí, má výbor obstarat.Usneseno, aby se daly veškeré návrhy o kterých se
má na příštím sjezdu jednat, zvláště otisknout tak aby nimi
každý zástupce byl opatřen a seznati mohl.Účet br. Liera za tisk knihy br. Čermákem zpracované
zahrnuje v to vazbu a vyzvednutí výhradního práva tiskové-
ho v obnosu \$584.00 přijat a k vyplacení odkázán.Účet za rytiny na hřbet a obal oné knihy v obnosu
\$24.00 přijat a k vyplacení odkázán.

Na to schůze ukončena. M. Grabenstein, zapisovatel.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, dne 3. srpna.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Ze členů scházeli:
V. Zvoník, J. Pavlík a A. Jahoda. Br. Lier a K. E. Hrbeek
byli omluveni a sice br. Lier k vůli nemoci a K. E. Hrbeek
odcestování.

Zápisy schůzí ze dne 4. a 20. července po přečtení přijaty.

T. J. S. Čechie žádá záslužní listinu pro br. J. Anděla,
jenž jest členem oné jednoty od 3. března 1888. Povoleno.T. J. S. Lad. Klácel z Mt. Pleasant, Pa., se hlásí v
počtu 37 za člena N. J. S. a zároveň zasílá seznam členů a
příslušné poplatky. Žádost byla přijata a T. J. S. Lad. Klácel
byla dnešním dnem členem N. J. S. prohlášena.Br. jednatel J. Černý oznamuje, že na odporučení br.
J. Čermáka zaslal jednu knihu br. Čermákem spracovanou
"Tělesné Výchově" do Brna, což bylo schváleno.Účet Národní Tiskárny za tisk a výpravu "Sokola
Amerického" za měsíc července v obnosu \$209.43 přijat a
k vyplacení odkázán.Br. Trefný ze Cedar Rapids, Ia. zasílá dopis, na který
má jednatel zaslat odpověď.Vrchní poradatel br. J. Rudiš-Jičínský oznamuje, že
příští číslo "Sokola Amerického" musí být zvětšeno, neboť
bude číslo sjezdové. Usneseno, aby br. Jičínský udělal jak
za dobré uzná.T. J. S. New York žádá záslužní listinu pro. br. F. Po-
láčka, který jest členem oné jednoty od 3. června 1888. Po-
voleno.Účet br. Petřtyla za rozličné cuty pro cvičení sokolek
od br. Martynyho v obnosu \$50.00 přijat a k vyplacení od-
kázán.Účet za jeden cut od Alden Engraving Co. v obnosu
\$3.53 přijat a k vyplacení odkázán.Účet za fotografie br. Záklasníka pro cvičení Sokolek
napsané br. Martynym, v obnosu \$12.00 přijat a k vyplacení
odkázán.Účet Alden Engraving Co. za cuty do "Sokola Ame-
rického" v obnosu \$8.16 přijat a k vyplacení odkázán.Účet za zaslání telegramu k závodům Župy Západní a
ku sjezdu J. Č. D. do Clevelandu v obnosu \$2.23 přijat a
k vyplacení odkázán.T. J. S. Slovanská Lípa zasílá dluhopis v obnosu \$212.30
na částku, kterou N. J. S. dluhuje a sice lhůta vyprší dne 1.
srpna 1909.Výbor na tělocvik podává zprávu, že vše k závodům
Župy Západní na příslušné místo zaslal.Finanční výbor podává zprávu, že prozkoumal a po-
rovnal knihy jednatele a pokladníka a vše vynašel v úplném
pořádku.

Ze zprávy vysvitá následující stav jmění N. J. S.:

Příjem za druhé čtvrtletí.....\$2,009.53
Hotovost z posledního sčítání.....7,320.35

Úhrnem.....\$9,329.88

Vydání za II. čtvrtletí.....\$2,752.65

Zbývá na hotovosti.....\$6,577.23

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky:

T. J. S. Tábor \$102.90; T. J. S. Newburg \$30.90; Sokolky
Baltimore \$5.30; T. J. S. Clarkson \$24.40; T. J. S. Jonáš
\$38.10; Plzeňský Sokol \$121.30; T. J. S. Wilber \$25.90; S.
Omaha \$28.40; Howells \$9.40; Crete \$19.70; St. Louis \$73.60;
Chicago \$96.75; Brainard \$4.70; Praha \$58.70; Podlipný
\$27.90; Omaha \$65.10; Manitowoc \$12.40; New Bedford
\$17.90; T. J. S. Timken \$9.00; Libuše So. Omaha \$3.00; San
Francisco \$24.20; Sokol Ravenaský \$11.20; Haverstraw \$3.60;
T. S. D. a P. New York \$25.60; T. J. S. New York \$148.90;
T. J. S. Seio \$4.50; T. J. S. Bruno \$8.70; T. J. S. Ord \$8.40;
Svornost \$15.70; Sokolky L. I. City \$1.80; Clarkson, na sjezd
\$4.70; Newburg, na sjezd \$5.00; Wilber \$8.80; Slovanská
Lípa, na sjezd \$54.00; Newbury, na sjezd \$5.30; Brainard
na sjezd \$7.30; New Bedford, na sjezd 90c; Říp, na sjezd
\$18.80; Říp \$3.00. Na to schůze ukončena.

M. Grabenstein, zapisovatel.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Br. tajemníkům k povšimnutí: Dle nabyté zkušenosti se
změnami adres jednotlivých členů sborů, usmyslili jsme si
tém, kteří se přestěhovali a neudali novou adresu poště, za-
slat Sokola Amerického na bratra tajemníka sboru, ku které-
mu dotýčný patří po tu dobu, než si adresu sám změní. Uči-
nilí jsme tak hlavně proto, poněvadž když pošta oznámila, že
se dotýčný člen přestěhoval a neudal novou svou adresu, byli
jsme nuceni jej vyškrtnouti z adresáře; a tu on po 3 až 6 mě-
sících se hlásil, proč nedostává Sokola, že je také člen, že
také na to platí, atd. Takto vyhneme se zmatku, neb když
zašle změnu adresy, nalezneme jej v adresáři a nemusíme vy-
hledávat kolik měsíců staré adresáře, z kterých byl škrtnut
jako nevěstný.

NOVÍ, VYSTOUPLÍ A VYLOUČENÍ ČLENOVÉ.

— Od T. J. Sokol Nová Vlast, Cleveland, O., odstoupil
Vojtěch Rozhon.— Od T. J. Sokol Blesk, Baltimore, Md., vystoupil Jos.
Šlechta; opět přijati: Edward Baldwin a Karel Linhart
mladší.

— Do T. J. S. San Francisco, Cal., přijat: Václav Mach,

— Od T. J. S. Ord, Neb. vystoupili: Henry Misko, Will.

Misko, Jan Vondráček a Mike Kasel. — Vyloučení byli: V.
Adámek a Anton Kosmata. Nový člen: Edw. Čapek.

— Z T. J. S. Říp, Allegheny, Pa., vyloučen Jan Lenc.

— Do T. J. S. New York přijmuti byli: Pulec Martin,
Veselý Jan, Beran Jos., Havelka Jan, Hataner Aug. — Od-
stoupil Jan Vlach. — Vyloučen: Karel Novotný II. — Přes-
tupní listinu obdržel Václav Havránek.

ADRESÁŘ NÁR. JED. SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; K. E. Hrbek, nám., 418—420 E. 55. St.; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71. St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; F. Lier, pokladník, 410 E. 71. St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Jan Pavlík; výbor účetní: St. Kostka, Anna Veselá a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 845 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.; podnáčelník Aug. Tesar, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Iowa.

župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Vác. Linhard, 303 E. 70. St., N. Y. C.; náměstek Josef Rijaček, 3052—3rd ave., N. Y. C.; jednatel Vojtěch Filip, 19—3rd ave.; Long Island City, N. Y.; pokladník Fr. Malý, 1383 ave. A., N. Y. C.; náčelník Ed. Vokál, 167—3rd ave., Long Island City; podnáčelník Fr. Malý; finanční výbor: Jan Beníšek, Josef Veselý. Schůze odbývají se každé 3. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St., New York City. Dopisy necht' jsou zasílány na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Fr. Elsnie, 2020 E. Preston St.

T. J. Česko-Slovanský Sokol v Bayonne, N. J., taj. Ondřej Požárek, 73 R. R. ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu ve Volkerts Hall, 270—272 Prospect St.; taj. Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. Sokol, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. Ave. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 52—21st St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y.; schůze 1. sobotu v měsíci v Národní Budově, 700 E. 166th St.; taj. J. Kolman, 1355 Washington Ave.

T. J. Sokol New York; 2. a poslední pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Jos. Marek, 1433 First Ave.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 3. sobotu v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. v 3. hod. odpo.; taj. Jind. Sýkora, 3401 N. 11th St.

T. J. Sokol, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. New Bedford, Mass.; taj. Jan Rejsek, 144 Bowditch St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Fr. Novotný, 717 Penington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; taj. Josefa Sedláček, 266 Robert St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71st St.; taj. J. Voříškova, 307 E. 69th St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. M. Soukup, 1 Skillman Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. E. Zambárek, 357 Walnut St.

Sbor Sokolek Hvězda v New Bedford, Mass.; taj. Marie Šesták, 296 Earl St. Čes. Slov. Těl. Jednota v Haverstraw, N. Y.; taj. James Svatý, Home Silk Mills, Haverstraw, N. Y.

T. J. S. Little Ferry, N. J., taj. Fr. Ryšavý, Sokol Hall, Little Ferry, N. J.

župa Sev. Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Štíbr; taj. E. Šlapák, 8711 Capitol Ave., S. E., Cleveland, O.; pokladník A. Pánka; náčelník V. Trěška, 709 Antoine St., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Jos. Štíbr, 2. podnáč. A. Pánka. Další členové výboru: Gustav Kašpar, Fr. Cais, Alois Urbanec, August Votýpka, Vác. Štíbr, Jos. Jilek, Karel Turek, Fr. Jiše, A. Novotný. Schůze 4. neděli odpoledne ve 2 hod. u "Sokola Čech."

Sokol Cleveland, každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odp. v Sokolně, roh Central Ave. a Plymouth St.; jednatel Fr. Čada, 9413 Cumberland Ave., S. E. Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně, č. 6 Wendall Ave.; taj. V. J. Štíbr, 3251 E. 55th St.

T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Čes. Síni Sokol na Clark av., taj. K. Kvarda, 3439 Carlyle av SW

T. J. S. Tyrš, Newburg, O. Schůze každou 1. neděli v měsíci v síni Vác. Soukupa na So. Woodland Ave.; taj. Frant. Jiše, 9706 Sophia ave.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Vác. Moudrý, 386 Mitchell Ave.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Fr. Frýček, 871 Putnam Ave.; účetní Vác. Becker, 114 Lawton St.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze každou 4. neděli v měsíci v síni br. F. Cárka, 422 Charles St.; taj. Jan Homolka, 610 State St.

T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.; schůze 3. čtvrtek v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinal St.; taj. Jan Aubrecht, 10 Brabec St.

T. J. S. Horník, Dillonvale, O., schůze 4. neděli; taj. Fr. Podzimek, box 34.

župa Střední. Sídlo v St. Louis, Mo.

Ústřední Výbor: Starosta Vác. Sedivec; náměstek a náčelník V. K. Trška, 2039 Russell Ave.; podnáčelníci: J. Jiroušek, Chicago, F. Engelthaler, Cedar Rapids; jednatel Fr. Vuch, 2416 So. 11th St.; pokladník P. Pitha; A. Tesar, Fr. Široký, M. Ryska, J. Janda, P. Plamínek, Vác. Zavadi. Schůze v "Sokolu", 9th a Allen Ave. každé 3. pondělí.

Plezenský Sokol, Chicago; 2. a 4. čtvrtek, taj. Fr. Hartman, 1178 So. Kedzie Ave.; účetník Wm. Bláha, 827 So. Ashland Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1049 So. Troy St.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 1. a 3. pondělí v síni Čechie, 32—34 Emma St.; taj. Vác. Vyletal, 1203 W. Iowa St.

T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové místnosti, 1300—1302 41st Ave.; tajemník Stanislav Fajgl, 1321 So. 42nd Ave.

T. J. S. Praha, Chicago, Ill. — Town of Lake; schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Frant. Pek, 4816 Honore St.

Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.; schůze každý čtvrtek v Sokolovně, 106—108 De Koven St.; taj. Jindř. J. Hájek, 133 W. Taylor St.

T. J. S. East St. Louis, Ill. Schůze každý 1. čtvrtek v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Josefa Ráliho, 1116 N. 3rd St., taj. Vác. Reiman, 914 Lynch av.

C. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western ave.; taj. Fr. R. Vaněk, 281 Goodhue St., St. Paul, Minn. Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Jan Hrubý, 1123 S. 11th St.

T. J. S. v Solon, Ia., 1. úterý, taj. Jos. T. Krob.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze každé 1. a 3. úterý v Čes. Amer. Síni; jednatel Fr. Hrdlička, 764 — 15th St.

T. J. Sokol, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. V. K. Trška, 2039 Russell av.

T. J. S. Mount Pleasant, St. Louis, Mo.; schůze 1. středu v Sokole, Minnesota Ave. a Neosho St.; tajemník Fr. Široký, 3450 Itaska St.

Těl. Jednota Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v síni Č. S. P. S.; tajemník Jos. J. Hájek, 125 3rd Ave.

župa Západní. Sídlo v Omaha, Neb.

Ústřední výbor: Starosta J. J. Mík; tajemník Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St.; pokl. Frank J. Říha, 1415 Williams St.; náčelník Jos. Štěrba, 2014 Q St., So. Omaha. Další členové výboru: Dr. Frank Jelen, Rud. Fibinger, Emil Tutsch, Jos. Vonásek, Marie Chvalova, Pavlína Michalova, Marie Burešova, Kamila Daskova. Schůze každý 3. čtvrtek v měsíci večer v Sokolovně.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Wm. Johannes.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Jos. F. Macek, R.F.D. 2., Wilson, Kans.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Václav Blatný.

T. J. Sokol, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. Sokol, Omaha, Neb.; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, 2104 S. 9th St.

T. J. Sokol, Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. L. Jiran.

T. J. Sokol, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. Sokol, Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. Jos. Tobiška, Jr.

T. J. S. So. Omaha, Neb.; 1. pondělí; taj. Fr. Radil ml., 252 So. 17th St.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. K. L. Jadrniček.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v místnosti Z. C. B. J.; taj. Jan W. Koza.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.; 2. neděli; tajemnice Jiřina Matouš.

Sbor Sokolek Líbuše, So. Omaha, Neb.; 3. neděli v Národní síni, 21st & U Sts.; tajemnice Marie Volencová, 210 N. 18th St.

Sbor. Sokolek, Omaha, Neb.; tajemnice Mamie Duda, 1405 William St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. čtvrtek v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník Jar. Fousek, 998 Oak St.

T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.; taj. Sylv. Drbal.

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frant. Boháč.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník A. J. Čapek, 406 So. Walker St.

T. J. S. Praha, Okla.; taj. J. A. Váňa, Prague, Oklahoma.

T. J. S. v Ord, Neb.; taj. Ant. Bartůňek.

T. J. S. Bratři Osvěty, Seio, Oregon; taj. W. Dobrkovský, Crabtree, Oregon.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Anna Št'astná.

T. J. S. Seattle, Wash.; taj. Václav Plesnivý, 900 Yesler Way.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Jaroslav Sládek.

Sokol Ravennský, Ravenna, Neb.; taj. Fr. Škočedopole.

Sbor Sokolek Wilber, Neb., taj. M. Chab.

Kniha pro cvičitele již vyšla!

“Tělocvik”

praktická pomůcka pro česko-americké cvičitele
mládeže a ženských odborů.

NAPSAL

JOS. ČERMÁK

UČITEL TĚLOCVIKU NA VYŠŠÍ ŠKOLE MEDILL
V CHICAGU.

Kniha tato vyhověti má dávno cítěné potřebě, neb poučuje cvičitele, jak zacházeti s mládeží různého věku, jak počínati si při cvičení ženských odborů, k čemuž přidáno jest množství cviků zvláště pro ženské odbory vhodných. Z obsahu uvádíme následující:

1. Methoda.
2. Hygiena.
3. Cvičení pořadová.
4. Ženský tělocvik.
5. Ozdobné kroky.
 - a) Kroky cvalové a suné.
 - b) Kroky polkové.
 - c) Kroky valčíkové.
 - d) Kroky šotyšové.
 - e) Kroky mazurkové.
 - f) Sestavy kroků v drobné tance.

6. Nástupy k prostným.
7. Cvičení nářadím.
8. Veřejná cvičení.
9. Athletika.
10. Hry.
11. Dodatek.
12. Slovo k cvičiteli.

Jak vidět, obsahuje dílo toto vše, co cvičiteli v nynější době věděti třeba a proto každý cvičící člen měl by si ji zaopatřiti.

Kniha jest pěkně vázaná a opatřena
velkým počtem vyobrazení.

Cena knihy, v plátně vkusně vázané,
jest následující:

Pro členy Národní Jednoty Sokolské \$2.00
s poštovní zásilkou \$2.25

Pro nečleny \$2.50, se zásilkou \$2.75

Objednati lze u jednatele
Výkonného Výboru

Jana Černý-ho, 473 E. 71st Street
NEW YORK, N. Y.